

ADVERTIMENT: La versió informàtica dels textos de les actes de les sessions realitzades per l'Ajuntament en Ple s'ofereixen a través d'Intranet amb finalitats exclusivament informatives, i es troben transcrits en els llibres habilitats legalment, protocol·litzats amb la rúbrica del President i el segell de la Corporació, que en tot cas prevalen en cas de divergència amb la versió electrònica. El present document és una versió de l'Acta de la reunió realitzada per l'Ajuntament en Ple en la data que s'indica, de la qual s'han extret les referències a dades que puguin afectar el dret a la intimitat o altres dades de caràcter personal que no comptin amb el consentiment de les persones afectades o amb habilitació en una norma amb rang legal.

**ACTA DE LA SESSIÓ ORDINÀRIA REALITZADA PER L'AJUNTAMENT EN PLE EL DIA
27 DE NOVEMBRE DE L'ANY 2014 - SESSIÓ NÚM. 13/2014 -**

ALCALDE – PRESIDENT

SR. JORDI BALLART i PASTOR

REGIDORS/ES ASSISTENTS

SR. AMADEU AGUADO i MORENO
SRA. ALMUDENA ALMAGRO VARGAS
SR. JOAQUIM BIGORDÀ i AMAT
**SRA. M^a. TERESA CASALS i CIENFUEGOS-
JOVELLANOS**
SR. PEDRO DOMÍNGUEZ NEVADO
SRA. M. GRÀCIA ESCABIA i RUIZ
SR. JUAN ANTONIO GALLARDO LEÓN
SRA. EVA HERRERO ALONSO
SR. JOSÉ MANUEL JIMÉNEZ CÁRDENAS
SRA. CARME LABÒRIA i ROJAS
SRA. LLUÏSA MELGARES AGUIRRE
SR. CARLES ORIACH i FONT
SRA. MARIA ÀNGELES PEINADO SÁNCHEZ
SR. ANTONI PERARNAU i BURGÉS
SR. ANTONIO E. PEREIRA REBOLLAR
SR. MANUEL PÉREZ DÍAZ
SRA. MONTSERRAT PLAYÀ i CAMPS
SR. ALEJANDRO RODRÍGUEZ ULLOA
SR. ANTONI SALVADÓ NAYACH
SRA. EVA SALVADOR i CUENCA
SR. PERE SOLER i CAMPINS
SRA. JOSEFINA SOLER i CARRERA
SR. GABRIEL TURMO i SAINZ
SRA. CRISTINA VALVERDE i MOLINA
SR. ALFREDO VEGA LÓPEZ
SRA. MARIONA VIGUÉS i JULIÀ

SECRETARI GENERAL Accidental

SR. ISIDRE COLÀS i CASTILLA

INTERVENTOR

SR. FÈLIX GÓMEZ i MUNNÉ

Al Saló de Plens de la Casa Consistorial de la ciutat de Terrassa, a vint-i-set de novembre de l'any dos mil catorze, es reuneix l'Ajuntament en Ple per realitzar en primera convocatòria Sessió Ordinària, sota la Presidència de l'Il·lm. Sr. Alcalde-President de la Corporació, Jordi Ballart i Pastor.

Assisteixen els Regidors i Regidores que al marge s'anomenen, assistits tots ells pel Sr. Isidre Colàs i Castilla, Secretari General Accidental de la Corporació.

També hi és present el Sr. Fèlix Gómez i Munné, Interventor de Fons Municipal.

Oberta la sessió per la Presidència, quan són les set de la tarda del dia de la data, es procedeix en primer lloc a l'aprovació dels esborranys de les Actes de les reunions (extraordinària i ordinària) realitzades el dia 30 d'octubre d'enguany (números 10 i 11/2014, respectivament). els quals són aprovats per unanimitat.

Tot seguit es procedeix a la substanciació dels assumptes que conformen l'Ordre del Dia de la present sessió, començant per aquells que componen la seva PART RESOLUTIVA.

ÀREA DE PLANIFICACIÓ URBANÍSTICA I TERRITORI

Epígraf 2) Aprovar les tarifes i els corresponents suplementes del servei del taxi per a l'any 2015.

Pren la paraula en primer lloc la Sra. Labòria per tal de presentar aquest dictamen. La proposta de tarifes pel servei d'autotaxi per a l'any vinent ha estat presentada pel Sindicat del Taxi de Catalunya (STAC), Unió Local de Terrassa, a la qual s'hi han adherit els altres representants del col·lectiu del servei d'autotaxi de Terrassa, TOP Taxi Terrassa i l'Associació Nou Taxi Terrassa. La darrera actualització de preus, feta per la Comissió de Preus de Catalunya, al gener de 2014, va ser fixada, com a increment mitjà de les tarifes, en el 2%. La proposta consensuada entre els representants del servei i l'Ajuntament de Terrassa situa l'increment mitjà en l'1,92%. A banda d'això, es proposa la supressió del suplement de les nits de cap de setmana i festius, i es crea un nou component tarifari, el Mòdul 3, que correspondria als divendres, de les 10 a les 12 de la nit, i les vigílies de festiu, de les 9 a les 12 de la nit, i els dissabtes, diumenges i festius, de les 12 de la nit a les 7 del dematí, i de les 9 a les 12 de la nit. El preu que es proposa aplicar en aquest Mòdul 3, considerant la supressió del suplement indicat, comporta l'abaratiment de les carreres de menys de 4,6 quilòmetres, que són les que majoritàriament es fan a la ciutat. Per tant, es redueix el cost inicial de pujar al taxi, corresponent a la suma de la baixada de bandera més el suplement.

El Sr. Pereira anuncia que el Grup del PPC votarà a favor d'aquesta proposta, malgrat l'actual situació socioeconòmica. En primer lloc, perquè és una revisió sol·licitada pel propi sector. Això és el que el Grup del PPC sempre demana, que sigui una proposta del sector econòmic afectat, i no una imposició de l'Ajuntament de Terrassa. Sempre cal escoltar les propostes del sector, i quan sigui pertinent s'han de recollir, com s'ha vingut fent durant els darrers anys. El Sr. Pereira és molt conscient de les dificultats que està travessant el sector, així com dels esforços que ha de fer aquest col·lectiu. També és conscient de les tensions que han de patir davant la reducció de clients i la disminució de carreres. Per tot plegat cal fer una valoració molt positiva de què el sector congeli els suplementes, a excepció dels festius que es rebaixa en més d'un 50%. El nou Mòdul 3 contempla la creació d'un nou component tarifari, aplicable els divendres de 22h a 24h, les vigílies de festius de 21h a 24h, i els dissabtes, diumenges i festius de 0h a 7h i de 21h a 24h, en substitució de l'actual suplement. Per tot això, cal reconèixer un nou esforç del sector per abaratir les carreres de menys de 4,6 quilòmetres, que són les més habituals. L'esforç dels professionals és un component més en la filosofia d'una millor mobilitat per a Terrassa, volent ser un complement d'ajuda a les línies d'autobús, per tal que els usuaris s'inclinin per un o altre a l'hora de realitzar els seus desplaçaments, deixant el vehicle privat a casa. En darrer lloc, el Sr. Pereira destaca que si es fa una comparativa amb les ciutats de l'entorn de Terrassa, les tarifes del taxi a la nostra ciutat mostren un servei molt competitiu, tot i la pujada de l'1,99%, sobretot quan es prenen com a referències les iniciatives del propi sector.

La Sra. Vigués anuncia que el Grup de CiU votarà a favor del present dictamen, ja que són tarifes pactades i raonades pel propi sector.

Per unanimitat dels Regidors i Regidores presents, l'Ajuntament en Ple aprova els següents acords:

PRIMER.- Aprovar les tarifes i els corresponents suplements dels servei del taxi per a l'any 2015, IVA exclòs, per a la seva aplicació, amb efectes des del dia 22 de desembre de 2014 i que es detallen a continuació:

	2015
<u>Component Tarifari:</u>	
<u>Mòdul 1:</u>	
BB	2,4545
Km	0,9909
HE	18,3727
<u>Mòdul 2:</u>	
BB	2,6982
Km	1,0818
HE	18,4182
<u>Mòdul 3:</u>	
BB	3,4780
Km	1,3145
HE	18,4182
<u>Suplements:</u>	
Recollida a domicili	2,1247
Maleta, paquets o embal.	0,8796
Gossos	0,8796
Festes	1,5900

Imports sense IVA

Mòdul 1: de 7h a 21 hores de dilluns a divendres.

Mòdul 2: de 0h a 7h de dilluns a divendres i de 21h a 24h de dilluns a dijous i de 21h a 22h els divendres i de 7h a 21h els dissabtes, diumenges i festius.

Mòdul 3: els divendres de 22h a 24h, les vigílies de festius de 21h a 24h, i els dissabtes, diumenges i festius de 0h a 7h i de 21h a 24h.

Observacions:

El suplement per gossos, maleta, paquets o embalatges serà gratuït per gossos pigall, cotxes de nens i cadira de rodes.

Suplement per Festes:

La seva aplicació es concreta de la manera següent:

- Nit de Sant Joan (24 de juny): el dia 23.06, de 21 a 24h i el dia 24.06, de 0 a 7h.
- Nit de Nadal (24 de desembre): el dia 24.12, de 21 a 24h i el dia 25.12, de 0 a 7h.

- Nit de Cap d'Any (31 de desembre): el dia 31.12, de 21 a 24h i el dia 1.01, de 0 a 7h.

SEGON.- Publicar l'acord anterior en el BOP i a la premsa.

TERCER.- Comunicar l'acord primer d'aquest dictamen a la Comissió de Preus de Catalunya als efectes adients, al Sindicat del Taxi de Catalunya, Unió Intercomarcal de Terrassa, a l'Associació Nou Taxi Terrassa i a TOP Taxi Terrassa.

ÀREA D'HISENDA I SERVEIS GENERALS

Epígraf 3) Aprovar la declaració d'especial interès o utilitat municipal de diverses obres i en conseqüència concedir les corresponents bonificacions en l' Impost sobre construccions, instal·lacions i obres.

Per unanimitat dels Regidors i Regidores presents, l'Ajuntament en Ple aprova els següents acords:

PRIMER.- Declarar d'especial interès o utilitat municipal les construccions, instal·lacions i obres que han estat objecte d'atorgament de llicència municipal, que a continuació s'indiquen, i determinar que gaudiran de les bonificacions en la quota de l' Impost sobre construccions, instal·lacions i obres, que en cada cas s'indicarà.

Annex	Concepte d'aplicació bonificació	Import total bonificat
1	Obres en les que concórrer circumstàncies socials, culturals, historicoartístiques o de foment de l'ocupació	
2	obres promogudes per l'Estat, la Comunicat Autònoma o la pròpia administració municipal, directament o mitjançant un ens depenents, per tal de ser destinades a satisfer serveis públics i/o d'interès públic	
3	obres executades per iniciativa pública referents a habitatges de protecció oficial o habitatges declarats protegits quan més del 80% de la superfície destinada a habitatge estigui acollida al règim de protecció oficial	
4	per ser obres de reparació i rehabilitació d' edificis continguts en les fitxes del Catàleg del Pla especial de protecció d' edificis i conjunts històrico-artístics, quan afectin els elements protegits de l' edifici.	224,73€
5	per ser obres destinades a la rehabilitació dels paraments exteriors i elements comuns	3.650,45€
6	per ser obres destinades a la millora o sostenibilitat del medi ambient	
7	per ser obres de rehabilitació afectats per patologies estructurals	
8	per ser obres d' arranjament i embelliment de façanes.	4.373,29€
9	per ser instal·lacions de plaques solars, panells fotovoltaics i receptors d' energies eòliques.	
10	per ser obres realitzades per particulars en immobles d'ús residencial que siguin o hagin de ser el seu habitatge habitual i que tinguin una antiguitat superior a 25 anys	1.720,34€

SEGON.- No declarar d'especial interès o utilitat municipal les construccions, instal·lacions i obres que han estat objecte d'atorgament de llicència municipal i que es relacionen

en l'annex 11 , en considerar que no concorren en elles les circumstàncies previstes a l'article 103.2 del Reial Decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel que s'aprova el Text Refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals, i a l'article 2 de l'Ordenança Fiscal de l'Impost sobre construccions, instal·lacions i obres. Conseqüentment, determinar que les esmentades obres no gaudiran de bonificació de la quota de l'esmenta't impost.

TERCER.- Doni's trasllat de l'acord anterior a tots els interessats, i efectui's la publicació corresponent en el Butlletí Oficial de la Província

Epígraf 4) Aprovació inicial de la modificació de l'Ordenança municipal per al Govern i l'Administració electrònica.

Pren la paraula el Sr. Vega, qui comença recordant que l'Ajuntament de Terrassa, des del 2008, disposa d'una Ordenança d'Administració electrònica, que regula aquest marc normatiu de les relacions entre la ciutadania, els agents econòmics i el propi Ajuntament, a través dels mitjans electrònics i informàtics. Els beneficis que comporta l'administració electrònica per a la ciutadania són molts: millora l'accessibilitat, simplifica les tramitacions, és ràpida i àgil, i elimina també la necessitat de desplaçar-se físicament a l'administració. També, per altra banda, i com a administració, té molts avantatges, ja que millora el servei, l'eficiència, integra diferents canals de prestació, fomenta l'ús generalitzat de les noves tecnologies, i és també un element important de transparència. L'Ajuntament de Terrassa ha avançat des del 2008 en aquest recorregut. L'any 2010 es va crear la Seu Electrònica. L'any 2011 es va implantar la notificació electrònica. L'any 2012 es va crear el Registre electrònic i el tauler d'edictes electrònic. L'any 2014 es va dictar una resolució aprovant la plataforma de contractació electrònica. Els avantatges són diversos, com ara la possibilitat de tramitació durant les 24 hores del dia, i els 365 dies de l'any. També la reducció significativa de l'afluència a les oficines d'atenció dels Districtes. A més de la immediatesa en les sol·licituds als diferents serveis. El Sr. Vega dona com a referència que s'ha passat de 3.000 tràmits l'any 2004, a 30.400 l'any 2013. La modificació que avui es proposa té dos elements. Un és l'obligatorietat de l'ús de la factura electrònica, en dues fases. Una primera fase, a partir de 15 de gener, que obligarà a tots els proveïdors que realitzin tasques per l'administració per valor de més de 5.000 euros. I una segona fase, a partir del 15 de juliol, pels autònoms i els proveïdors que presentin factures inferiors a la quantitat esmentada. Un segon element, també molt important, és l'ús dels mitjans electrònics en totes les fases del procés de contractació. Ja s'està fent, però a partir d'ara es regularà aquest ús. Només de manera excepcional, quan els serveis considerin que no ha de ser 100% electrònica, es considerarà com a excepció. El Sr. Vega afegeix que el tràmit és molt senzill, ja que només es necessita una signatura electrònica, que es pot aconseguir en el propi Ajuntament. Tot i això, es farà un acompanyament, fent sessions de formació als proveïdors i licitadors habituals. També sessions informatives, que ja s'han coordinat, amb els gremis i les organitzacions empresarials. També es disposarà d'atenció, en el propi servei d'atenció als ciutadans, per aquelles persones que es puguin trobar amb alguna dificultat. També es faran algunes sessions de formació interna per a les persones que han d'atendre al públic i als licitadors. El Sr. Vega destaca que aquestes noves prestacions, que col·loquen l'Ajuntament de Terrassa a l'avantguarda de l'ús de l'administració electrònica, signifiquen una millora dels serveis que es presten als ciutadans, en quant a accessibilitat, seguretat, fiabilitat, rapidesa i comoditat, ja que els tràmits es podran fer des de casa.

Pren la paraula tot seguit el Sr. Turmo, qui recorda que el vot del Grup del PPC va ser d'abstenció en el marc de la Comissió Informativa. Aleshores es va demanar un seguit d'explicacions. Aquest Grup volia acabar de revisar la normativa superior d'aplicació i comprovar algunes qüestions que no acabava de veure clares en aquell moment. Són indubtables els beneficis

de l'administració electrònica, així com l'avenç per part de l'Ajuntament de Terrassa en l'ús de les noves tecnologies, essent sovint innovador en aquest sentit. El Sr. Turmo afegeix, però, que no li acaba de convèncer la qüestió, esmentada pel Sr. Vega, dels períodes en què s'aplicarà l'obligació de l'ús de la factura electrònica. La llei fa una gran diferència entre les societats i els professionals i autònoms. Respecte als professionals i autònoms no es marca l'obligació, llevat que el Sr. Turmo faci una interpretació incorrecta de la llei, de l'ús de la factura electrònica. Aleshores, si no hi és aquesta obligació, fixar que a partir del 15 de juliol serà obligatori és un termini massa curt per a un col·lectiu, com el dels autònoms i professionals, que ha passat per moments difícils degut a la situació de crisi, i els hi suposa una formalitat i un requisit més que els hi pot comportar algun tipus d'impediment o dificultat en l'exercici de la seva tasca respecte l'administració local. Per tant, el Sr. Turmo demana que durant el termini d'exposició pública es revisi aquesta obligació. Avui el Grup del PPC no podrà votar a favor, pel motiu exposat, i demana que es flexibilitzi la data del 15 de juliol, per tal que respecte als professionals i autònoms, donat que la llei no obliga, l'administració local no vagi més enllà de la pròpia llei en quant a l'exigència d'obligacions. Després de les explicacions que es van donar en el marc de la Comissió Informativa, i després de consultada la llei, no quadra el que es va dir aleshores en el sentit de què es volia flexibilitzar aquesta obligació. Als professionals i als autònoms se'ls obliga a presentar factura electrònica a partir del 15 de juliol de 2015, i això és excessiu. Si es modifiqués aquest requisit, fins i tot avui *in voce*, tot i que no sembla possible, el sentit del vot del Grup del PPC canviaria.

El Sr. Soler felicita l'equip de govern per aquest nou avenç en l'aplicació de les TIC a la racionalització administrativa. Això fa que l'administració local sigui més eficient. El Sr. Soler considera que el Sr. Turmo té una part de raó, en el sentit de demanar una certa flexibilització respecte els autònoms. No obstant, avui en dia tothom en fa ús d'aquestes tecnologies. No es tracta d'implementar-les entre el gran públic, la qual cosa podria suposar algun tipus d'exclusió. Però totes les persones que ja estan treballant amb l'administració estan utilitzant aquests mitjans, i això és un avenç. El Sr. Soler mantindria els terminis recollits en el present dictamen, tot i que convindria que els serveis municipals, en el cas de què durant aquest període d'adaptació no es pogués complir amb la normativa, donessin un cert marge de maniobrabilitat a les empreses i els professionals. El Grup de CiU votarà, en definitiva, a favor de la modificació de l'ordenança.

El Sr. Vega manifesta que aquestes mesures no s'apliquen per posar-hi obstacles. Abans ja ha esmentat totes les accions que es duran a terme per facilitar aquesta adaptació. Es dona un període de sis mesos per fer-ho possible. Hi haurà un tècnic municipal que ajudarà aquells proveïdors que puguin tenir algun tipus de dificultat amb alguna factura. Aquesta no és una manera de posar obstacles, sinó de fer que les empreses i els professionals siguin més competitius. Amb aquest salt qualitatiu podran accedir-hi a moltes altres administracions, que poc a poc s'aniran incorporant en aquest procés, un procés que ja no tindrà retorn. El Sr. Vega afegeix que si el govern municipal comprova, al mes de juliol, que aquesta normativa esdevé un problema, es flexibilitzarà, perquè la intenció no és posar impediments. Però cal posar-hi terminis. També cal donar les màximes facilitats. Ja s'estan fent cursos a la Cambra de Comerç, a la Cecot, als gremis, etc. Potser quedarà alguna persona amb dificultats, però serà un cas residual. I, en definitiva, hi haurà algun tècnic per ajudar aquelles persones que puguin tenir alguna dificultat. I si, al capdavall, es comprovés que hi ha una dificultat, no hi hauria problema en flexibilitzar els terminis. El Sr. Vega reitera, però, que es bo posar terminis. En cas contrari es continuaria igual, i mai es faria el salt qualitatiu que cal donar, per a la pròpia administració i per a la competitivitat dels professionals.

El Sr. Turmo comparteix tot el que acaba d'exposar el Sr. Vega. En els moments actuals és indubtable que és molt més competitiu qui fa servir les noves tecnologies que qui no ho fa. El que proposa el Grup del PPC és que vuit mesos, per als professionals i els autònoms, quan per

a les grans empreses el termini és fins al mes de gener, és massa poca diferència. La flexibilitat seria allargar aquest termini, que és molt curt. El Sr. Turmo no diu que no s'hagin de fixar terminis per a l'obligatorietat, sinó que el termini que es fixa és molt curt, sobretot quan en tot el procés de contractació es contemplen uns supòsits de flexibilitat força importants en funció dels moments concrets. El Sr. Turmo demana que es contemplin també respecte als professionals i als autònoms, que es mereixen mesures favorables. El Grup del PPC manté, en tot cas, la seva abstenció, confiant que durant el període d'exposició al públic es pugui modificar la present proposta.

El Sr. Vega considera, respecte a les paraules del Sr. Turmo, que ambdós estan dient el mateix. Es comparteix la qüestió de què si arribat el moment es veies que hi ha algun problema, no hi hauria inconvenient en ser més flexible, perquè no es tracta de posar-hi obstacles. Fins i tot hi haurà una persona que ajudarà i facilitarà la tasca a aquells que tinguin alguna dificultat. En cap moment es trencarà el vincle amb l'administració, i la tutorització i l'acompanyament que aquesta farà. El Sr. Vega convida al Sr. Turmo a comprovar com es durà a terme aquest procés, que és tan simple que en pocs minuts es pot aprendre. No s'està afegint una dificultat o un procés complicat. Es tracta de quelcom molt simple. Amb la data assenyalada hi haurà temps suficient com per a què la mesura tingui els efectes que s'espera, amb el convenciment de què ningú tindrà dificultats.

Es procedeix tot seguit a la votació del present dictamen, amb el següent resultat:

PSC	(11 vots)	A FAVOR
CiU	(9 vots)	A FAVOR
PPC	(4 vots)	ABSTENCIÓ
ICV-EUiA	(3 vots)	A FAVOR

El contingut dels acords aprovats és el següent:

Primer.- APROVAR INICIALMENT la modificació de l'Ordenança municipal per al Govern i l'Administració Electrònica, fent obligatori l'ús de mitjans electrònics, informàtics i telemàtics en els procediments de contractació i de presentació de factures, mitjançant la incorporació d'un nou article 51 bis, i una Disposició final quarta, amb el text que respectivament s'especifiquen a continuació:

Article 51 bis: Procediments de contractació i presentació i tramitació de factures

1. En compliment del principi de transparència en al contractació i d'eficàcia i eficiència de l'actuació administrativa, el desenvolupament dels procediments de contractació s'efectuaran preferiblement per mitjans electrònics, informàtics i telemàtics de forma exclusiva.
2. Als efectes del previst a l'apartat anterior, els òrgans de contractació establiran en les respectives licitacions l'obligatorietat de l'ús de mitjans electrònics, informàtics o telemàtics per desenvolupar totes les fases del procediment de contractació, inclusive les que correspongui realitzar als licitadors i/o candidats com la presentació de les ofertes, sempre que estigui assegurat l'accés a la utilització d'eines o formats d'arxius que estiguin generalment disponibles o acceptin programes generalment disponibles, especificant-ho expressament en els respectius plecs de clàusules que regiran la licitació i en l'anunci o, en el cas dels contractes menors, en la sol·licitud d'ofertes.

3. L'ús de la factura electrònica (format Facturae) i la seva presentació a través del punt general d'entrada de factures electròniques, és obligatori, d'acord amb el que preveu la Llei 25/2013, de 27 de desembre, d'impuls de la factura electrònica, per a tots els proveïdors que en el marc d'una relació contractual hagin lliurat béns, prestats serveis i/o executat obres per a l'Ajuntament.

El punt general d'entrades de factures podrà ser el de l'Ajuntament, el de l'Administració General del Estat (FACE) i el Portal de factura electrònica de la Generalitat, una vegada que estigui adherit al FACE.

L'Ajuntament de Terrassa s'adherirà al Directori Comú d'Unitats Orgàniques i Oficines (DIR3) amb el codi L01082798 i amb el desglossament que consideri adequat. El Directori és un inventari, comú a tota l'Administració, d'informació sobre l'estructura orgànica de l'Administració Pública, i les seves oficines d'atenció ciutadana.

L'Ajuntament publicarà i mantindrà actualitzada a la Seu electrònica la llista dels codis DIR3 de tots els serveis i unitats administratives que en depenen, amb l'objectiu que els proveïdors utilitzin aquests codis quan presentin les factures a l'Ajuntament.

Disposició final quarta:

La nova redacció derivada de l'aprovació de l'article 51 bis, pel que respecta a l'ús i presentació de factures electròniques entrarà en vigor d'acord amb el que s'indica a continuació:

- a) L'obligatorietat de l'ús de la factura electrònica i la seva presentació ho serà de forma general a partir del 15 de gener de 2015.
- b) L'obligació de factura electrònica dels professionals i autònoms i de les factures l'import de les quals sigui de fins a 5.000 euros no serà exigible fins al 15 de juliol de 2015, per tal de que aquestes factures puguin satisfer els requeriments per a la seva presentació a través del Punt general d'entrada de factures electròniques.
- c) Fins que sigui obligatòria la presentació de les factures electròniques (format Facturae), només s'admetrà la seva presentació també en format PDF a través de la Seu Electrònica de l'Ajuntament.

Segon.- SOTMETRE A INFORMACIÓ PÚBLICA els presents acords i el text objecte de modificació de l'Ordenança pel termini mínim de trenta dies, a fi que s'hi puguin presentar al·legacions i reclamacions, mitjançant la inserció dels anuncis corresponents al Butlletí Oficial de la província, al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, i al tauler d'edictes de l'Ajuntament. El termini d'informació pública començarà a comptar des del dia de la publicació de l'Anunci al BOP.

Tercer.- DISPOSAR que, si no s'hi formula cap al·legació ni reclamació durant el termini d'informació pública, l'Ordenança que ara s'aprova inicialment quedarà aprovada definitivament sense necessitat de cap tràmit ulterior, i es procedirà directament a la publicació.

ÀREA DE SERVEIS A LES PERSONES, COHESIÓ I BENESTAR SOCIAL

Epígraf 5) Aprovar l'adhesió a l'Estratègia de Promoció de la Salut i la Prevenció en el Sistema Nacional de Salut.

Pren la paraula la Sra. Soler, qui comença dient que la Federación Española de Municipios y Provincias, en col·laboració amb el Ministerio de Sanitat, promou la implementació local de l'Estratègia de la Promoció de la Salut i la Prevenció, l'objectiu de la qual és promoure una societat en la qual els individus, les famílies i les comunitats puguin assolir el màxim grau potencial de desenvolupament de la salut, el benestar i l'autonomia, i en la qual treballar per a què la salut de les persones s'assumeixi com una tasca de tots. En els darrers anys, al nostre país, s'ha incrementat de forma notable l'esperança de vida, fins al punt que tenim una de les més altes dels països europeus. Però aquest increment de l'esperança de vida no ha suposat més anys de vida amb bona salut, sinó que són anys de vida guanyats amb mala salut, principalment amb malalties cròniques, sovint directament relacionades amb estils de vida no saludables. Actualment se sap que la salut de les persones depèn de molts factors. Tradicionalment s'ha posat molt l'èmfasi en l'impacte que té sobre la salut de les persones els recursos sanitaris i assistencials. Però cada vegada més van adquirint rellevància altres factors, aliens al sistema sanitari. Així, els grans determinants de la salut de la població estan més directament relacionats amb les condicions socioeconòmiques, ambientals, culturals, de seguretat o de mobilitat. Aspectes com l'educació, el treball, la qualitat de vida, el medi físic, les condicions d'habitatge, i també les xarxes socials i comunitàries, es consideren potents determinants de la salut de les persones. Sota aquesta perspectiva, per tal que les persones puguin adoptar conductes i hàbits saludables, que comportaran una disminució de la cronicitat i de la càrrega de la malaltia, calen unes condicions socioeconòmiques, culturals i ambientals que facilitin l'adopció d'un estil de vida saludable. D'altra banda, les desigualtats que es produeixen en aquestes condicions són les que originen bona part de les desigualtats de salut. La importància d'aquests condicionants es ve reclamant, des de fa anys, per part dels professionals de la salut pública. L'any 1986, la Carta d'Otawa, redactada en el marc de la I Conferència Internacional de Promoció de la Salut, de l'OMS, parla explícitament de la necessitat de desenvolupar polítiques públiques saludables. Com a resultat d'això, l'OMS va fer explícita la seva estratègia en salut, amb totes les polítiques. A Catalunya, l'Agència de Salut Pública, del Departament de Salut de la Generalitat, ha apostat de forma decidida per avançar cap al desenvolupament d'aquesta estratègia de salut en totes les polítiques. El recentment aprovat Pla Interdepartamental de Salut Pública, el PINSAP, és el resultat de la voluntat d'anar avançant en aquesta línia, impulsant la intersectorialitat en les accions de salut pública. També la Diputació de Barcelona està impulsant que els municipis adoptin aquesta estratègia, tal com queda explícitament recollit en els objectius de l'àrea de salut pública d'aquest organisme, i que s'ha traduït en diverses publicacions, recursos i jornades al voltant d'aquest eix. L'Estratègia de la Promoció de la Salut i la Prevenció ha estat elaborada amb la participació dels departaments de salut de les diverses comunitats autònomes. Va ser aprovat al desembre de 2013 pel Consell Interterritorial del Sistema Nacional de Salut. La Sra. Soler continua assenyalant que aquesta estratègia pretén facilitar un marc comú per a la promoció i la prevenció primària al llarg del curs de tota la vida de les persones, implicant activament diversos sectors de la societat i promovent la participació de la població per incrementar la seva autonomia i la seva capacitat per exercir un major control sobre la seva salut. Es tracta d'una estratègia que es desenvolupa en diversos àmbits. Un d'ells és l'àmbit local. L'adhesió a aquesta estratègia, en l'àmbit local, comporta la creació de la Taula Intersectorial de Salut, que estarà composta pels serveis municipals que en el desenvolupament de la seva activitat duen a terme accions que directa o indirectament tenen impacte en la salut de les persones. L'objectiu principal d'aquesta Taula serà avançar cap a l'adopció, a nivell municipal, de l'estratègia de salut en totes les polítiques promogudes per l'OMS, i més concretament dotant d'un espai on es pugui reflexionar sobre l'impacte que tenen en la salut de les persones algunes de les actuacions de cadascun dels serveis municipals, detectar i potenciar les actuacions que poden generar sinèrgies entre els serveis

municipals, incloure el valor salut en les actuacions dels diversos serveis. Per tots aquests motius, la Sra. Soler considera que l'adhesió a aquesta estratègia i la creació de la Taula Intersectorial són bones eines per avançar cap a una ciutat més saludable i promotora de salut.

Pren la paraula a continuació la Sra. Peinado, qui comença anunciant que el Grup del PPC votarà a favor de l'adhesió de l'Ajuntament de Terrassa a l'Estratègia, impulsada pel Ministerio de Sanidad, Servicios Sociales e Igualdad, i que en la seva implementació són part fonamental les accions que desenvolupin els ajuntaments per aconseguir les finalitats de l'estratègia, que són reorientar el sistema sanitari, els sistemes d'informació i la investigació vers la promoció de la salut i la prevenció de la malaltia. En segon lloc, que les activitats d'altres sectors diferents del de la sanitat tinguin també en compte la salut de la ciutadania. En tercer lloc, facilitar informació i recolzament rellevant i de qualitat a la ciutadania per a què pugui modificar els seus estils de vida. En quart lloc, millorar els entorns en què vivim i treballem, per fer possible estils de vida més saludables. En darrer lloc, implicar tota la societat en el desenvolupament d'aquesta estratègia.

La Sra. Valverde comença recordant que des de fa més de seixanta anys l'OMS va incorporar un nou concepte de salut, que estableix que la salut és molt més que l'absència de malaltia. És un estat de benestar, físic, mental i social. No obstant això, plantejat fa seixanta anys, fins a l'any passat no es van concretar unes estratègies de salut que s'han anat implementant en l'Oficina Regional Europea de l'OMS, amb una estratègia sanitària que es diu Europa 2020. Aquesta nova estratègia de política sanitària global té en compte els principals desafiaments que afecten actualment al territori de la Unió Europea, com ara el foment de les desigualtats en l'atenció sanitària entre els diferents països, i l'augment significatiu de la prevalença de malalties cròniques no contagioses, entre les que es troben els trastorns de salut mental, el càncer, l'obesitat o les malalties cardiovasculars. En relació a l'Estratègia de Promoció de la Salut, que avui es planteja, i a la qual el Grup de CiU hi donarà suport, la Sra. Valverde ja va plantejar en el marc de la Comissió Informativa que a Catalunya es disposa del PINSAP, que ja ve a ser això, recollir l'estratègia europea i traslladar-la a Catalunya. El Pla pretén que tots els sectors del govern, les administracions públiques catalanes i la societat, capitalitzin directament les seves influències per contribuir conjuntament a elaborar polítiques públiques saludables i a desenvolupar iniciatives de promoció de la salut, adreçades als grups més vulnerables. Les causes de la salut, en un 80%, estan fora del sistema sanitari. És per això que cal que les accions de les administracions participin en una estratègia de salut aplicada a totes les seves polítiques. En tots els àmbits, el local, l'autonòmic i l'estatal, s'ha de tenir en compte el factor de la salut i les seves conseqüències en la població. Fer consciència de què les polítiques poden influir, i influeixen realment, en la salut dels ciutadans és una bona notícia. És un treball transversal, ja que tot està intercomunicat i tot té efectes sobre tot: medi ambient, pol·lució, mobilitat, alimentació, etc. La gent viu més anys, com ha dit la Sra. Soler, però la qualitat no és millor. Per tant, cal que els anys de vida que es tenen de més es visquin en condicions el més saludables possibles. La Sra. Valverde se n'alegra quan sent que tots els temes que afecten la salut de les persones es poden tractar des d'una visió global. Incorporar aquesta visió de salut en el disseny i en l'avaluació de les polítiques públiques és una bona notícia. Cal incorporar la perspectiva de la salut en la presa de decisions, en l'optimització de l'ús de les dades, la recerca i tot allò que la ciència va aportant. Les tecnologies actuals i els sistemes de comunicació i treball en xarxa, han de permetre que aquesta perspectiva s'incorpori ràpidament a les polítiques del dia a dia.

Per unanimitat dels Regidors i Regidores presents, l'Ajuntament en Ple aprova els següents acords:

PRIMER.- Aprovar l'adhesió a L'ESTRATÈGIA DE LA PROMOCIÓ DE LA SALUT I LA PREVENCIÓ EN EL SISTEMA NACIONAL DE SALUT i, en conseqüència, realitzar una declaració institucional del compromís d'adhesió per part de l'alcalde dirigida a la ciutadania.

SEGON.- Iniciar els tràmits de constitució d'una taula intersectorial com instrument de col·laboració per guanyar salut en un marc de salut en totes les polítiques.

TERCER.- Designar el cap del Servei de Salut i Comunitat com a coordinador per a la implementació local de l'Estratègia.

QUART.- Facilitar informació dels recursos comunitaris disponibles per millorar la salut i la qualitat de vida de les persones que formen part de la comunitat local

CINQUÈ.- Que es realitzin els tràmits oportuns per a l'adhesió formal a L'ESTRATÈGIA DE LA PROMOCIÓ DE LA SALUT I LA PREVENCIÓ EN EL SISTEMA NACIONAL DE SALUT (SNS), comunicant els acords precedents al Ministeri de Sanitat, Serveis Socials i Igualtat així com a la Federació Espanyola de Municipis i Províncies.

JUNTA DE PORTAVEUS

Epígraf 6) Donar compte de les Declaracions i Acords eventualment aprovats per la Junta de Portaveus, si s'escau.

1. Declaració institucional condemnant la mort de dones víctimes de maltractaments i violència.

En compliment del que preveu l'acord aprovat per la Junta de Portaveus, i del qual se'n va deixar constància en la sessió de l'Ajuntament en Ple de 25 de març de 2004, pren la paraula la Sra. Labòria, qui pronuncia les següents paraules com a condemna de la mort de dones víctimes de maltractaments i violència.

« Fa dos dies, el 25 de novembre, era el Dia Internacional per l'eliminació de la violència envers les dones, i ens tornàvem a aplegar per manifestar, una vegada més, el nostre rebuig a la violència masclista, i fer pública la nostra ferma voluntat de seguir treballant fins eradicar-la.

» Un cop més, malauradament, el Ple municipal ha de recordar i fer palès que els drets de les dones són drets humans, i que el fet de vulnerar-los, més enllà de la injustícia i la crueltat, significa una manca de reconeixement de l'autoritat i la llibertat femenina, i representa un gran impediment per assolir la pau, el desenvolupament i el dret d'exercir la ciutadania. Una societat desenvolupada no es pot permetre vulnerar els drets més bàsics i fonamentals de la meitat de la seva població.

» A data d'avui, 45 dones a tot l'Estat han estat assassinades per les seves parelles o exparelles. Dotze d'aquestes morts han estat a Catalunya.

» Fa set dies, el dia 20 de novembre, era el Dia Internacional de la infància. Vull recordar que la violència de gènere no només té com a víctimes a les dones. En menys de dos anys,

setanta-un nens i nenes han quedat orfes com a conseqüència d'aquesta xacra. Molts nens i nenes pateixen en silenci, junt amb les seves mares, la violència de gènere a les seves llars. I no em refereixo només al maltractament físic. Les humiliacions, els insults, les amenaces, la ignorància i la manca d'afecte són també formes de violència.

» Hem fet molta feina però ens queda molta per fer. Les xifres són esgarrifoses. Per tant, tolerància zero davant qualsevol mínima expressió o mostra de violència masclista.

» M'agradaria llegir un fragment d'una novel·la, que a mi em va impactar molt, *La mujer de verde*, de l'autor islandès Arnarldur Indridason. En aquest cas, Miquelina, que és filla d'una dona maltractada, parla amb el policia Erlendur:

“¿violencia doméstica? Una palabra muy neutra para el asesinato de almas. Una palabra suave para quienes no saben lo que se esconde detrás de ella (...) Erlendur calló. Vivir con el odio un día tras otro. Nunca se acaba. Da lo mismo lo que hagas. Y nunca puedes hacer nada para que cambien las cosas hasta que has perdido todo asomo de voluntad propia, no haces sino esperar, con la esperanza de que la próxima paliza no sea tan terrible como las anteriores. Erlendur no sabía qué decir. Poco a poco las palizas se van convirtiendo en sadismo, porque el único poder que tiene el violento en este mundo es el poder sobre aquella mujer, y sólo sobre ella, y es un poder absoluto porque ella está a su merced, porque no sólo la amenaza, sino que la atormenta con el odio a sus hijos y le hace ver con toda claridad que les hará daño si intenta librarse de su poder. Pero la violencia física, el dolor, los golpes, los huesos rotos, las heridas, los moretones, los ojos hinchados, los labios rotos, todo eso no es nada comparado con la tortura del alma. Un miedo constante y permanente, que nunca se calma. Los primeros años, cuando en ella aún queda vida, intenta buscar ayuda y escapar. Pero él la caza y le dice en un susurro que matará a su hija y la enterrará en la montaña. Y ella sabe que lo hará. Y se rinde. Y ser rinde y se pone en sus manos. Y la vida de ella se convierte en una simple sombra de la de él. Desaparece toda resistencia y con la resistencia desaparece el deseo de vivir, y deja de ser un ser vivo. Es sólo una muerta. Un ser de las tinieblas en constante búsqueda de alguna escapatoria. Y alguna escapatoria de las palizas y las torturas psicológicas y de la vida de él. Porque ella no vive en su propia vida, y no existe más que en el odio de él. Al final ha triunfado él, porque ella está muerta, muerta en vida:”»

Tot seguit, i en compliment de l'esmentat acord de la Junta de Portaveus, la Presidència anuncia que es passarà a mantenir un minut de silenci, atès que malauradament durant el mes en curs s'han produït víctimes mortals de la violència contra les dones.

2. Declaració a favor dels programes de sensibilització, prevenció i informació sobre violència masclista.

« El passat dimarts, 25 de novembre, es va celebrar arreu el Dia Internacional contra la violència vers les dones.

» El proper mes de desembre farà deu anys que es va aprovar la Llei integral contra la violència de gènere (Llei Orgànica 1/2004, de 28 de desembre, de Mesures de Protecció Integral contra la Violència de Gènere); Llei que ha estat guardonada amb una de les mencions d'honor del premi de Polítiques de Futur (*Futur Policy Award 2014*) que l'ONU Dones. El *World Future Council* i la Unió Interparlamentària concedeixen a les millors lleis i polítiques del món que tinguin

com a objectiu posar fi a la violència contra les dones i les nenes. Han ressaltat que aquesta llei és una de les normes més importants i eficaces que existeixen per eradicar la violència sexista en tot el món. Una violència que qualifiquen com una de les formes més generalitzades d'abús contra els drets humans. Aquesta llei és la clara mostra que per lluitar contra la xacra de la violència masclista s'ha de tenir voluntat política, i fer de la lluita contra la violència una prioritat absoluta dels governs.

» A Catalunya, la Llei 5/2008, de 24 d'abril, del dret de les dones a eradicar la violència masclista, parteix de la premissa que els drets de les dones són drets humans, i designa la violència masclista com una greu vulneració d'aquests drets i un impediment perquè les dones puguin assolir la plena ciutadania, l'autonomia i la llibertat. La finalitat d'aquesta llei és establir els mecanismes per contribuir a l'eradicació de la violència masclista que pateixen les dones i reconèixer i avançar en garanties respecte al dret bàsic de les dones a viure sense cap manifestació d'aquesta violència.

» Cal continuar invertint recursos i esforços per visualitzar la Tolerància Zero amb la violència masclista. Una societat que vol ser moderna i cosmopolita no pot deixar de lluitar contra una xacra que cada any ens deixa dones assassinades i nens i nenes víctimes. Una problemàtica, recordem, que no només afecta a les dones, si no també a tota la societat, per les seves conseqüències negatives tant a la salut pública com al benestar general de la societat.

» No obstant això, durant el 2014 a Catalunya, 10 dones ja han estat assassinades per les seves parelles o ex parelles, xifra que duplica en 10 mesos el total de víctimes per violència de gènere de tot el 2013.

» Atès que tots els partits polítics que formem el consistori de l'Ajuntament de Terrassa volem mostrar un cop més el nostre rebuig a la violència masclista i manifestem fermament i amb claredat la voluntat i la intenció de seguir treballant fins a eradicar-la.

» Atès que l'Ajuntament de Terrassa des de l'any 1997 participa activament, al voltant de cada 25 de novembre, en tota una campanya de sensibilització, formació, informació i de conscienciació sobre aquest tipus de violència, i que manté el seu compromís en l'eradicació de la violència masclista. Campanya anual a la que, cada cop més, associacions i entitats de la nostra ciutat es sumen realitzant diferents activitats per col·laborar conjuntament amb l'Ajuntament de Terrassa; com ha estat exemple les sis concentracions simultànies que enguany han tingut lloc el dia 25, dia internacional contra aquesta violència, en un acte rèplica que ha unit a tota la ciutat en un rebuig unitari.

» Atès que tot i la feina duta a terme, som conscients que la violència masclista encara té arrels profundes en models i estereotips que accepten com a vàlids uns arquetips i una jerarquia de subordinacions que silencien a les dones i les limiten en aspectes importants de la seva vida personal, professional i social.

» Atès que encara avui es fa totalment necessari seguir treballant i invertint esforços i recursos suficients en la prevenció i la sensibilització social; conscienciar a la societat de que el silenci es còmplice directe de la violència vers la dona; i, sobre tot, aconseguir una correcta coordinació entre tots els agents implicats en la lluita contra l'eradicació d'aquest tipus de violència, Públics, Institucionals i Privats.

» Atès que recentment ha nascut un moviment solidari internacional a favor de la igualtat de gènere desenvolupat per ONU Dones, anomenat *He for She* que té com a objectiu implicar a homes i nens com a defensors i agents del canvi en la consecució de la igualtat de gènere i dels drets de nenes i dones. La campanya els anima a aixecar la veu i a actuar contra les desigualtats a les quals s'enfronta la meitat femenina de la humanitat. No es tracta de prioritzar les dones o els homes, sinó de forjar una visió conjunta del progrés humà per a tothom, de crear un moviment solidari entre ambdós gèneres i així aconseguir la igualtat.

Per tot això, la Junta de Portaveus proposa per a la seva aprovació al Ple de l'Ajuntament els següents:

ACORDS

1. En el àmbit municipal mantenir els recursos i els serveis necessaris per combatre a la nostra ciutat la violència masclista en tots els seus nivells, tenint present que la dura i llarga crisi que patim ha posat moltes dones en situacions d'extrema vulnerabilitat. Mantenir les campanyes públiques de sensibilització contra la violència sexista; i enfortir la detecció i el recolzament a les dones víctimes i els seus fills i filles menors. Així com impulsar la col·laboració amb les entitats de la ciutat que treballen en aquest àmbit.
2. Que l'Ajuntament de Terrassa segueixi col·laborant amb l' Institut Català de les Dones amb totes les campanyes i accions que es duguin a terme per combatre aquesta xacra. Fent difusió de les mateixes i proposant la seva adhesió a la Comissió 8 de març de la ciutat.
3. Que l'Ajuntament de Terrassa segueixi col·laborant amb el "Ministerio de Sanidad, Servicios Sociales e Igualdad" amb totes les campanyes i accions que es duguin a terme per combatre aquesta xacra. Fent difusió de les mateixes i proposant la seva adhesió a la Comissió 8 de març de la ciutat.
4. Demanar a la Generalitat que avanci en el desplegament de la Llei per a l'eradicació de la violència contra les dones, assolint el compromís de finalització del desplegament de la xarxa de recursos per poder fer front a la recuperació de les víctimes de violència masclista, així com fer efectiu el fons per cobrir els impagaments de pensions.
5. Demanar a l'Estat, que ja disposa per primer cop d'una Estratègia Nacional per l'eradicació de la Violència contra la dona, dotat d'un significatiu pressupost així com la implantació de plans personalitzats per les víctimes de gènere, que continuï impulsant el desplegament i l'aplicació de la Llei de Mesures de Protecció Integral contra la Violència de Gènere en coordinació amb tots els poders públics, tant locals, com autonòmics i estatals, específicament:
 - a. Continuar adoptant mesures per l'aplicació efectiva i el desenvolupament de la Llei Orgànica 1/2004, de 28 de desembre, de Mesures de Protecció Integral contra la Violència de Gènere, en coordinació amb els poders públics, locals, autonòmics i estatals.

- b. Desenvolupar el sistema de seguiment integral dels casos de violència masclista, continuant traslladant fons respecte a les competències de les Comunitats Autònomes.
 - c. Continuar la implantació dels medis telemàtics i avaluar aquesta implantació en col·laboració amb el Consell General del Poder Judicial, i amb coordinació amb les comunitats autònomes.
 - d. Revisar i avaluar els protocols de coordinació actuals per augmentar la seva eficiència i garantir la seva aplicació a tot el territori.
 - e. Continuar avançant en una major formació i especialització de tots els professionals que intervenen davant aquesta violència i garantir que qualsevol modificació que es porti a terme en les estructures desenvolupades per combatre aquesta violència no perdi la seva especialització.
 - f. Continuar impulsant l'aplicació del Conveni del Consell d'Europa sobre la prevenció i la lluita contra la violència de la dona i la violència masclista, conegut com el Conveni d'Istanbul, i que ja ha estat ratificat per Espanya
6. Que l'Ajuntament de Terrassa col·labori en la difusió entre la ciutadania terrassenca –i en especial homes i nens-, de la campanya desplegada per ONU Dones, el nomenat moviment social solidari *HeForShe*, emprant els recursos de què ja disposa (web, revista *Visquem*, etc.), així com altres mitjans de comunicació. Com una eina més de sensibilització sobre la necessitat d'igualar a la pràctica els drets de dones i homes.
7. Traslladar aquests acords al govern d'Espanya, al govern de la Generalitat de Catalunya i als grups parlamentaris del Congrés dels diputats i del Parlament de Catalunya. »

PARTICIPACIÓ CIUTADANA

Epígraf 7) Intervenció de l'Associació de veïns de Sant Pere Nord, per tal d'exposar precís i preguntes en relació a les retallades en l'aplicació de la Llei de dependència.

Pren la paraula la Sra. Pilar Quintanilla Solera, qui en nom de l'Associació de Veïns de Sant Pere Nord, pronuncia les següents paraules:

« Salvem la Llei de la Dependència.

» L'any 2007, el govern d'en Rodríguez Zapatero, basant-se en l'article 49 i en el 50 de la Constitució, on es diu que els poders públics han de promoure l'atenció a les persones amb discapacitat i a les persones grans, va aprovar la Llei de Promoció de l'Autonomia Personal i l'Atenció a les Persones en situació de dependència, en la qual es ratificava el caràcter públic de les prestacions i la universalitat en l'accés a totes les prestacions per a les persones en situació de dependència, en condicions d'igualtat efectiva i no discriminació. Aquesta Llei de la Dependència es va anomenar el quart pilar de l'Estat del benestar, juntament amb la sanitat, l'educació pública i les pensions. Lleis semblants ja existien a Europa des de feia molts anys. Però a la nostra endarrerida democràcia va arribar tard, i no ha durat ni quatre anys.

» A partir de l'any 2012, i fins al 2014, el govern del PP ha fet retallades i ha tret de les prestacions a més de 280.000 persones. Les mesures del govern Rajoy estan portant a l'anul·lació de la llei i el nivell de protecció social que s'havia assolit s'està enderrocant amb l'excusa de la crisi. A les retallades que es van presentar a Brussel·les, per acontentar els socis europeus, l'any 2013, hi ha un estalvi de 1.180 milions d'euros en la partida per a la dependència. La congelació de les partides per a la dependència en els pressupostos del 2015 representarà la desprotecció de prop de 575.000 possibles nous beneficiaris.

» A Terrassa, on afecta a més de 10.000 persones, la situació és desesperada per a les famílies i els beneficiaris de la prestació. Cada cop hi ha més dificultats, més revisions a la baixa i menys prestacions econòmiques vinculades. També a les cuidadores no professionals els hi han retallat la cotització a la Seguretat Social, i els hi han retallat el sou en un 50%.

» A les residències privades, des del 2010, no es concerten noves places. La llista d'espera en les residències públiques de Terrassa és de tres anys de mitjana. Tot i que ja s'hi han cedit terrenys municipals, fa quaranta anys que no es construeixen residències públiques a Terrassa. Volem places públiques per a la gent gran de Terrassa, en les noves residències pendents de construcció. Els diners públics per a les residències públiques. Exigim partides suficients per a la dependència als pressupostos estatals i el de la Generalitat del 2015. Per a la nostra dignitat i per al futur de les nostres filles i fills, nets i netes. No ens deixarem prendre una conquesta social que ja havíem aconseguit.

» Pregunta: Té consciència aquest Ajuntament del què suposen les retallades en aquesta Llei pels beneficiaris de Terrassa i les seves famílies, així com les conseqüències econòmiques i socials de la no aplicació de la Llei de la Dependència?

» Sol·licitud: Que l'Ajuntament de Terrassa, independentment de les seves competències al respecte, reculli el malestar de la ciutadania davant d'aquestes retallades en uns drets bàsics, que tant de temps i esforç ens ha costat aconseguir, i que ho faci arribar a les administracions responsables, tant sigui de la Generalitat de Catalunya com del govern de l'estat, perquè reactivin i apliquin amb eficiència i justícia la Llei de la Dependència.»

Pren la paraula tot seguit el Sr. Salvadó, qui comença agraint a l'Associació de Veïns de Sant Pere Nord i al col·lectiu "iai@flautes-Terrassa" per aquesta intervenció al Ple i pel conjunt de la campanya que estan desenvolupant. La Llei de Dependència, i les seves successives retallades, han estat un tema recurrent de debat en aquest Ple, si més no amb tres propostes de resolució durant la present legislatura. Això no és estrany, perquè es tracta d'una de les potes que havien de ser estratègiques per completar l'Estat del benestar en el país, un Estat del benestar que no s'ha acabat de completar, ni tan sols en els bons temps pressupostaris. Ara es torna a presentar al Ple per raons d'oportunitat, molt lògiques. Per una banda, sembla que per fi es desbloquegen les prestacions econòmiques vinculades a residències, però amb fortes retallades respecte a la situació anterior. Per altra banda, els Pressupostos Generals de l'Estat per al 2015, és molt de témer, implicaran un nou endarreriment en l'entrada en el sistema dels dependents moderats, de grau I. El Sr. Salvadó vol estructurar la seva intervenció en tres blocs. En primer lloc, fent un repàs històric de les retallades que ha patit la llei. En segon lloc, vol aturar-se en les residències per a la gent gran, que és bàsicament el tema que tracta la pregunta que ha formulat l'associació de veïns. En darrer lloc, el Sr. Salvadó intentarà explicar quin és el paper de l'Ajuntament de Terrassa en aquells altres serveis vinculats a la Llei de Dependència, en els quals té la prestació delegada. De fet, assenyala el Sr. Salvadó, les retallades van començar ja l'any 2010 i l'any 2011, en què es va limitar la retroactivitat

en els pagaments, i es va ajornar el seu pagament. També va haver-hi un primer endarreriment en l'entrada dels dependents moderats en el sistema. És al febrer de 2011 quan hi ha la primera retallada significativa, en la qual s'apliquen uns nous barems de valoració, que impliquen dictàmens a la baixa respecte als barems que s'havien realitzat anteriorment. Això vol dir que persones amb expedients actius són expulsades directament del sistema, i comença a produir-se una situació paradoxal, que deu ser única al món. Una persona que té una malaltia crònica, una discapacitat o una edat avançada, en les revisions realitzades amb posterioritat presenten nivells de dependència menors als inicials. Figura que, si més no en teoria, i pel que fa l'aplicació de la llei, curiosament estem en un país on tothom millora. La principal retallada, però, es produeix al juliol de 2012, quan va entrar en funcionament una nova estructura de graus, que implica una important pèrdua de prestacions, i que per segon cop s'endarrerix l'entrada en el sistema dels dependents moderats, de grau I, que en teoria haurien d'entrar l'any 2015, tot i que hi ha dubtes al respecte. En aquesta mateixa reforma es rebaixa la intensitat de la cobertura del servei d'atenció domiciliària. Les persones beneficiàries passen a tenir menys hores. Se suspèn el conveni especial per a cuidadores no professionals. És a dir, l'Estat, que és qui paga, deixa de cotitzar a unes persones, majoritàriament dones, que han tingut historials laborals escassos o discontinus. Per tant, aquesta mesura acaba tenint una afectació molt important sobre la possibilitat de què aquestes dones acabin cotitzant prou com per cobrar el dia de demà una prestació contributiva de jubilació. En aquesta mateixa retallada es rebaixen les prestacions, un 15%, per aquestes cuidadores no professionals. Al juliol de 2013 arriba una nova retallada, molt important, també sobre les cuidadores no professionals, establint-se dues limitacions. En primer lloc, obliga a la convivència, a l'empadronament, de la persona cuidada i de la cuidadora, en el mateix domicili. Això és una forma d'expulsar els fills, que ja tenen la seva pròpia residència, de les tasques de cura dels pares. Per altra banda, no podrà sol·licitar la situació de cuidador una persona que hagi sol·licitat ser ella mateixa beneficiària de dependència. D'aquesta manera s'expulsa als cònjuges, que estan una mica millor de salut, i que podrien continuar fent una tasca de cura, però que havien sol·licitat també entrar com a beneficiaris de la dependència. Al maig de 2014 es produeix la darrera retallada important, amb una nova ordre de copagament, en la qual s'inclou tot el patrimoni familiar, fins i tot l'habitatge habitual, en el còmput a l'hora de delimitar quines quantitats s'han de copagar. D'aquesta manera els copagaments s'incrementen. Pel que fa al tema concret de les residències, el Sr. Salvadó assenyala que el model que considera més interessant és el de residències públiques. Ara mateix n'hi ha una a Terrassa, la de Mossèn Homs, construïda fa quaranta anys, amb deficiències que reconeix fins i tot la pròpia Conselleria, i amb només una vuitantena de places disponibles, quan hi podrien haver moltes més si s'arrangessin les plantes tancades per no estar en condicions. Donada aquesta situació, l'any 2010 l'Ajuntament de Terrassa va acordar amb la Generalitat de Catalunya la construcció de diferents centres a la ciutat, per a la qual cosa es van fer diverses cessions de sòl, a Sant Pere Nord, a l'avinguda de Barcelona, etc., amb el compromís de què la Generalitat assumiria el finançament de les obres. Amb aquest pla ha passat el mateix que ha passat amb d'altres plans de característiques semblants, com el de construcció d'un seguit de centres d'atenció primària, que es van programar més o menys a la mateixa època i que tampoc s'han construït. D'aquests diversos projectes de residències, el que estava més avançat era el de Sant Pere Nord, perquè a banda de la cessió municipal de terrenys també es va arribar a contractar i a realitzar el projecte executiu i arquitectònic per part de la Generalitat de Catalunya, que va tenir un cost proper als 900.000 euros. Des d'aleshores, si més no des del 2011, any en què el Sr. Salvadó es va incorporar al Consistori, l'Associació de Veïns de Sant Pere Nord, la FAVT i el propi Sr. Salvadó, han fet una mena de peregrinatge anual a la Conselleria, per recordar a la Consellera la necessitat de construir noves places a Terrassa, explicar-li les deficiències que està tenint la ciutat, i que hi ha unes llistes d'espera de més de tres anys en residències públiques. La resposta de la Conselleria sempre és la mateixa: reconeix la necessitat però afirma que no hi ha capacitat d'inversió. Per tant, és clar que de moment el tema de les residències públiques està complicat. Baixant un nivell d'exigència, i situant

una altra opció, que al Sr. Salvadó no li agrada tant, però que és una possibilitat, estan les residències privades concertades. Aquest és el model molt àmpliament majoritari a Terrassa. El problema és que, segons va informar la Conselleria, des de 2010 no es concerten noves places de residència a Terrassa, i sembla ser que a la resta de Catalunya tampoc. Aquesta segona via, per tant, sembla ser que també està tancada. L'última via que quedava oberta era la de les prestacions econòmiques vinculades, que són un ajut que es dona a una persona gran que ingressa en una residència privada. Era l'única via que quedava més o menys àgil, perquè la via pública i la concertada, tot i que continuen obertes requereixen una espera de dos o tres anys. El Sr. Salvadó afegeix que l'estiu de 2013 la Generalitat de Catalunya va decretar una aturada d'aquestes prestacions econòmiques vinculades, amb la qual cosa ja no queda cap via, llevat de casos de màxima urgència en els quals es pugui cofinançar amb fons públics l'accés a una plaça residencial, pública o privada. Es va dir que era una aturada provisional, de dos mesos durant l'estiu. A l'octubre es va dir que seria per un període indefinit. La veritat és que l'aturada de les prestacions econòmiques vinculades ha durat un any i mig. Ara sembla que es reprenen aquestes prestacions, però amb limitacions importants respecte la situació anterior. Per una banda, és una opció només per als grans dependents, els de grau III. La dependència mitjana, el grau II, que conforma el 60% dels potencials beneficiaris, no hi podran entrar. A més, s'estableix un topall màxim de prestació de 715 € al mes, que tenint en compte els preus d'una residència privada com a molt arribaran a cobrir menys de la meitat del cost real, quant durant l'etapa anterior s'havien donat prestacions econòmiques vinculades que depassaven els mil euros. En altres moments es van situar altres limitacions preocupants, com ara la possibilitat de què s'exigís un mínim de renda. Es va arribar a parlar de 1.200 €. Qui no tingués aquests ingressos no podria entrar. Afortunadament això no s'ha incorporat a la versió definitiva del decret. Caldrà estar atent per a què aquesta limitació no s'introdueixi per altres vies, com ara instruccions emanades de la pròpia Generalitat de Catalunya. Respecte al tercer bloc, el que fa l'Ajuntament de Terrassa en relació a aquesta problemàtica, el Sr. Salvadó assenyala que el primer que ha de fer és una tasca d'exigència, de denúncia, en la línia que s'ha fet en diverses sessions plenàries, amb la presentació de diverses propostes de resolució. I també una tasca d'acompanyament a les entitats que any rere any són constants en l'exigència de construcció dels equipaments necessaris. Pel que fa a la prestació de serveis, es produeix una situació curiosa. Segons el que està escrit a la Llei de Dependència, l'Ajuntament no hauria de fer gran cosa, perquè la llei preveu que es finançarà a través de l'Estat i de la Generalitat. Però donat que el finançament d'aquestes dues administracions no arriba a cobrir els serveis, l'Ajuntament de Terrassa presta un seguit de serveis de forma delegada, i en els quals ha de posar diners, i no pas pocs. L'Ajuntament està gastant uns quatre milions d'euros anuals, del Pressupost de tots els terrassencs, en els serveis que té derivats, i que són l'assistència domiciliària, la teleassistència i els menjars a domicili, tots ells amb uns nivells de bonificació molt importants: del 100% per a dues terceres parts dels usuaris. A banda d'això, l'Ajuntament fa tota una tasca de gestió de les demandes, fins al punt que s'han arribat a valorar 13.500 persones i s'han fet més de 8.000 PIA durant aquest període. El Sr. Salvadó considera que el servei que més il·lustra l'esforç que s'ha intentat fer per part de l'Ajuntament, per compensar fins on ha pogut totes les mancances, és el d'atenció domiciliària, que juntament amb les residències és l'altre gran servei professionalitzat, i el que afecta a més persones. Hi ha dos serveis d'atenció domiciliària, el que és a iniciativa de la Generalitat de Catalunya, que es coneix com a SAD Dependència, i el d'iniciativa municipal, el SAD Social, que tot i tenir un nivell de cofinançament per part de la Generalitat, aquest és menor. El SAD que estava aixoplugat en la Llei de Dependència, a causa de totes les retallades, ha tingut una disminució molt important de beneficiaris en els últims tres anys: un 17% menys. El que s'ha intentat fer des de l'Ajuntament és potenciar el SAD Social, realitzant un esforç incrementant en un 25% el nombre de beneficiaris d'aquest servei.

Epígraf 8) Intervenció de l'Associació Cultural La Gallineta, per tal d'exposar prec i preguntes en relació a la construcció de la passarel·la sota el pont de Vallparadis per connectar amb els FGC.

Pren la paraula la Sra. Teresa Bayes, qui en nom de l'Associació Cultural La Gallineta, pronuncia les següents paraules:

« La Plataforma en defensa de la Sanitat Pública de Terrassa, la Federació d'Associacions de Veïns i Veïnes de Terrassa, PODEM i altres 27 entitats més volem manifestar al Ple Municipal de l'Ajuntament de Terrassa el següent:

» El passat mes de juliol, mitjançant informacions de premsa, vàrem tenir coneixement de l'aprovació per part del Ple municipal del projecte d'ampliar instal·lacions i construir una passarel·la sota el pont de Vallparadis. Tant la FAVT com PODEM i la Plataforma vàrem presentar al·legacions i iniciar una campanya d'oposició al projecte, que ja és de coneixement públic, sota el lema "Manifest per una passarel·la de transparència a la Mútua de Terrassa", que ràpidament va comptar amb el suport de 30 entitats i nombrosos ciutadans.

» El passat dia 20 d'octubre, ICV-EUiA anunciava el seu posicionament contrari a ratificar l'aprovació del projecte si no es trobava un consens ciutadà.

» Dies més tard, l'Ajuntament comunicava, també a través dels mitjans de comunicació, la paralització dels expedients per tal d'obrir un diàleg amb les organitzacions oposidores als projectes.

» Prec. Des de les entitats signants del Manifest exigim l'aturada definitiva del projecte de la passarel·la i la modificació del POUM. No aprovar els altres dictàmens necessaris per l'execució del projecte fins que s'aconsegueixi el consens ciutadà. Que s'obri immediatament el diàleg amb les entitats ciutadanes anunciat per l'Ajuntament i no es dilati més en el temps.

» Pregunta. Com, quant i a quines entitats pensa convocar l'Ajuntament per començar el diàleg sobre el projecte de Mútua de Terrassa i la situació de la sanitat a la nostra ciutat.»

Pren la paraula la Sra. Labòria per donar resposta a l'anterior intervenció. En primer lloc, la Sra. Labòria dóna les gràcies a les entitats que fan ús de la possibilitat de parlar i d'intervenir en el Ple, fent arribar les seves inquietuds. D'acord amb allò que ja es va anunciar públicament, l'Ajuntament de Terrassa té el propòsit de realitzar reunions informatives i de debat sobre la proposta d'ampliació de les instal·lacions actuals de Mútua de Terrassa, i la seva connexió, mitjançant una passera per a vianants, proposta que va ser aprovada inicialment pel Ple del mes de juliol, i sotmesa a informació pública, durant la qual van ser presentats quatre escrits d'al·legacions: tres formulats per part d'entitats i una per part d'un ciutadà particular. La realització d'aquestes sessions informatives i de debat serà prèvia a qualsevol nou tràmit del projecte esmentat, atès que la conclusió de les mateixes ha de servir, entre d'altres aspectes, per configurar els corresponents informes de tractament de les al·legacions, en base als quals es determinin les condicions de la possible continuïtat o de la modificació del projecte. Al respecte, l'Ajuntament de Terrassa té la intenció de convocar durant les properes setmanes, probablement durant la primera setmana de desembre. Hi haurà una primera reunió conjunta amb les tres entitats que han presentat les al·legacions, l'entitat que promou el projecte, Mútua de Terrassa, i els Grups polítics municipals, que per unanimitat van aprovar inicialment el projecte al mes de juliol.

PROPOSTES DE RESOLUCIÓ

Epígraf 9) Presentada pel Grup municipal del PSC, en defensa i suport als clubs esportius de base.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pel Grup municipal del PSC, és el que a continuació es transcriu:

« L'Esport està ara més amenaçat que mai. Les mesures en matèria esportiva que està adoptant el Govern de l'Estat, en un intent de complir amb els seus objectius electorals, recaptatoris i pressupostaris, estan posant en perill la supervivència de clubs i entitats esportives, així com la permanència en aquestes d'entrenadors, esportistes i professionals que volen aportar la seva experiència i formació al col·lectiu d'una manera altruista i voluntària realitzant una magnífica tasca al voltant de l'esport de base.

» En l'actual legislatura, el món de l'esport en general i el dels clubs en particular han hagut d'afrontar mesures tan dures del Govern de l'Estat com la pujada de l'IVA del 8 al 21% per l'ús d'instal·lacions esportives. Alhora, les amenaces de la imposició de la Llicència Esportiva Única, que persegueix com a únic objectiu recentralitzar l'esport, limitar greument els ingressos de les federacions catalanes, augmentar els costos dels esportistes que vulguin competir i envair, una vegada més, les competències autonòmiques, en aquesta ocasió en matèria esportiva.

» Per tot aquest seguit de mesures que han endurit molt més la situació que existeix com a conseqüència de la crisi, hem de sumar-hi la següent: a partir de l'1 de novembre, el Ministerio de Empleo y Seguridad Social iniciarà una campanya que, sota la denominació "*Regularización laboral de la actividad desarrollada en los clubes y entidades deportivas sin ánimo de lucro*", posa en greu perill la supervivència de l'esport de base. Aquesta última mesura es converteix en una amenaça sense precedents i llença pel terra el magnífic treball i la insubstituïble funció que realitzen centenars de clubs i entitats esportives sense ànim de lucre.

» El què hi ha al darrera d'aquesta mesura és l'atac al gran moviment de voluntariat esportiu sense ànim de lucre que fins ara realitzava una funció fonamental i imprescindible en els clubs i associacions esportives catalanes i de l'Estat Espanyol, de la mateixa manera que la resta de països de la Unió Europea.

» La voluntat del Govern és rebaixar aquesta tasca altruista a una relació exclusivament laboral, cosa què, entre d'altres perjudicis, provocarà l'increment de les despeses derivades de la pràctica esportiva de base casi en un 50%; eliminant de cop la important funció social d'interès general que realitzen els clubs esportius de base i en gran mesura, abocant-los a l'empobriment o fent desaparèixer irremediablement molts d'ells.

» L'efecte immediat de tot plegat serà l'augment de la desigualtat d'oportunitats i l'esclatxa social en matèria esportiva, limitant i vetant a una part important de la població l'accés al seu dret a l'esport en condicions d'igualtat per motius de renda.

» La nostra ciutat té un ric i nombrós teixit associatiu al voltant de l'esport, amb més de 100 entitats, que realitza un important paper que va més enllà de la pràctica esportiva i que té a veure amb la salut, la formació, la convivència, la igualtat de gènere i la cohesió social, sense oblidar tampoc l'impacte econòmic o la creació d'ocupació. Tot aquest treball seria impossible sense la generositat de moltes persones, que en molts casos hem de considerar com a voluntariat

esportiu . Ara, aquesta normativa de ben segur debilitarà aquest teixit i encarirà l'accés a l'esport, que avui dia hauria de ser considerat com un dret , especialment en les etapes formatives.

Per tot això, aquest Ajuntament en Ple acorda:

ACORDS

Primer: Instar al Govern de l'Estat i als organismes competents que aturin, posant en marxa una nova moratòria, i revisin el pla d'inspeccions massives a l'esport de base que ha de començar l'1 de novembre de 2014, i què ha estat considerat en el sector com una causa general que els sanciona socialment de manera injusta, sense que hagi causa objectiva que ho demandi, ni denúncies massives que obliguin a adoptar aquestes mesures.

Segon: Instar al Govern de l'Estat a revisar i proposar les alternatives necessàries per regular convenientment les activitats remunerades que es realitzen dins de l'àmbit de les entitats esportives, en el marc del Pla de Suport Econòmic i de Millora de l'Esport Base, d'acord amb la legalitat vigent en l'àmbit laboral i les peculiaritats de cada modalitat esportiva, alhora que no exclogui a ningú per la seva situació; així també, proposar les mesures oportunes per assegurar el manteniment de la xarxa consolidada de voluntariat esportiu, que realitza una tasca altruista i la compensació econòmica de la qual per les despeses ocasionades per l'activitat que realitzen, en cap cas pot ser considerada com a salari.

Tercer: Instar al Govern de la Generalitat de Catalunya i al Govern de l'Estat, amb participació de les federacions esportives i el teixit associatiu del sector, a acordar un Pla de Suport Econòmic i de Millora de l'Esport Base, incorporant la prestació dels diferents de serveis que realitzen els clubs i entitats esportives sense ànim de lucre.

Quart: L'Ajuntament donarà suport, dins les seves possibilitats, a totes les entitats del municipi, i les acompanyarà amb els recursos tècnics disponibles per a la seva regularització si la situació particular ho requereix.

Cinquè: Traslladar aquests acords al Govern de l'Estat, al govern de la Generalitat de Catalunya, a la Federació de municipis de Catalunya, a l'Associació de Municipis de Catalunya i als grups parlamentaris del Congrés dels diputats i del Parlament de Catalunya.»

Pren la paraula el Sr. Vega, qui comença recordant que en el seu moment ja es va presentar al Ple una Proposta de Resolució molt similar a aquesta, davant de les inspeccions que la Seguretat Social havia iniciat indiscriminadament a tots els clubs. En aquell moment es demanava una moratòria i que es repensés aquesta manera d'actuar, sobretot pensant en la figura del voluntari esportiu. A partir de l'1 de novembre d'enguany, després d'aquesta moratòria, s'ha iniciat de nou una campanya, amb el nom de "*Regularización laboral de la actividad desarrollada en los clubes y entidades deportivas sin ánimo de lucro*". Una mesura, afegeix el Sr. Vega, que posa en perill una part molt important, que fa una tasca fonamental a nivell social, de l'esport de base. El Sr. Vega, com ja es va dir en l'anterior debat, comparteix que es regularitzin determinades relacions en les entitats esportives que es poden considerar laborals, per l'import econòmic, per la dedicació, i també pel compromís que significa per ambdues parts. No comparteix, però, de cap manera, que s'elimini un dels majors actius que té l'esport, el voluntariat. Un voluntariat que fa possible i tira endavant el funcionament de més d'un centenar d'entitats a la ciutat, i que a partir de l'esport realitza una tasca molt més important, que té a veure amb el foment de la salut, amb la formació i amb la cohesió social. Aquesta regularització atempta de tres formes. A nivell econòmic, suposa un

increment important dels costos, la qual cosa significarà un encariment de l'activitat esportiva per als usuaris, un sector que està passant un moment molt difícil per la manca d'ajuts del sector públic, degut a la crisi, i també del sector privat, ja que la majoria dels patrocinadors han desaparegut. Un segon element que el posa en perill és a nivell de gestió. Es farà impossible la gestió no professional d'aquestes entitats. Els membres de la junta directiva, de manera generosa i voluntària, es reparteixen les funcions, per tal de preparar calendaris, gestionar fitxes a les federacions i altres tasques de tipus ordinari. De cap manera poden afrontar, la gran majoria, totes les tasques professionals de contactes amb la Seguretat Social i amb Hisenda. Per tant, són feines que s'hauran d'externalitzar i de nou es produirà un encariment. En darrer terme, es descarrega tota la responsabilitat en els directius, que són els primers voluntaris i que es mouen per la passió per l'esport i per l'arrelament al club i al barri. És per això que es demana una nova moratòria. Que es contempli la figura del voluntari esportiu, sense considerar una relació laboral la tasca que fa un monitor o una persona que rep uns euros a canvi d'una actuació que és pròpia d'un voluntari, i al qual només se li compensen algunes despeses. I que tot això es faci des de l'acord. Que les administracions, les federacions i el propi teixit esportiu s'assegui per parlar. Es demana un diàleg per no perdre allò pel que es lluita a la societat. S'estan reclamant voluntaris en la majoria d'àmbits de la societat. S'està reclamant animar a les persones a què facin aquestes tasques. Hi ha un sector on aquestes tasques realment funcionen, i les mesures que es volen aplicar poden acabar amb elles. Està en perill un teixit que a la nostra ciutat fa unes funcions que difícilment podrien pagar les administracions.

Pren la paraula a continuació el Sr. Turmo, qui comença dient que s'inicia ara, fins que arribi el debat de la Proposta de Resolució del Grup del PPC, el paquet de propostes de temàtiques supramunicipals, sobre les quals l'Ajuntament en Ple no té capacitat de decisió. És aquell apartat del Ple en el qual els altres Grups volen sumar punts davant de les seves direccions territorials, instrumentalitzant de manera partidista el Ple. Novament, *la síndrome del Diputat* planeja sobre aquest Ple. I ara cal sumar *la síndrome del distorsionador*. Totes les propostes segueixen el mateix esquema. En primer lloc, distorsionar la realitat, que és el que en resulta de l'exposició del Sr. Vega. En segon lloc, obviar completament el que s'està fent des de diferents àmbits de l'administració, en aquest cas en un. En tercer lloc, situar-se com els grans salvadors de la pàtria, en aquest cas el PSC, que juntament amb ERC i ICV-EUiA va enfonsar Catalunya, i que tot sol va enfonsar econòmicament Espanya. Aquest és l'esquema de les propostes de la resta de Grups municipals. El Sr. Turmo afegeix que tot escoltant al Sr. Vega, el Grup del PPC s'animaria a votar a favor. Però és que no diu la veritat. Aquest és problema. A l'exposició de motius es diu: "L'esport està ara més amenaçat que mai. Les mesures en matèria esportiva que està adoptant el Govern de l'Estat, en un intent de complir amb els seus objectius electorals, recaptatoris i pressupostaris, estan posant en perill la supervivència de clubs i entitats esportives..." És a dir, es planteja que l'objectiu del govern del Partit Popular és acabar amb les entitats esportives. Això no és cert. També es diu: "... les amenaces de la imposició de la Llicència Esportiva Única, que persegueix com a únic objectiu recentralitzar l'esport, limitar greument els ingressos de les federacions catalanes, augmentar els costos dels esportistes que vulguin competir i envair, una vegada més, les competències autonòmiques, en aquesta ocasió en matèria esportiva...". El Sr. Turmo manifesta que es tracta d'una actuació en el conjunt de l'Estat, no només a Catalunya. No hi ha cap atac a Catalunya. Tot plegat és un tipus de redactat irresponsable. El més fort és que no es fa referència a l'origen de la situació, a perquè es produeix, quin és el motiu per a què es facin aquestes inspeccions per part de la Seguretat Social, ni quins són els objectius de les actuacions impulsades des de l'administració, tant des de l'àmbit de la Seguretat Social com d'esports, ni quina és la situació actual. El Sr. Turmo manifesta que els ponents de la proposta són uns demagogs, i el més preocupant, perquè s'està fent un mal al món de l'esport a Terrassa, és que juguen amb les legítimes i sensibles preocupacions dels clubs esportius. Aquesta és una proposta d'àmbit supramunicipal, i per tant el Sr. Turmo exposarà

quin és el posicionament del Grup del PPC i els motius que el fonamenten. El vot serà contrari a la Proposta de Resolució, llevat a l'acord quart, si es permet el vot separat. Fonamentalment per dos motius. Perquè es falta a la veritat i perquè el Partit Popular defensa els drets dels treballadors, que no preocupen a l'esquerra municipal ni tampoc a l'altre Grup de l'oposició, que sembla ser que donarà suport a la proposta. Al mes de juliol es va elaborar, per part del Ministerio de Empleo y Seguridad Social i del Ministerio de Educación, Cultura y Deportes, un estudi en el qual es proposa regularitzar la relació laboral dels treballadors de clubs i associacions esportives sense ànim de lucre, mitjançant un contracte a temps parcial, quan correspongui. El Sr. Vega ha parlat en general. L'objectiu de l'informe és protegir els drets dels treballadors, d'entrenadors, de monitors, de preparadors físics i d'altres, que no figuren donats d'alta en la Seguretat Social, i que per tant es veuen privats de tots els drets, tant laborals com de protecció social. I es contemplen dues situacions, que el Sr. Vega tampoc ha comentat. Una que té caràcter laboral, en aquells casos en què es presten uns serveis retribuïts en l'àmbit d'una organització. I el que es proposa, i el Grup del PSC ho amaga, és regular aquesta relació mitjançant un contracte a temps parcial, un tipus de contracte que facilita a l'empresari flexibilitat per combinar la concertació i assignació del temps de treball, i al treballador li possibilita conciliar millor la seva vida laboral i personal. I una segona, que és on més ha faltat el Sr. Vega a la veritat, relativa al voluntariat, i que es podrà utilitzar a través de la figura de l'acord de voluntariat. A l'estudi es proposa que es traslladi als diferents àmbits i clubs esportius la necessitat de què documentin i acreditin adequadament les quantitats que abonen com a compensació per despeses necessàries per al desenvolupament de les activitats i que no tinguin el caràcter de retribució, i que tinguin realment aquesta naturalesa. És força simple i clar. Però ho distorsionen tot, per l'interès partidista de sempre. El Sr. Turmo acaba citant el que va assenyalar el President del Consell Superior d'Esports, Miguel Cardenal, el passat 30 d'octubre, i que li mereix molta més confiança que l'exposició del Sr. Vega i el contingut de la Proposta de Resolució del Grup del PSC. Va afirmar que ha arribat l'hora de dignificar i regularitzar la situació dels monitors esportius a Espanya, i va considerar que el contracte de voluntariat, que el Sr. Vega diu que no hi és i que es vol eliminar, sense cap cost per a ells ni per a les entitats, és la forma per fer-ho. No es pot enviar els monitors a l'economia submergida. Per als clubs més humils, i que tinguin un perfil de monitor que ajuda i ensenya als nens, existeix un contracte de voluntariat, que possibilitarà a aquests entrenadors estar regularitzats sense cap cost, ni per a ells ni per a les entitats. El Grup del PSC menteix i per això el Grup del PPC votarà en contra.

Pren la paraula tot seguit la Sra. Salvador, qui anuncia que el Grup de CiU, com ja va fer l'any passat, tornarà a donar suport a una proposta que pretén posicionar-se a favor de les entitats esportives de les ciutats, reconeixent el seu treball, i demanant al govern estatal que ajudi a reforçar la seva tasca, en comptes del que està fent ara, que és posar-hi obstacles. Aquest és un tema en el qual les associacions i els clubs demanen unitat i que les diferents formacions polítiques es posin d'acord per tal d'ajudar-los i fer que puguin treballar amb eficàcia i aprofitant la voluntat de molta gent. I això és el que es mostra avui. En el debat que es va mantenir l'any passat, en aquest mateix saló de Plens, el Partit Popular va anunciar que el govern estatal ja estava treballant en aquest assumpte i buscant una solució adequada a les necessitats de les entitats esportives. Malauradament, afegeix la Sra. Salvador, es comprova que no s'ha avançat, ja que s'ha aixecat la moratòria fixada en les actuacions inspectores de la Seguretat Social, i no han atès les peticions fetes pel govern de la Generalitat de Catalunya, entre d'altres fixar el salari mínim interprofessional com a topall de retribució pels col·laboradors de clubs i entitats, i quedar exempts de cotització a la Seguretat Social. Aquí es planteja una situació força delicada. És el cas d'una persona que s'ofereix a acompanyar, amb el seu vehicle, als infants o adolescents que durant el cap de setmana hagin de jugar fora de la comarca o de la província, i que se li dóna una gratificació de 100 o 150 euros per ajudar al club, que és una quantitat molt inferior al salari mínim interprofessional. La Sra. Salvador pregunta com creu el Grup del PPC que s'ha de regular això: si se li ha de fer un contracte i

descomptar-li tots els impostos. La situació és preocupant, per no dir que demostra la poca sensibilitat del govern estatal vers l'altruisme de tantes persones que volen col·laborar amb la bona marxa dels clubs i de l'esport català. Al Grup de CiU, evidentment, li preocupen els drets dels treballadors. Però també li preocupa la situació dels clubs i si podran fer front a unes regularitzacions que no són adequades a la casuística del món esportiu català. La Sra. Salvador remarca que aquestes entitats fan una tasca molt important per la cohesió social, pel foment d'hàbits saludables i per la transmissió de valors. Per això cal també facilitar-los els tràmits sobre les obligacions que hagin de complir, però sempre per reforçar-les i no per afeblir-les. La Sra. Salvador afegeix que el Grup de CiU ha presentat esmenes a la present Proposta de Resolució, en relació al reconeixement, un cop més, de les competències exclusives que té la Generalitat de Catalunya en temes esportius. I també per donar suport a una iniciativa que ha sortit de les entitats de Terrassa, de demanar a la Secretaria General de l'Esport que es posi un punt d'informació per assessorar les entitats, com de fet ja ho està fent la Generalitat de Catalunya. El Grup del PSC no ha volgut acordar aquestes aportacions. Tot i així, el Grup del CiU continua pensant que cal seguir donant suport a la proposta, amb la filosofia de treballar units per aconseguir que el teixit esportiu pugui continuar desenvolupant-se i creixent.

El Sr. Vega respon a la Sra. Salvador que ella sap que hi havia acord en quant al contingut, encara que es creia que distorsionava una mica el plantejament de la proposta. El Grup del PSC demana diàleg, i farà la demanda esmentada per la Sra. Salvador a la Secretaria General de l'Esport. Hi ha hagut acord en relació als canvis que proposava el Grup de CiU, tot i que al final s'ha acordat, també de mutu acord, mantenir la proposta inicial. El Sr. Vega agraeix al Grup de CiU la seva flexibilitat i la seva mirada ampla, una mirada que no té el Sr. Turmo. Darrerament, en cada sessió plenària, el Sr. Turmo dóna una lliçó al Ple, una lliçó de moralitat. Deu ser perquè el Partit Popular és un exemple de decència i de molts altres valors. Cada vegada que es tracta un tema que sí influeix en la vida dels ciutadans de Terrassa, el Sr. Turmo acusa als altres Grups de patir la *síndrome del Diputat*. El Sr. Vega considera que el Sr. Turmo té la *síndrome del delegat del govern de l'Estat a Terrassa*. Això és el que fa. El Sr. Vega afegeix que no tolerarà més lliçons de moralitat per part del Sr. Turmo. El Sr. Turmo acusa a la resta de partits, quan hauria de mirar als seus companys de partir i després parlar. Pel que fa a la Proposta de Resolució, el Sr. Vega manifesta que dir que l'ús de les instal·lacions esportives ha passat de pagar un IVA del 8% al 21% no és cap mentida. I dir que això encareix la pràctica esportiva és una veritat. Dir que la llicència única també encareix la pràctica esportiva, també és una realitat. Si el Sr. Turmo no ho creu, que ho preguntí als esportistes de la ciutat, i que escolti el que li diuen. El Sr. Turmo ha dit que el Partit Popular és el defensor dels treballadors. El Sr. Vega pregunta si els contractes de 80 € és una defensa dels treballadors. El Sr. Vega ha començat dient que si hi ha relacions que es poden considerar laborals, que s'han de regularitzar. El que no es vol és que es posi en perill el voluntariat. El Sr. Turmo ha parlat de què es faci el protocol del voluntariat. El Sr. Vega considera que això serà per a la gestió, perquè al capdavant s'han de justificar els bitllets d'autobús, etc., i els clubs hauran de disposar de diverses secretàries per justificar tot just cinquanta euros. El que es demana és la figura del voluntari esportiu, una figura que existeix de fet, i que el Partit Popular, amb aquesta regularització, actuant d'ofici, sense denúncies a clubs amb problemes, està posant en perill aquest teixit. El Sr. Vega ha insistit en la necessitat del diàleg. El tercer acord de la Proposta de Resolució així ho planteja. El Sr. Turmo entén que això és un atac al Partit Popular, fruit d'una conxorxa política. El Grup del PSC presenta aquesta proposta perquè és el que les entitats esportives demanen, que si no canvien aquestes actuacions acabaran tancant. Per tant, pel bé de la ciutat, el Sr. Vega demana al Sr. Turmo que reflexioni, i també que rebaixi el to de les seves intervencions.

Es procedeix tot seguit a la votació separada dels diferents acords que conformen la part dispositiva de la present Proposta de Resolució. El resultat de la votació és el següent:

Els acords Primer, Segon, Tercer i Cinquè són aprovats amb els vots següents:

PSC	(11 vots)	A FAVOR
CiU	(9 vots)	A FAVOR
PPC	(4 vots)	EN CONTRA
ICV-EUiA	(3 vots)	A FAVOR

L'acord Quart és aprovat per unanimitat dels Regidors i Regidores presents.

Epígraf 10) Presentada pel Grup municipal del PSC, instant el govern de l'Estat per a què amplii el període i els supòsits de vulnerabilitat que impedeixen alguns col·lectius acollir-se a la moratòria de les execucions hipotecàries.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pel Grup municipal del PSC, és el que a continuació es transcriu:

« Atès que el passat dia 16 de novembre de 2014 va finalitzar la moratòria de dos anys per a executar el llançament dels habitatges habituals aprovada pel Real Decret Llei 27/2012, de 15 de novembre, de mesures urgents per reforçar la protecció als deutors hipotecaris.

» Atès que la anterior suspensió també era amplificada fins el 15 de maig del 2015, per la Llei 1/2013, de mesures per reforçar la protecció als deutors hipotecaris, reestructuració de deute i lloguer social, i que de moment no existeix cap comunicació oficial que garanteixi a les famílies que s'han acollit a la moratòria l'ampliació temporal o vivenda digna més enllà del 15 de maig de 2015.

» Atès que la mesura ha resultat ser insuficient perquè ha exclòs la majoria de famílies afectades, donat que els requisits continguts a la Llei i RDL constitueixen una llista inacabable de difícil aplicació. Una dada sostinguda per la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca (PAH), que ha denunciat que només s'ha pogut aturar el 8% de les 120.862 ordres de desnonament dels dos últims anys, malgrat la moratòria parcial aprovada pel Govern.

» Atès que l'article 47 de la Constitució Espanyola (CE) i l'article 26 de l'Estatut de Catalunya estableixen que totes les persones tenen dret a un habitatge digne i adequat i que cal protegir a les famílies de la situació de vulnerabilitat que suposa quedar-se sense llar o el risc de perdre-la, i cal donar tranquil·litat a les famílies per l'angoixa que pateixen davant el risc de pèrdua del habitatge habitual.

» Atès que creiem que la solució ha de plantejar no només l'ampliació del termini de la moratòria sinó que s'hauria de prorrogar la suspensió del llançament a totes les famílies mentre es mantingui la situació de vulnerabilitat i les causes econòmiques que impedeixin el pagament de l'habitatge.

» Atès que creiem que la mesura hauria d'abastar a tots el procediment judicials i extrajudicials amb risc de pèrdua de vivenda per manca de pagament de hipoteca de deutors i avaladors de bona fe, i no sols al llançament dels deutors hipotecaris en situació d'insolvència sobrevinguda, ja que en les condicions econòmiques actuals una persona insolvent, es molt incert que a curt i mig termini recuperi la seva capacitat econòmica.

» Atès que en la pràctica totalitat dels demandats en el procediments hipotecaris son beneficiaris del dret a litigar amb justícia gratuïta, i que el nombre de assumptes encara és molt alt, donada la seva complexitat, jurídica y social, considerem adequat que el Il·ltre. Col·legi d'Advocats de Terrassa disposi d'un torn d'ofici especial en tots els assumptes amb risc de pèrdua de vivenda habitual per raó d'impagament de hipoteca.

En conseqüència, es proposa al Ple l'adopció dels següents

ACORDS:

PRIMER: Instar el Govern Estatal l'ampliació temporal indefinida de la suspensió de les execucions hipotecàries pels col·lectiu en situació de vulnerabilitat mentre es mantingui aquesta situació i les causes econòmiques que impedeixin el pagament de l'habitatge habitual.

SEGON: Instar el Govern Estatal que amplii els supòsits de vulnerabilitat a tots els casos de insolvència sobrevinguda, i que en la actualitat impedeixen acollir-se a la moratòria de les execucions processos hipotecaris.

TERCER: Instar el Govern Central perquè la suspensió s'amplii a tot el procés d'execució hipotecària i altres processos de pèrdua de vivenda habitual per raó d'impagament de hipoteca i no només a la fase de llançament.

QUART: Demanar a l'Il·lustre Col·legi d'Advocats de Terrassa que estudiï i valori l'oportunitat de crear un Torn d'Ofici especial d'execucions hipotecàries, integrat per advocats amb formació específica.

CINQUÈ: Donar trasllat d'aquests acords al Consell de Ministres, així com als grups parlamentaris del Congrés i Senat, al Presidència del Govern de la Generalitat, Parlament de Catalunya, a la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca, al Col·legi d'Advocats de Terrassa, a les entitats socials locals implicades i a les associacions de veïns de la ciutat.»

Pren la paraula la Sra. Melgares, qui comença agraint a la Regidora del Grup municipal de CiU, Sra. Playà, per la seva aportació a la Proposta de Resolució. I també donar les gràcies a la Sra. Peinado, que tot i no estar d'acord amb la proposta ha fet una aportació sobre el Col·legi d'Advocats, que també ha estat tinguda en compte. La Sra. Melgares manifesta que aquesta proposta es presenta donada la conjuntura actual, amb 5,5 milions d'aturats, dels quals 726.000 ho són a Catalunya. La meitat d'aquests aturats no reben cap prestació. La majoria de treballadors són pobres. Quatre de cada deu treballadors tenen contractes temporals. El 35% cobra el salari mínim interprofessional. A això se li ha de sumar la pèrdua de drets educatius, sanitaris, laborals o de justícia. Moltes de les hipoteques que es van signar en el seu dia eren una estafa. La falta d'ingressos de les famílies porta a què no puguin pagar les quotes. Així, des de l'any 2008 hi ha hagut prop de mig milió de desnonaments. A la vegada, hi ha milions de pisos buits en mans de les entitats bancàries. L'única solució per aquesta problemàtica residencial és la dació en pagament retroactiva, el lloguer social d'un habitatge digne, amb subministraments, i una moratòria indefinida dels desnonaments. Però la moratòria no és un regal, perquè algun dia s'acabarà, i les famílies quedaran endeutades i amb els interessos. La Sra. Melgares és conscient de què aquesta petició no és suficient, com tampoc ho és demanar una renda de 400 euros i escaig per a qui no cobra res. Amb això l'únic que es pretén és evitar que caiguin en l'exclusió social, total i irreversible. La llei que es demana que es modifiqui no ha tingut èxit. Ans al contrari ha estat un fracàs, ja que no ha pogut ser aplicada al 92% de les persones afectades. Es demana, doncs, que es prorrogui la moratòria o es

paralitzin tots els desnonaments de famílies en situació de vulnerabilitat econòmica, de forma indefinida. I que es prorrogui ja. No es pot esperar més, ni es pot demanar a les famílies que visquin la tensió que suposa perdre el seu habitatge durant els propers mesos. L'Ajuntament de Terrassa tampoc pot esperar que hi hagi uns desnonaments en massa de famílies que perden el seu habitatge. I a la vegada tampoc es pot tolerar tenir més pisos buits d'entitats bancàries a la ciutat. Es demana que els supòsits de la llei s'apliquin als aturats que cobren una misèria. N'hi ha que cobren 600 o 800 euros i no poden gaudir d'aquesta mesura. I tampoc els treballadors pobres. Se sol·licita que la moratòria s'apliqui a tots els processos de pèrdua d'habitatge, perquè moltes vegades les famílies es troben davant la situació d'acceptar una dació en pagament o bé de perdre l'habitatge. El Grup del PPC, donada la complexitat jurídica i social d'aquests processos, ha plantejat la incorporació d'un nou acord a la proposta, i demanar al Col·legi d'Advocats de Terrassa que estudiï i valori l'oportunitat de crear un torn d'ofici especial d'execucions hipotecàries, integrat per advocats amb formació específica.

Pren la paraula tot seguit el Sr. Pérez, qui manifesta que el que el Sr. Turmo qualifica de *síndrome del Diputat*, en realitat és la síndrome de la responsabilitat, de la sensibilitat social, d'intentar abordar els problemes socials. El Sr. Turmo pateix de ser fidel al que el seu partit pensa que han de ser els ajuntaments, com ho demostra la Llei de Bases de Règim Local. El Partit Popular vol que els ajuntaments es deixin d'aventures i es concentrin en allò important: assegurar la viabilitat financera. Això vol dir menys política i més economia. També vol dir menys Regidors i Regidores, i per tant menys acció política. Al Sr. Turmo li molesta que l'Ajuntament de Terrassa faci acció política. El Sr. Pérez pregunta al Sr. Turmo què li molesta de la Proposta de Resolució que acaba d'aprovar-se en el punt anterior; què li molesta de parlar sobre un dels drames socials d'aquesta ciutat i del país; què li molesta de la propera proposta, de parlar de les persones aturades de llarga durada i que han perdut tot tipus de prestació. El Grup del PPC dirà que el Ple municipal no té la solució a aquests problemes, i per tant no cal parlar-ne. El Sr. Turmo pertany a un partit polític, i es va presentar a les eleccions amb les sigles d'aquest partit polític. El seu Grup municipal és corresponsable de les decisions que pren un govern que té les mateixes sigles i que compta amb una majoria al Congrés dels Diputats. El Grup d'ICV-EUiA intenta aportar la seva responsabilitat i la seva sensibilitat social en relació als problemes que pateix la ciutat. O tal vegada el Sr. Turmo considera que la Plataforma en Defensa de la Sanitat Pública, o el col·lectiu de "iai@flautes", ciutadans que estan vivint directament els drames socials, no tenien dret a participar avui en el Ple perquè no plantejaven temes de responsabilitat o de competència plenària. El Sr. Pérez li pregunta si els hi està negant també aquest dret. Si està negant la democràcia, la llibertat d'expressió. El Sr. Turmo sovint formula l'acusació de demagògia. El Sr. Pérez el convida a què li digui el mateix a les entitats que avui han participat en el Ple i han expressat les seves opinions. El Sr. Pérez considera que el to i les formes també són importants, i descriuen un cert perfil polític. Pel que fa a la Proposta de Resolució, el Sr. Pérez recorda que fa pocs dies es va debatre en aquesta sala de Plens l'aprovació inicial del Pressupost municipal per a l'any 2015, un Pressupost que se situava en un context econòmic dur, d'increment de les desigualtats, del percentatge d'atur de la ciutat, que se centra molt en les persones que han perdut qualsevol tipus de prestació. Justament, se situava també el problema de la vulnerabilitat en relació a l'habitatge. I es donaven dades relatives al nombre d'execucions hipotecàries a Terrassa al llarg del 2103, que havia estat de gairebé 800. Per tant, aquest és un drama de proporcions gegantines. Això s'ha de dir i s'ha d'intentar abordar, amb competències o sense competències. N'hi ha algunes forces polítiques que tenen més responsabilitats que d'altres. Hi ha un partit polític que és majoritari en el Congrés dels Diputats, i que té unes determinades responsabilitats en aquests moments, encara que es podrien trobar també d'altres responsables anteriors. I els que governen ara i tenen aquestes majories ara s'han resistit a abordar aquests drames amb reformes legislatives profundes. El Sr. Pérez ha dit diverses vegades que al llarg d'aquests anys les respostes que ha donat el govern del Partit Popular han estat nyaps,

actuacions de màrqueting, de cosmètica política. Si el Sr. Turmo considera que s'està distorsionant la realitat, hauria de plantejar-li a l'àvia de Vallecas. És obscè que un govern no pugui donar solució i permeti que una persona de més de 85 anys perdi el seu habitatge perquè havia d'avaluar el seu fill. Casos com l'àvia de Vallecas, d'una manera silenciosa, s'han produït a Terrassa recentment o es produiran aviat, sense sortir als mitjans de comunicació. El Grup del PPC qualificarà aquestes paraules com a demagògiques o distorsionadores de la realitat. El Sr. Pérez afegeix que sempre ha d'haver-hi un ordre de prioritats. Si la del Grup del PPC és posar per davant de les persones i de les famílies, el mercat hipotecari, el mercat financer, la propietat privada i els bancs, aquestes són les seves prioritats. El que està plantejant la Proposta de Resolució és precisament invertir aquest ordre. El Sr. Pérez es refereix tot seguit a mesures que s'han aplicat durant els anys que el Partit Popular hi és al govern al voltant d'aquest tema. El Sr. Pérez es refereix al Codi de bones pràctiques, aquell que havia de facilitar la reestructuració del deute, les quites i la dació en pagament. Aquesta mesura placebo, de màrqueting polític, només ha tingut efectes en 20.000 famílies, en relació a un dels drames més grans del país. Pel que fa al Fons Social d'Habitatge, només 6.000 habitatges en el conjunt de l'Estat espanyol, dels quals el 75% continuen buits. El Partit Popular ha presumit d'anar a abordar el problema, a solucionar-lo, però només ha aplicat accions de màrqueting polític. Pel que fa a la moratòria, només s'han pogut beneficiar el 8% dels afectats, perquè les condicions eren draconianes: no ingressar més de 1.600 €, tenir un fill de menys de tres anys, tenir una hipoteca de 800 €, etc. També a Terrassa, només ha beneficiat el 8% dels afectats. Per tant, el problema existeix. El drama no s'ha acabat. Ans al contrari, s'ha incrementat. Les polítiques que ofereix el Partit Popular no estan aportant solucions, mostrant una insensibilitat social i una inutilitat política en relació a un dels greus problemes que té el país. El Sr. Pérez demana al Partit Popular que reformi la Llei hipotecària, que faci una llei de segona oportunitat, que prorrogui indefinidament la moratòria i que s'ampliïn les seves condicions.

Intervé seguidament la Sra. Peinado, qui comença referint-se al Sr. Pérez tot dient que al Grup del PPC li agrada parlar i debatre sobre temes de política general. Per descomptat que li agrada, però no en el Ple municipal. Aquest no és el fòrum. Aquí del que es tracta és de debatre i de parlar sobre polítiques que afecten als ciutadans i sobre les quals es poden prendre acords en el Ple. La Sra. Peinado posa un exemple. Al mes de juliol d'enguany es va presentar una proposta supramunicipal, instant al govern de la nació per a què de forma urgent modifiqués la Llei d'enjudiciament civil i incorporés el recurs d'apel·lació en els procediments hipotecaris, arran de la sentència del Tribunal Superior de Justícia Europeu, en data 17 de juliol. Doncs bé, en la primera setmana de setembre, poc més de quinze dies després de dictada la sentència, tenint en compte que el mes d'agost no és hàbil, el govern va incorporar, i va publicar en el BOE, la norma en la qual s'incorporava aquest recurs d'apel·lació. La Sra. Peinado pregunta si algú creu que el govern va actuar de forma tan urgent perquè el Ple municipal de Terrassa li ho va demanar. És evident que no. El govern va actuar perquè, afortunadament, és un govern responsable, que fa les coses que sap que ha de fer i que té de fer, i les fa. No necessita que el Ple municipal el requereixi. A més, així ho va advertir en la seva intervenció el Grup municipal del PPC al mes de juliol. Aleshores va argumentar que la proposta estava mancada d'utilitat, en la mesura en què el govern de l'Estat actuaria. L'única conclusió és que aquell dia es va gastar molt de temps en el Ple, i molts diners dels ciutadans. Perquè el temps que transcorre en el Ple es tradueix en diners, i aleshores es va estar més de mitja hora parlant sobre quelcom sobre el que el Ple no té cap influència. El Grup del PPC demana a la resta de Grups que es replantegin aquest tipus de propostes supramunicipals. Si tenen necessitat d'expressar-se es poden fer tertúlies i debats, a la televisió, a la ràdio, al carrer o en un bar. Però no han d'utilitzar el Ple per a la seva promoció personal. Pel que fa a la Proposta de Resolució, que continua dins d'aquest àmbit supramunicipal, la Sra. Peinado es limitarà a indicar el sentit del vot del Grup del PPC i els motius del mateix. La Sra. Peinado demana la votació separada dels acords que conformen la part dispositiva de la proposta. Pel que fa a l'acord primer, la Sra. Peinado

considera que no té cap sentit, perquè el Ministre d'Economia, Sr. De Guindos, ahir mateix, durant la sessió realitzada en el Congrés dels Diputats, va manifestar que el govern valorarà l'ampliació de la moratòria abans del 15 de maig. D'aquesta manera la Sra. Peinado entén que no té sentit instar al govern sobre allò que ja té pensat fer. Respecte a sobre si l'ampliació ha de tenir o no caràcter indefinit, la Sra. Peinado considera que el plantejament és temerari. Per poder valorar, d'una forma mínimament seriosa, la petició, l'haurien d'haver acompanyat d'un informe d'impacte econòmic, social i jurídic de la mesura. Donat que no ho han fet, només es pot qualificar de brindis populista la sol·licitud del caràcter indefinit. Sobre l'acord relatiu als supòsits de vulnerabilitat, si no es diu cap d'aquests supòsits, si els ponents no són capaços de determinar a quins supòsits o col·lectius s'estan referint, és impossible valorar la proposta. El Grup del PPC no accepta propostes populistes ni eslògans publicitaris. El que vol són mesures concretes, com les que podria prendre l'equip de govern municipal, respecte de les quals sí té competències, i que no està fent. La Sra. Peinado es refereix, per exemple, a l'ampliació d'ajudes a famílies necessitades, que el Grup del PPC ha demanat reiteradament. Això sí que ho podria fer el govern municipal i no ho fa. O tenir veritables polítiques de lloguer social d'habitatge públic. De fet, aquesta competència li atorga de forma explícita la nova reforma de l'administració local. La Sra. Peinado demana que el govern expliqui quina política d'habitatge públic està fent, quan continuen havent-hi pisos sense adjudicar, o lloguers que estan al voltant dels 400 €. La Sra. Peinado pregunta quina economia ha de tenir una família per poder abonar un lloguer al voltant dels 400 €. Això no és un lloguer social. Respecte als supòsits que es diu que no s'han aplicat, dels que contempla la llei, hi ha una dada que no quadra. La Sra. Melgares ha fet referència a què el 50% dels aturats no tenen cap tipus de prestació. Els aturats sense cap tipus de prestació estan emparats per la llei, i per tant poden demanar la moratòria i la suspensió dels llançaments. En canvi, per altre costat, diuen que aquest 50% no s'ha vist beneficiat per la moratòria. Això indica a la Sra. Peinado que està havent algun problema en l'execució de la mesura. O bé per part dels ajuntaments, o bé part dels bancs, o bé per part dels jutjats o dels advocats que defensen als demandats, hi ha algú que no està fent bé la seva feina. Perquè si el 50% no té cap tipus de prestació i no s'està beneficiant de la mesura, quan tenen dret a fer-ho, és evident que alguna cosa no està funcionant del tot bé. I això no és responsabilitat del govern, sinó d'aquells que tenen d'executar la moratòria de la llei, és a dir l'ajuntament, els bancs, els jutjats o els advocats. Caldria mirar els protocols i protestar allí on s'hagi de protestar. Pel que fa a l'acord tercer, el Grup del PPC també hi votarà en contra. Aquesta mesura perjudica els interessos dels demandats en els procediments judicials. Pel que fa a l'acord quart, respecte a la petició de creació d'un torn d'ofici, que ha estat una aportació del Grup del PPC, lògicament el vot serà favorable. Finalment, la Sra. Peinado manifesta que hagués estat molt senzill arribar a un acord amb el Grup del PPC, que ho ha posat molt fàcil. El Grup del PPC no recolza ni subscriu propostes de resolució de caire supramunicipal. Però aquest Grup va plantejar presentar aquest tema com un acord de la Junta de Portaveus, o haver reconvertit el text de la proposta en una plantejament més municipal. Però no ha estat possible arribar a cap acord amb el Grup del PSC, bàsicament perquè no ha tingut voluntat de pacte. La Sra. Peinado es pregunta perquè. La Sra. Peinado pregunta si potser aquest Grup necessita donar satisfacció a aquesta *síndrome del Diputat* del que tota la resta de Grups sembla que pateixen, o potser no l'interessa arribar a cap tipus d'acord amb el Grup del PPC perquè això ven més, que és el més probable. O, simplement, no l'interessa negociar.

La Sra. Playà comença recordant que la Sra. Melgares ha fet una oferta de diàleg, però la Sra. Peinado ha passat el corró. La proposta del Grup del PPC modificava completament l'exposició de motius i els acords. Era una proposta únicament obra de la Sra. Peinado, com acostumen a fer els seus companys del govern espanyol amb totes les propostes que es presenten. La Sra. Playà considera que el contingut de la present Proposta de Resolució sí és de competència municipal. La crisi econòmica i l'augment de l'atur han provocat que la situació de sobreendeutament de moltes famílies terrassenques mostri els seus efectes més dramàtics. Abans de

la concessió dels crèdits es trobaven en una posició financera adequada, i amb el temps s'han abocat a una situació d'insolvència a causa d'un passiu financer insostenible, després de destinar la majoria dels seus esforços i d'esgotar tots els recursos. Moltes famílies es veuen abocades a perdre l'habitatge, tot i mantenint el deute derivat del crèdit hipotecari. Es veuen, per tant, abocades a un estat d'insolvència que farà encara molt més curt el seu trajecte cap a l'exclusió social. Això no s'ha d'oblidar, i són famílies de Terrassa. Per tant, la Sra. Playà considera que no és només necessari sinó obligatori i prioritari exigir a l'Estat que actuï davant d'aquest veritable drama social que pateix bona part de la societat, i també molts ciutadans de Terrassa. Per tant, la Sra. Playà posa en valor la present Proposta de Resolució. La Sra. Playà dóna les gràcies a la Sra. Melgares, que ha estat receptiva i dialogant, des del primer moment, en quant a incloure els suggeriments i aportacions del Grup de CiU. Quan es tracta de temes que afecten als ciutadans de Terrassa, el Grup de CiU vol sumar, perquè és plenament conscient del problema, un problema que només el pot resoldre l'Estat espanyol, que és qui disposa de les competències necessàries per fer les modificacions legislatives pertinents per evitar que es produeixin els desnonaments, i per motius de risc social. La voluntat de l'Estat en quant a aquest aspecte, però, és nul·la. L'Estat sí que legisla, però ho fa de cara a la galeria, i posant encara més pals a les rodes. La Sra. Playà lamenta que la Sra. Peinado digui que no s'hauria de parlar d'aquests problemes en el Ple, que s'hauria de fer a d'altres llocs. La Sra. Playà pregunta on s'han de debatre, si no és en el Ple, si tal vegada en un bar. La Sra. Peinado ha dit que el govern de l'Estat és prou responsable i actua com ho ha de fer. La Sra. Playà recorda que hi ha aprovades diverses directives europees, sobre desnonaments, sobre contractes de consum o sobre tutela judicial, que la normativa estatal no ha adaptat, tal i com han establert diferents sentències del Tribunal de Justícia de la Unió Europea. El Partit Popular n'ha fet cas omís. El Reial Decret llei, tot i ser una iniciativa de l'Estat, és un nyap, perquè tot i que sembla que fa coses, en realitat no les fa. No obstant, reconeix l'existència d'un greuge, un greuge que permet fer-ne una altra lectura. Hi ha una referència objectiva a què el desnonament és la part final d'un procediment d'execució en el qual ja s'ha produït la generació d'un deute de per vida pel titular de l'habitatge amb uns ingressos excessivament elevats, així com la pèrdua de l'habitatge. Les dificultats que tenen les famílies sembla que no siguin conegudes pel Partit Popular, les dificultats per exercir el dret a un habitatge digne, reconegut per la *inalterable* i *intocable* Constitució Espanyola. El Grup del PPC diu que la resta de Grups ignoren els problemes reals, i fa el seu discurs retòric. La Sra. Playà recorda que el Parlament de Catalunya també va acordar una resolució, el 18 de juliol de 2012, una data que agrada molt al Partit Popular, en la qual s'acordava presentar a la Mesa del Congrés de Diputats una proposició de llei de mesures contra el sobreendeutament, i de protecció davant dels procediments d'execució hipotecària. El Partit Popular va votar-hi en contra. Pel que fa a la petició al Col·legi d'Advocats de Terrassa per tal que valori l'oportunitat de crear un torn d'ofici especial, la Sra. Playà assenyala que el Grup del PPC tampoc pot penjar-se la medalla d'haver plantejat aquesta iniciativa. El Col·legi d'Advocats ja està estudiant a fons aquesta situació, amb la intenció de posar en marxa en breu aquest torn d'ofici sobre execucions hipotecàries.

La Sra. Melgares comença dient que ni la teatralització de la Sra. Peinado ni les paraules malsonants faran que el Grup del PPC tingui més raó. El límit és que, a més, donin les culpes als diferents operadors de què només s'hagi aplicat la normativa al 8% de la població afectada. Quan el Partit Popular va aprovar la llei, l'any 2013, ja s'havien produït 400.000 desnonaments, i els aturats de llarga durada ja ho eren perquè van ser desnonats aleshores. Allò inexplicable és que el Grup del PPC demani un informe econòmic de l'impacte d'aquesta mesura. La Sra. Melgares ja en disposa d'aquest estudi. L'informe és que la gent està al carrer, que els pisos queden buits, que els habitatges estan en mal estat, que a vegades són ocupats, i que la gent no té casa. Aquest és l'informe. El Grup del PSC considera que a qui ha de rescatar el Partit Popular és a les persones i no als bancs amb més de 165 milions d'euros. Malgrat tot això, el Grup del PPC diu

que això no afecta a les persones de Terrassa. La Sra. Melgares convida a la Sra. Peinado a què l'acompanyi i a què digui a la persona que serà desnonada que això no afecta als ciutadans de Terrassa. Però malgrat el que digui el Grup del PPC, l'Ajuntament de Terrassa no tolerarà desnonaments per impagaments de l'hipoteca.

El Sr. Pérez comença recordant les paraules de la Sra. Peinado, quan ha dit que el govern del Partit Popular ha anat actuant. El Sr. Pérez manifesta que ho ha fet en funció de la pressió, de l'organització de la ciutadania, de la PAH, dels suïcidis de la gent. Aquesta ha estat la seva actuació. El Sr. Pérez pregunta a què es va comprometre ahir el ministre, fruit d'una interpel·lació que se li va fer en el Congrés. El Partit Popular ha estat insensible a un moviment, a una recollida de signatures, l'ILP, a la qual se li va posar una mordassa. Una insensibilitat absoluta vers milions de persones que van expressar que volien un canvi de la legislació hipotecària. La Sra. Peinado ha dit que el govern de l'Estat és un govern responsable. El Sr. Pérez planteja si tenir un Ministerio de Sanidad sense ministra és propi d'un govern responsable. La Sra. Peinado acusa a la resta de Grups de tenir la necessitat d'expressar-se. El Sr. Pérez manifesta que l'obligació del Ple, amb les responsabilitats polítiques que té i amb la representació de les formacions polítiques presents, és intentar pressionar i exigir respostes allà on s'han de donar. La Sra. Peinado és advocada i exerceix. El Sr. Pérez li pressuposa una sensibilitat social al voltant d'aquesta problemàtica. El Sr. Pérez li pregunta si quan li arriba alguna família li contesta el mateix que ha dit avui en el Ple; si quan li arriba una família que li planteja que té coneixement de l'existència d'una moratòria, li diu que la moratòria és només per a les persones que ingressen menys de 1.600 €, que tenen una hipoteca de 800 € al mes i fills de menys de tres anys. I si li arriba alguna família amb les mateixes condicions econòmiques, però amb fills de quatre o cinc anys, què li diu la Sra. Peinado. El Sr. Pérez creu que hauria d'haver una certa sensibilitat, i especialment per part de la Sra. Peinado per motius professionals. La Sra. Peinado demanava un informe jurídic i de cost econòmic. L'informe és que només han pogut accedir-hi el 8,6%, 10.000 casos en el conjunt de l'Estat espanyol. I en els darrers dos anys s'han produït 120.000 ordres de desnonament. Aquest és el nyap, la cosmètica, el màrqueting polític que el Partit Popular ha volgut vendre al llarg d'aquest temps. La Sra. Peinado també ha acusat de temeritat. La temeritat real és l'ordre de prioritats del Grup del PPC: dació en pagament als promotors, dació en pagament als privats, injectar diner públic als bancs, un diner públic que no retornarà, etc. La seva prioritat són els mercats hipotecaris, els mercats financers, no les famílies. Aquesta és la temeritat. La Sra. Peinado ha reiterat que l'Ajuntament de Terrassa no té competències. El Sr. Pérez podria tornar a repetir el llistat de les responsabilitats i les mesures que el govern municipal ha fet al voltant de l'habitatge; podria tornar a passar-li el llistat dels ajuts econòmics, de l'assessorament, de la informació, de l'orientació, dels dispositius d'emergència que s'han dut a terme, de la gestió del lloguer social, dels habitatges buits, de la intermediació en el deute hipotecari, amb convenis amb el Col·legi d'Advocats i el de Procuradors, etc. Les visites que s'han fet als jutjats. Les entrevistes que s'han mantingut amb les entitats financeres, que cada vegada en són menys. Les solucions a ocupacions il·legals. La promoció de l'habitatge, etc. També es podria tornar a parlar de com s'han incrementat les partides pressupostàries per fer front a allò que la pròpia Sra. Peinado exigia. El Sr. Pérez continua assenyalant que la Generalitat de Catalunya no està exempta de responsabilitats. Si CiU vol també fer front al problema, hauria de recuperar allò que a través de la Llei Òmnibus es va eliminar i que ara seria un bon instrument en relació al dret a l'habitatge: l'article relatiu a l'expropiació temporal. Aquest article estava escrit l'any 2007 i l'actual govern de la Generalitat de Catalunya el va eliminar.

La Sra. Peinado comença dient que no contestarà les intervencions parlamentàries que s'han produït. La Sra. Peinado recomana als qui han parlat que es promocionin dins dels seus partits i es presentin al Parlament o al Congrés dels Diputats a les properes eleccions. La Sra. Peinado ha

demanat la paraula només per respondre a les al·lusions que ha fet el Sr. Pérez. La Sra. Peinado confirma que efectivament és advocada, i porta casos hipotecaris. Cada cop que defensa a qualsevol dels seus clients, siguin del torn d'ofici o privats, ho fa amb totes les armes legals que proporciona la llei. La Sra. Peinado està agraïda per les armes i mesures que ha disposat el govern actual, perquè han permès als advocats lluitar molt millor en els tribunals pels seus clients, i no l'absència total i absoluta de mesures que havia abans. Pel que fa a la intervenció de la Sra. Playà, la Sra. Peinado li demana un aclariment. La Regidora del Grup de CiU ha fet una referència a què la data de 18 de juliol de 2012 és una data que agrada molt al Grup municipal o al Partit Popular. La Sra. Peinado vol saber a quina efemèride concreta es refereix la Sra. Playà, ja que no identifica la data amb res en concret.

La Sra. Playà recorda que el 18 de juliol és la data en què es cobrava la paga extraordinària. La Sra. Playà recorda a la Sra. Peinado que ella també és advocada. Mostra un document manifestant que es tracta d'un demanda pel delictes d'usurpació, posada per Bankia, que afecta a una família de cinc membres, amb tres nens, de 5, 3, i 1 any. La Sra. Playà també defensa els seus clients. Per això ha trucat a aquesta entitat bancària i els hi ha plantejat si aquesta família podria pagar un petit lloguer social. La resposta ha estat negativa, que Bankia no fa lloguers socials. Per tant, la Sra. Playà planteja si el que cal esperar és que aquesta família es vegi al carrer, perquè el Sr. De Guindos ha manifestat que encara està estudiant i valorant la possibilitat d'ampliar la moratòria. La Sra. Playà pregunta si el que espera és que totes les famílies en situació similar estiguin al carrer, sense sostre. Aquest és un problema que cal solucionar ja. Bankia, una entitat financera que el govern del Partit Popular ha ajudat molt, és la que més ha estafat a la ciutadania, amb les clàusules terra, els interessos desorbitats, les participacions preferents, etc. No té en compte i nega la possibilitat del lloguer social a persones necessitades, deixant gent al carrer. El Grup del PPC defensa que el govern del Partit Popular és el que més ha fet per la situació d'aquestes famílies, perquè ha estat capaç d'aprovar dos instruments legislatius. La Sra. Playà considera que el Reial Decret i la llei que l'acompanya van passar de puntetes pels problemes, perquè poques persones s'hi van poder acollir, degut a la llarga llista de condicions. A més, no s'ha resolt el problema. La mesura que s'ha aplicat només perllonga el patiment d'aquestes famílies fins al mes de maig, sis mesos més, sense tenir cap més garantia ja que els ciutadans continuen perdent els seus habitatges.

La Sra. Melgares respon al Grup del PPC que no sap amb quina tranquil·litat diu que han fet tot el que podien, quan el mateix Sr. De Guindos va dir ahir que la situació és molt preocupant mentre no millori l'economia. El Partit Popular ha fet només allò que els tribunals europeus li han manat, i va interpretar la llei de la manera més restrictiva possible. El Banc Central Europeu, que no destaca per ser d'esquerres, va dir que aquesta llei, que ara es demana ampliar, és insuficient en les seves mesures. La Sra. Melgares conclou dient que cal prolongar la moratòria, que ha de ser indefinida, perquè la societat no es pot permetre tenir més famílies al carrer i tenir pisos buits. L'Ajuntament de Terrassa ha treballat pel lloguer social i per tenir una bossa d'habitatges que puguin pagar les famílies, perquè si no els pisos queden buits. I això no pot ser, perquè la Llei d'habitatge, malgrat haver estat modificada i retallada obliga a multar als bancs per tal de recuperar els pisos. I això el govern municipal ho està fent. Cal tranquil·litzar la població, perquè es tindran pisos a preus que les famílies puguin pagar, i s'aturaran tots els desnonaments hipotecaris.

Es procedeix tot seguit a la votació separada dels diferents acords que conformen la part dispositiva de la present Proposta de Resolució. El Sr. Turmo puntualitza que el Grup del PPC tampoc dóna recolzament a l'exposició de motius, i lamenta que encara hi hagi pisos buits de la Societat Municipal d'Habitatge. El resultat de la votació és el següent:

Els acords Primer, Segon, Tercer i Cinquè són aprovats amb els vots següents:.

PSC	(11 vots)	A FAVOR
CiU	(9 vots)	A FAVOR
PPC	(4 vots)	EN CONTRA
ICV-EUiA	(3 vots)	A FAVOR

L'acord Quart és aprovat per unanimitat dels Regidors i Regidores presents.

Epígraf 11) Presentada pel Grup municipal d'ICV-EUiA, sol·licitant al govern de l'Estat l'urgent posada en marxa d'un subsidi per a persones desocupades sense altres cobertures, en les condicions plantejades per les principals centrals sindicals.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pel Grup municipal d'ICV-EUiA, és el que a continuació es transcriu:

« Atès que els programes de garantia de rendes són la base de les polítiques socials. En aquest camp venim acumulant retallades successives en els darrers anys, tant a nivell estatal com autonòmic: Renda Mínima d'Inserció, prestació per desocupació, Plan Prepara, etc. Això ha provocat que el percentatge d'aturats coberts per aquestes prestacions s'hagi reduït de forma important. L'actual sistema ja no cobreix ni un terç de les persones en situació de desocupació i aquest percentatge no ha parat de davallar d'ençà de l'inici de l'actual depressió econòmica. Només en els dos darrers anys, la cobertura de l'atur s'ha reduït en 12 punts percentuals. Es calcula que a nivell d'Estat ja hi ha mig milió de llars sense cap ingrés, de les quals més de 100.000 són a Catalunya

» Atesa la important afectació d'aquesta problemàtica a la nostra ciutat, amb prop de 22.000 aturats registrats dels quals s'estimen uns 11.774 sense cap prestació. Això genera una forta pressió sobre els Serveis Socials Municipals que han hagut de multiplicar per quatre els seus ajusts d'emergència social en els darrers sis anys i reforçar els seus dispositius assistencials (menjadors socials, Rebost, Andana...)

» Atès que el passat estiu els sindicats emplacen al govern de l'Estat a posar en marxa un nou programa de garantia de rendes adreçat a les persones aturades de llarga durada i que l'executiu assumeix el compromís de tenir-lo enllestit a l'octubre. La implantació de l'esmentat programa va amb retard i sembla que no es concretarà, com a molt aviat, fins al proper mes de desembre

» Atès que els sindicats han informat que la proposta inicial del Govern presenta limitacions importants que acotarien molt la cobertura, intensitat i durada de l'esmentat subsidi. Pel que fa a la cobertura: per ser-ne beneficiari caldria haver estat un any sense haver cobrat cap altra prestació o subsidi i tenir un mínim de dues persones a càrrec. Respecte a la intensitat: seria una prestació que oscil·laria entre 390 i 450€ mensuals per tant clarament inferior a qualsevol llindar de pobresa. Pel que fa la durada: s'allargaria només sis mesos sense possibilitats de pròrroga.

» Atès que els sindicats de classe han manifestat el seu desacord amb aquestes limitacions

» Atès que el Parlament de Catalunya té en procés de tramitació una ILP per la Renda Garantida de Ciutadania, que proposa un sistema més ambiciós en cobertura, intensitat i durada que l'exposat anteriorment.

És per tot això que el Grup Municipal d'ICV-EUiA proposa a l'Ajuntament en Ple l'adopció dels següents:

ACORDS

Primer.- Sol·licitar al govern de l'Estat que posi en marxa, com a mesura d'urgència, el subsidi que els agents socials li van demanar el passat estiu.

Segon.- Sol·licitar al govern de l'Estat que atengui les millores que els sindicats han situat respecte a la proposta inicial: eliminar la necessitat d'haver estat un any sense prestació ni subsidi, eliminar la durada màxima de sis mesos, que la quantia de la prestació s'elevi fins els 426-480€ i que el programa es mantingui actiu fins que la taxa d'atur de llarga durada no baixi del 20%

Tercer.- Sol·licitar que, a mig termini, els governs català i estatal acordin amb els agents socials una revisió integral dels sistemes de garantia de rendes que possibiliti la posada en marxa d'una renda garantida de ciutadania en les condicions exposades per la ILP actualment en tramitació al Parlament de Catalunya.

Quart.- Comunicar aquests acords al Ministerio de Empleo y Seguridad Social, a la Conselleria d'Empresa i Ocupació de la Generalitat de Catalunya i als agents socials de la nostra ciutat.»

Pren la paraula el Sr. Salvadó, qui anuncia que aquesta és una altra Proposta de Resolució de les que el Grup del PPC considera que no toca debatre en el Ple, per raons competencials. El Sr. Salvadó considera, però, que afecta a aspectes molt dramàtics de la situació social que viuen els ciutadans de Terrassa. La Proposta de Resolució parteix de la reflexió que el Grup d'ICV-EUiA ha plantejat reiteradament en aquest Ple: sense programes potents i suficients de garantia de rendes no hi ha política social que s'aguanti, ni a Terrassa ni enlloc. Amb aquesta filosofia s'han portat al Ple diferents denúncies, diferents demandes, formulades per entitats, pel teixit associatiu, pel teixit social, davant de les successives retallades que s'han patit, en la Renda Mínima d'Inserció, en el Plan Prepara, en la prestació per atur, etc. Aquest conjunt de retallades ha provocat que el percentatge d'aturats a la ciutat i al conjunt del país, en aquests moments, coberts per aquestes prestacions s'hagi reduït de forma molt important. Si parlem d'aturats registrats, la meitat no tenen cobertura de cap tipus de prestació. Si es parla de l'atur estimat, la situació és encara més dramàtica, i es podria parlar de dos terços d'aturats sense cap mena d'ingrés. Només en els dos darrers anys, la cobertura de l'atur s'ha reduït en 12 punts percentuals. Es calcula que a nivell de l'Estat ja hi ha mig milió de llars sense cap ingrés, de les quals més de 100.000 són a Catalunya. En el cas concret de Terrassa, s'estima en unes 11.774 les persones aturades sense cap prestació. Això genera una forta pressió sobre els serveis socials municipals, que han hagut de multiplicar per quatre els seus ajuts d'emergència social en els darrers sis anys i reforçar els seus dispositius assistencials. S'han hagut de doblar les places de menjador social durant la present legislatura, així com doblar les places de l'Andana i triplicar el nombre d'usuaris del Rebost. En aquest context, l'estiu passat les principals centrals sindicals van plantejar al govern de l'Estat la necessitat de trobar un subsidi, algun tipus de prestació, que doni cobertura als aturats de llarga durada. L'executiu va assumir el compromís d'estudiar-ho i de donar una resposta, que en principi havia de ser a l'octubre. Hores d'ara, però, encara no hi és. El que sí hi ha és una primera proposta

que el govern ha fet arribar a les centrals sindicals, en relació a les quals aquestes han fet diverses consideracions, que són les que el Grup d'ICV-EUiA demana que siguin recolzades pel Ple municipal. Les centrals sindicals han informat que la proposta inicial del Govern presenta limitacions importants que acotarien molt la cobertura, intensitat i durada de l'esmentat subsidi. Pel que fa a la cobertura, per ser-ne beneficiari caldria haver estat un any sense haver cobrat cap altra prestació o subsidi (la qual cosa fa plantejar-se com viuran aquestes persones durant aquest termini) i tenir un mínim de dues persones a càrrec. La reflexió que cal fer-se és la mateixa: si es té un sol fill també se l'ha de poder alimentar. Respecte a la intensitat, seria una prestació que oscil·laria entre 390 i 450 € mensuals, per tant clarament inferior a qualsevol llindar de pobresa. Pel que fa a la durada, s'allargaria només sis mesos, sense possibilitat de pròrroga. Seria, per tant, una solució molt a curt termini per a les persones que es troben en aquesta situació. Davant d'això, les centrals sindicals plantegen tot un seguit de millores, que es recullen a l'acord segon de la Proposta de Resolució. Millores respecte a la proposta inicial: eliminar la necessitat d'haver estat un any sense prestació ni subsidi, eliminar la durada màxima de sis mesos, que la quantia de la prestació s'elevi fins els 426-480 € mensuals i que el programa es mantingui actiu fins que la taxa d'atur de llarga durada no baixi del 20%. El Sr. Salvadó vol posar en relació aquesta proposta dels sindicats amb la tramitació, en el Parlament de Catalunya, d'una ILP per la Renda Garantida de Ciutadania. Precisament avui mateix el Parlament ha decidit donar una empenta a aquesta tramitació, ja que s'estava fent de manera molt alentida. El Sr. Salvadó destaca que l'acord tercer de la proposta apel·la als governs català i estatal per tal que acordin amb els agents socials una revisió integral de tots els sistemes de garantia de rendes que assegurin una prestació universalista garantida, en la línia del que s'exposa a la ILP actualment en tramitació al Parlament de Catalunya.

Pren la paraula tot seguit el Sr. Rodríguez, qui comença reflexionant que fins al maig del 2015 aquesta situació serà una constant: els Grups d'ICV-EUiA, del PSC i de CiU aniran presentant propostes permanentment en contra del govern central del Partit Popular. La campanya ha arrencat, i aquests Grups necessiten utilitzar la sala de Plens per fer màrqueting polític. Però el Grup del PPC té prou capacitat i resistència per tornar a explicar el que ha repetit moltes vegades. Per aquest Grup aquesta és una proposta supramunicipal, la qual cosa no vol dir que no afecti als ciutadans de Terrassa. Terrassa no és una illa, apartada de la realitat i del món. Però els ciutadans han d'entendre que les propostes supramunicipals, com la present, no són competència d'aquest Ajuntament, no es poden votar en el Ple i no s'hi pot fer res. Seguint, doncs, la lògica del Grup del PPC en relació a les propostes supramunicipals, només farà una breu intervenció, i anuncia el seu vot d'abstenció. Al Partit Popular, tant a Terrassa com al govern central, li agradaria disposar de tots els recursos possibles per fer front a aquesta problemàtica que afecta a les persones en atur de llarga durada i en determinades circumstàncies personals, com ara fills o persones dependents al seu càrrec. Però el Sr. Rodríguez està en desacord amb l'exposició que ha fet el Sr. Salvadó i amb l'exposició de motius de la Proposta de Resolució. Es parla d'unes mesures que el govern del Partit Popular encara, a dia d'avui, estan negociant amb les centrals sindicals. El Grup d'ICV-EUiA, en canvi, ja s'avança i demana aquestes mesures en la seva proposta. A l'estiu passat es va arribar a un acord entre el govern central del Partit Popular i els sindicats per intentar prolongar aquest ajut a les persones en situació d'atur de llarga durada. El Sr. Rodríguez reitera que s'està parlant amb els sindicats i amb els agents socials, i són mesures que s'estan treballant a dia d'avui. El Grup d'ICV-EUiA critica unes mesures que encara no existeixen, i n'avança d'altres. El Grup del PPC també està en desacord amb els acords de la Proposta de Resolució. ICV-EUiA té representació al Parlament de Catalunya i al Congrés dels Diputats. És allà on ha de presentar aquestes propostes, les seves esmenes, i fer el debat corresponent. Aquests són els fòrums adequats per debatre aquestes propostes i mesures, i no el Ple municipal, ja que no serveix per a res. El Grup del PPC també hi està en desacord perquè s'utilitza el patiment de les persones per fer política, i això és condemnable. Allò que es pretén amb aquesta proposta és aconseguir demà un titular als mitjans de comunicació i

comentaris a Twitter: *ICV-EUiA demanar la pròrroga del subsidi*. Aquest Grup no té el valor de plantejar a la ciutadania que debate aquesta mesura en el Ple municipal no serveix absolutament per a res. El Sr. Rodríguez es mostra, però, d'acord amb un punt de la Proposta de Resolució, el que parla de la greu problemàtica que té Terrassa amb les xifres de l'atur. Aquestes xifres són molt preocupants. Però hi ha una diferència fonamental entre ICV-EUiA i el Partit Popular. Aquest darrer ha presentat, durant els darrers tres anys i mig, infinitat de mesures per intentar potenciar la creació de llocs de treball a Terrassa, intentar flexibilitzar l'horari comercial, intentar bonificar fiscalment als petits i mitjans empresaris i autònoms de la ciutat. ICV-EUiA, durant els tres anys i mig de l'actual legislatura, a banda dels molts anys que porta governant la ciutat, no ha presentat ni una sola proposta de resolució per crear llocs de treball. En relació a les xifres d'atur que s'esmenten a la proposta, el Sr. Rodríguez posa de manifest que el Grup del PPC considera com una qüestió significativa que les dades d'atur a Terrassa sempre estan per sobre de la mitjana comarcal, provincial i autonòmica. Especialment el PSC, i també ICV-EUiA, haurien de fer una reflexió al respecte. El Grup del PPC considera que la millor política social és la creació de llocs de treball. S'hi podrà estar d'acord o no en les mesures del Partit Popular, però el que fa aquest partit a Madrid és treballar en aquesta línia, com ara quan es plantegen propostes per bonificar les quotes a la Seguretat Social per als treballadors contractats de forma indefinida, o quan s'aproven normatives per bonificar la quota d'autònoms per als joves emprenedors, o quan es fan bonificacions fiscals i de la Seguretat Social per la contractació de forma indefinida a aturats de llarga durada i amb determinades circumstàncies personals. Això és una bona política social, la creació de llocs de treball. I en aquesta línia va la tasca del Partit Popular. Potser no s'estigui d'acord amb el que està fent el govern del Partit Popular a Madrid, potser no agradi, o fins i tot potser no ho estigui fent del tot bé, però aquesta és la seva política social: intentar crear llocs de treball. ICV-EUiA demana sempre prolongar ajuts i subvencions, i mai a Terrassa ha presentat, tot i formar part del govern municipal, cap proposta per crear llocs de treball a la ciutat. El Sr. Rodríguez conclou que totes aquelles iniciatives que vagin en la línia de crear llocs de treball a Terrassa comptaran amb el recolzament del Grup del PPC. Mentre allò que es vulgui és fer política de titular i de *tuit*, no tindrà el recolzament del Grup del PPC.

El Sr. Soler comença demanant la votació separada dels acords que conformen la part dispositiva de la Proposta de Resolució. Pel que fa a la petició que es fa al govern de la Generalitat, el Sr. Soler recorda que avui mateix s'ha aprovat, a proposta d'ICV-EUiA, que la tramitació de la ILP es faci per urgència. Si aquest Grup municipal modifiqués el redactat de l'acord tercer, i es referís a allò aprovat pel Parlament de Catalunya, el Grup de CiU també hi votaria a favor. Si no fos així, el vot en aquest acord seria d'abstenció.

Pren la paraula tot seguit el Sr. Jiménez, qui comença anunciant que el Grup del PSC votarà a favor de la Proposta de Resolució, atesa la preocupació que genera la situació de totes les persones desocupades. Aquest és i ha estat un tema prioritari per al Grup del PSC. El Sr. Jiménez recorda que en la sessió plenària del 26 de setembre de 2013, el Grup del PSC ja va presentar una Proposta de Resolució per sol·licitar al govern la posada en marxa d'un pla de rescat per a les persones en situació d'atur de llarga durada, amb un pla de xoc amb l'adopció de mesures urgents i específiques per als col·lectius amb majors dificultats i en risc d'exclusió social, entre ells, per descomptat, les persones desocupades sense dret a percebre cap prestació. El Sr. Rodríguez ha dit que no serveix per a res debatre en aquest Ple sobre qüestions supramunicipals. Al Grup del PSC li consola, si més no, haver posat un gra de sorra, i es congratula de què s'estigui discutint, després d'un any i dos mesos, la possibilitat de donar cobertura a moltes famílies que ho estan passant molt malament. Segur que el Sr. Florentino Pérez no ha tingut d'esperar tant. Els 1.350 milions d'euros li han donat molt ràpidament, sense haver d'esperar. La crisi està fent mal des de fa molts anys. Els efectes d'aquesta llarga crisi econòmica no distingeix entre públic i privat, i és tota l'activitat del

país la que es veu afectada. Tot i així, escoltant al President del govern, Sr. Rajoy, sembla que la crisi ja s'ha acabat, que ja no existeixen problemes per a ningú. Però malgrat que la gravetat d'aquesta crisi està arribant a tots, és evident que no afecta a tothom per igual. Com en molts altres àmbits coses de la vida, la igualtat és un dret inqüestionable, però no sempre és una realitat, perquè no tothom és igual, no tothom parteix del mateix punt d'origen, del mateix nivell ni amb les mateixes oportunitats. No fa molt es van donar les dades en les quals es visualitzava clarament que els rics són cada vegada més rics i que els pobres són cada vegada més pobres, i a més n'hi ha molts més. Per tant, aquí també el govern, amb les seves polítiques, està actuant cap un costat molt concret, beneficiant a aquests pocs. La taxa d'atur a Terrassa actualment se situa en el 19,45%, amb un total de 21.983 aturats, dels quals un 50% són considerats de llarga durada, i d'aquests el 64% tenen més de 45 anys. Aquest és un gran problema que es pateix a Terrassa. El Sr. Rodríguez al·ludeix sovint a què Terrassa sempre es troba per sobre d'altres percentatges. El Sr. Jiménez assenyala que altres municipis no tenen la bossa estructural que en el seu moment tenia Terrassa, amb tantes empreses de la construcció. Així se li ha explicat en diferents ocasions al Sr. Rodríguez. Per altra banda, les persones beneficiàries d'algun tipus de prestació a Terrassa són actualment 11.473, el que representa que el 47,80% de les persones desocupades no perceben cap tipus de prestació. Per aquesta raó, tant les centrals sindicals majoritàries, CC.OO. i UGT, com també el Partit Socialista, han treballat per sol·licitar a l'Estat que estableixi un subsidi per als aturats sense ingressos i que tinguin familiars al seu càrrec, i per a d'altres col·lectius vulnerables. A nivell local, l'equip de govern també ha cercat i aconseguit el consens i l'acord amb els agents socials de la ciutat. La signatura del Pacte Local per l'Ocupació posa de manifest l'èxit que representa que sindicats i patronals pactin en contra de la crisi, treballant en coordinació i col·laborant en l'aplicació de les polítiques actives d'ocupació i en el desenvolupament industrial, així com també donant rellevància a d'altres àmbits d'actuació en la promoció econòmica de la ciutat. El resultat més pràctic i clar d'aquesta acció concertada i conjunta dels agents socials ha estat la posada en marxa de l'innovador programa Terrassa aposta per l'ocupació, un programa que innova en el catàleg de serveis per a la ciutadania, amb un disseny molt més personalitzat individualment, per aconseguir resultats més eficaços en l'ocupabilitat de les persones que es troben en atur. Des de l'aplicació de la reforma laboral, com tant li molesta al Grup del PPC que el Sr. Jiménez ho esmenti, aprovada pel Partit Popular i amb el recolzament d'algun altre partit, s'han multiplicat per quatre els expedients de regulació, s'ha facilitat l'acomiadament indefinit de treballadors, i s'han reduït dràsticament les dotacions pressupostàries per a polítiques actives d'ocupació. Les últimes reformes aplicades pel govern central han suposat també important retallades dels drets laborals i dels ajuts socials. Tot plegat ha comportat per als treballadors i pels aturats un perjudici excessiu, agreujant encara més la seva situació, que pot considerar-se com de total abandonament. Per això, aquesta realitat requereix que les administracions competents adoptin mesures urgents per aconseguir un teixit productiu que doni sortida a la situació global de desocupació, així com respecte les persones que majoritàriament han estat actives durant la seva vida laboral i que ara es troben en clar risc d'exclusió social. És necessari concentrar esforços en la lluita contra l'atur, especialment el de llarga durada, i a favor de les persones que no perceben cap tipus de prestació, en major mesura els qui tinguin càrregues familiars, perquè ells són els que tenen menors expectatives laborals. El sistema públic porta invertint molts diners per seguir fent sostenible el sistema de capital en el qual es basa l'economia del nostre país. El Sr. Jiménez manifesta que s'han gastat molts milions d'euros, de la butxaca de tots els ciutadans, per rescatar la banca. Lamentablement, la major part d'aquests diners ja no retornarà mai més a les arques de la hisenda pública. Ara pertoca rescatar les persones, i toca fer-ho amb igual determinació i generositat que s'ha fet amb la banca, però amb major urgència, perquè han estat abandonades durant massa temps. És imprescindible que se les rescati ja, perquè cada mes que passa sense fer res és un temps perdut, que especialment per aquestes persones juga molt en contra seva. El Sr. Rodríguez ha dit que s'estava en període de

negociació, però aquestes persones no poden esperar a què s'acabi de negociar. Aquestes famílies estan necessitades, i per tant cal que s'assoleixi ja un acord.

El Sr. Salvadó agraeix a les forces polítiques que han manifestat que donaran recolzament a la Proposta de Resolució. En relació a la intervenció del Sr. Rodríguez, el Sr. Salvadó manifesta que demanar que la gent pugui menjar no és tenir ganes de sortir a la foto, ni és màrqueting polític, ni són ganes de fer mal a ningú. És fer un clam no ja per la dignitat humana, sinó simplement per la possibilitat de supervivència dels nostres veïns i veïnes. És així de simple. Està clar que hi ha un procés de negociació obert, com està escrit en la pròpia Proposta de Resolució. Però en aquest procés de negociació obert entre les centrals sindicals i l'Estat hi ha una sèrie de discrepàncies i és important que les formacions polítiques i les administracions locals es pronunciïn i donin recolzament a la posició que s'estima més justa, més adequada i amb més sensibilitat social. El sentit de presentar la Proposta de Resolució és aquest. El Sr. Rodríguez ha parlat de crear llocs de treball. El Sr. Salvadó hi està d'acord. Per això estan les polítiques actives d'ocupació, que són una eina important. Una eina profundament retallada en els Pressupostos del Partit Popular, que cada cop dificulta més d'aplicar en el món local des de la reforma de la LRSAL. El Sr. Salvadó és partidari de treballar a fons en les polítiques actives d'ocupació. A més, també hi ha les polítiques passives d'ocupació, que són polítiques de garantia de rendes. Fins que no s'assoleixi la inserció laboral de la persona en atur, i mentrestant, ha de poder viure. És així de simple. Per això existeixen les prestacions, els subsidis i les polítiques passives d'ocupació. El que s'està plantejant és que al nostre país, com passa a tots els països mínimament avançats d'Europa, hi hagi una cobertura suficient de polítiques passives d'ocupació que permeti a la gent, pura i simplement, sobreviure. En relació a la proposta que ha fet el Sr. Soler, el Sr. Salvadó aclareix que els acords proposats són per constatar que hi havia diverses propostes semblants, que s'estaven gestionant a nivells administratius diferents, estatal i autonòmic. En tot cas, al Sr. Salvadó li sembla raonable que hi hagi una certa coordinació entre totes dues. Si el Sr. Soler considera que podria quedar més clar fent una referència al que avui s'ha aprovat al Parlament de Catalunya en quant a agilitar la ILP, el Sr. Salvadó no té cap inconvenient en canviar el redactat.

El Sr. Soler assenyala que allò que el Grup de CiU no pot acceptar són les condicions de la ILP tal i com estan plantejades. Cal fer un treball en el Parlament sobre les condicions exposades per la ILP, actualment en tramitació. No que siguin aprovades pel Parlament. El govern de la Generalitat de Catalunya estarà a allò que aprovi el Parlament. Hi havia una certa demanda en el sentit de què el procés anava massa poc a poc, degut a les compareixences, i això allargava la tramitació de la ILP. Avui s'ha aprovat el tràmit d'urgència, per tal que la tramitació es faci quan abans millor. Però el Grup de CiU no pot acceptar el text de la ILP tal i com està. Per això el Sr. Soler feia referència a les condicions de la ILP que siguin aprovades pel Parlament de Catalunya. Si s'accepta aquesta modificació de l'acord tercer, el Grup de CiU el votarà a favor. En cas contrari, el seu vot serà d'abstenció.

El Sr. Salvadó reconeix que no havia interpretat bé el sentit de la proposta del Sr. Soler. Per tant, el Grup d'ICV-EUiA manté la proposta de redactat inicial, ja que hi ha antecedents d'Iniciatives Legislatives Populares que un cop han passat pel tràmit parlamentari han estat fortament retallades i desnaturalitzades. El Sr. Salvadó no diu que hagi de passar necessàriament això en aquest cas, però podria passar. L'Ajuntament de Terrassa, i en concret el Grup d'ICV-EUiA, s'ha compromès amb la defensa dels termes i les condicions de la ILP per part de les entitats que en el seu moment la van impulsar. Per tant, allò que es demana a la Proposta de Resolució és que el mínim de cobertura que es planteja en la proposta originària de la ILP es mantingui, tant en el tràmit en el Parlament de Catalunya com en qualsevol referència o llinar mínim per garantir

qualsevol altre procés d'assoliment d'una política de garantia de rendes en un altre nivell administratiu, com podria ser l'Estat.

Es procedeix tot seguit a la votació separada dels diferents acords que conformen la part dispositiva de la present Proposta de Resolució. El resultat de la votació és el següent:

Els acords Primer, Segon i Quart són aprovats amb els vots següents:.

PSC	(11 vots)	A FAVOR
CiU	(9 vots)	A FAVOR
PPC	(4 vots)	ABSTENCIÓ
ICV-EUiA	(3 vots)	A FAVOR

L'acord Tercer és aprovat amb els vots següents:.

PSC	(11 vots)	A FAVOR
CiU	(9 vots)	ABSTENCIÓ
PPC	(4 vots)	ABSTENCIÓ
ICV-EUiA	(3 vots)	A FAVOR

Epígraf 12) Presentada pel Grup municipal del PPC, demanant l'ampliació dels horaris de les biblioteques municipals durant el curs escolar i la millora dels espais d'estudi.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pel Grup municipal del PPC, és el que a continuació es transcriu:

« Considerando que las bibliotecas, además de las actividades propias que desarrollan, también son espacios idóneos, especialmente para la población estudiantil adolescente, para el fomento del estudio, la investigación y el trabajo en equipo.

» Considerando que se ha detectado una demanda cada vez mayor de espacios y horarios para el estudio, es necesario dar una mayor flexibilidad horaria y de espacios, y ampliar los actuales horarios de nuestras Bibliotecas Municipales durante el curso escolar, a fin de poder cubrir esta necesidad.

» Considerando que no todos los estudiantes disponen de espacios adecuados en sus viviendas para el trabajo escolar y estudio.

» Considerando las contradicciones detectadas en la web municipal sobre los servicios especiales que ofrecen las Bibliotecas Municipales.

» Considerando que es obligación de toda administración procurar la igualdad de oportunidades para todos sus ciudadanos.

» Considerando el deber de transparencia y de información veraz y actualizada que tiene toda administración

Es por todo lo expuesto que se propone al Ayuntamiento en Pleno la adopción de los siguientes

ACUERDOS

PRIMERO.- Ampliar los horarios de las Bibliotecas Municipales durante el curso escolar y mejorar los espacios de estudio, investigación y trabajo, a fin de dar una respuesta adecuada a la demanda solicitada en los últimos años.

SEGUNDO.- Actualizar la información que aparece en la página web del Ayuntamiento de Terrassa (www.terrassa.cat) sobre las Bibliotecas Municipales en referencia a los servicios de que disponen.

TERCERO.- Facultar al Ilustrísimo Señor Alcalde-Presidente del Excelentísimo Ayuntamiento de Terrassa para firmar toda la documentación necesaria para la ejecución de los acuerdos anteriores.»

Pren la paraula la Sra. Peinado, qui comença dient que després de més d'una hora de falca publicitària de promoció de la resta de Grups polítics municipals, ara s'aborda la primera Proposta de Resolució d'avui sobre Terrassa, que és la que presenta el Grup del PPC. Amb aquesta proposta es demana, en primer lloc, que s'ampliïn els horaris de les biblioteques municipals durant el curs escolar, i que es millorin els espais d'estudi, investigació i treball. En segon lloc, es demana que s'actualitzi la informació de la web de l'Ajuntament de Terrassa sobre les biblioteques municipals en referència als serveis de què disposen. Es demanen aquests acords perquè, en primer lloc, la Sra. Peinado considera que les biblioteques també són espais idonis per al foment de l'estudi, la investigació i el treball en equip, especialment per als estudiants en etapa adolescent, ja que els universitaris sí que disposen d'espais propis. Per altra banda, no tots els estudiants disposen d'espais adequats en els seus habitatges per al treball escolar i l'estudi, per la qual cosa disposar d'espais públics i gratuïts, com ara les biblioteques, per aquesta tasca, és donar valor i contingut al principi d'igualtat d'oportunitats per a tots els ciutadans. El segon lloc, i en quant a l'actualització de la informació sobre les biblioteques a la web municipal, la Sra. Peinado reconeix que cap de les biblioteques disposa d'aules d'estudi. No obstant, alguna d'elles sí que disposa d'aules de treball, una informació que no està reflectida en la web. També fóra interessant que la informació, com ara plànols o fotografies, relativa a cada biblioteca fos homogènia entre totes elles, i que aparegui en el mateix lloc de la pàgina. Això contribuiria a una millor utilització de la web per part dels usuaris. A més, oferir una informació veraç i actualitzada dels serveis que ofereix una administració entra dins del deure de transparència. I no hi ha transparència si no hi ha una informació veraç i actualitzada.

Pren la paraula a continuació el Sr. Perarnau, qui comença dient que si del què es tracta és de debatre sobre el model de biblioteques, els seus usos diversos, la compatibilitat dels diversos usos, com ara la consulta, la lectura, l'estudi, la cerca d'informació, etc., els horaris, i totes aquelles accions que es facin per potenciar aquests equipaments, el Grup de CiU estarà al costat de qualsevol proposta que es plantegi en positiu. En segon lloc, el Sr. Perarnau considera que una bona xarxa de biblioteques, com la que té Terrassa, municipal i coparticipada per la Diputació, és una de les fites de les quals els terrassencs es poden sentir més orgullosos. No cal insistir en la centralitat d'una biblioteca en la vida cultural de la ciutat, en la vida dels barris, i les oportunitats d'incentiu de la cultura, ja que proporciona un estímul a la vida social, cultural i familiar de qualitat, en les múltiples activitats que s'hi poden realitzar. El Sr. Perarnau es refereix tot seguit a la Proposta de Resolució del Grup del PPC, tot dient que abans de definir el sentit del vot del Grup de CiU voldria aclarir algunes qüestions. El Sr. Perarnau pregunta si el Grup del PPC, quan es refereix a la necessitat de comptar amb més aules d'estudi o treball, si es limita a certes èpoques de l'any, si ho demana per a totes les biblioteques o només en algunes, si es demana una ampliació dels horaris de totes les biblioteques o només d'algunes, i a quins horaris es fa referència, al matí, a tarda, al

migdia, etc. Al Sr. Perarnau li hagués agradat que la proposta hagués estat més concreta. El Sr. Perarnau es refereix al comentari que es fa a l'exposició de motius, en el sentit de què: "... se ha detectado una demanda cada vez mayor de espacios y horarios...", i pregunta en què es fonamenta aquesta demanda i si el Grup del PPC té dades concretes respecte aquesta major demanda, per tal de poder-la valorar. El tercer aclariment que demana el Sr. Perarnau té a veure amb quines són les contradiccions que el Grup del PPC ha detectat a la web municipal en relació als serveis que ofereixen les biblioteques. El Sr. Perarnau no n'ha trobat tantes contradiccions com es diu a la proposta. Ans al contrari, ha trobat una informació prou àmplia. Un altre aclariment, al fil d'alguna intervenció anterior, té a veure amb l'impacte econòmic de la Proposta de Resolució. Segurament la Sra. Peinado, en la seva segona intervenció, presentarà un estudi d'impacte econòmic i social, tal i com aquest Grup ha demanat en el debat de l'anterior Proposta de Resolució, relativa a l'ampliació del període i dels supòsits per acollir-se a la moratòria de les execucions hipotecàries. En tot cas, i donada la importància del tema, el Sr. Perarnau considera que fóra oportú que el Grup del PPC pogués arribar a una transacció amb l'equip de govern, tal com es va fer amb la proposta sobre biblioteques debatuda al març de 2010. Si s'arribés a una transacció d'aquest tipus, el Grup de CiU hi donaria suport.

El Sr. Aguado comença posant de manifest, i ho lamenta atesa l'argumentació que sol fer servir el Grup del PPC, que aquesta també és una proposta supramunicipal, ja que les biblioteques de Terrassa, des de fa gairebé trenta anys, estan coparticipades per la Diputació de Barcelona. Moltes biblioteques del país ho fan així, i d'altres amb la Generalitat de Catalunya. El servei públic de biblioteques de Catalunya és un servei supramunicipal. El Sr. Aguado afegeix que no entrarà a analitzar les prioritats de les biblioteques públiques, com ara fomentar la cohesió social, la lectura pública, etc. Les biblioteques tenen una funció molt transversal, d'accés al coneixement, a l'oci, a la informació, etc. No és funció de les biblioteques tenir aules d'estudi, pròpiament dites, si més no en el model d'èxit que fa més de trenta anys s'implementa des de la Diputació de Barcelona i arreu del país, seguint directives europees. Aquest model, alhora, ha esdevingut una referència. Els horaris de les biblioteques, des de les vuit del matí fins a quarts de nou del vespre, en funció de la zona on estan i els dies d'obertura, sempre s'organitzen en funció de la demanda i d'allò que els usuaris transmeten. A Terrassa hi ha 90.000 usuaris de les biblioteques públiques. Prop de la meitat de la població utilitza les biblioteques públiques. Les informacions plantegen que potser caldria ampliar els horaris en determinades franges. Si bé econòmicament no és possible obrir les biblioteques durant els festius, en el seu moment ha estat possible obrir algunes biblioteques de districte a l'estiu, en comptes de mantenir només oberta la Biblioteca Central. Això es va fer fa dos anys, perquè es va veure que era factible ordenar els horaris en funció de les demandes dels usuaris. Es va fer una prova l'any 2010 en aquest sentit. El Sr. Aguado reitera que l'ús d'aules d'estudi es correspon a altres àrees o serveis del propi ajuntament. Durant l'any 2010 es va fer una obertura en dues etapes. En una franja de quinze dies van haver-hi 145 usuaris. El cost va ser de 8,88 euros per usuari. El Sr. Aguado recorda que fa tres dies, en el Ple d'aprovació del Pressupost municipal, el Grup del PPC va demanar una rebaixa de 60.000 € en l'àrea de cultura. També va demanar que es rebaixés el pressupost del Centre de Normalització Lingüística. El Sr. Aguado no sap quines prioritats té el Grup del PPC respecte la utilització de les biblioteques. Si es rebaixa el pressupost de cultura i el del CNL, s'està negant també certs accessos al coneixement. El Sr. Aguado recorda també que el Grup del PPC va tornar a posar a sobre de la taula el Teatre Principal en el debat sobre el Pressupost municipal, i puntualitza que les biblioteques públiques de Terrassa tenen un cost quatre vegades superior al del Teatre Principal. El Grup del PPC sempre manté que el Teatre Principal va suposar una despesa exagerada. En el marc del discurs d'un partit polític, esmentar les tres paraules *biblioteques*, *obertes* i *estudiants*, sempre és una garantia de triomf. Però cal ser realista i conèixer molt bé les prioritats i les funcions d'una biblioteca pública i també les

possibilitats existents, sobretot quan la demanda a la qual es fa esment no ha estat constatada pels professionals de les biblioteques públiques de Terrassa.

Pren la paraula tot seguit la Sra. Peinado, qui es refereix en primer lloc a les preguntes formulades pel Sr. Perarnau. Quan se sol·licita una millora dels espais per estudi, investigació i treball, es demana per a totes les biblioteques. Probablement n'hi hagi algunes en les quals no calgui proveir de molt espai, perquè ja n'hi ha. Però en tot cas la Proposta de Resolució es refereix a totes les sis biblioteques de Districte. Cadascuna té centres escolars d'influència i tots els alumnes tenen dret a disposar d'un espai públic i gratuït per poder estudiar, reunir-se a treballar o investigar. Amb independència del caràcter que s'hi vulgui donar a les biblioteques actualment, la Sra. Peinado considera que una de les seves funcions més importants és precisament la que es reivindica per mitjà de la Proposta: l'estudi, la investigació i el treball dels estudiants. Aquestes funcions són compatibles amb la resta d'activitats que s'hi puguin desenvolupar. La Sra. Peinado pregunta si l'equip de govern té algun tipus de problema amb l'estudi, o amb què la gent estudi. En comptes de parlar d'*estudi*, es podria anomenar *lectura atenta*. Per fer una lectura atenta es necessita un cert silenci. El que es demana és que hi hagi una àrea, delimitada o no, en la qual es disposi d'aquest silenci, per tal que les persones que hi vagin puguin fer una lectura atenta. Això és el que s'està sol·licitant a la Proposta de Resolució. Els estudiants de la ciutat en tenen dret, sobretot perquè n'hi ha molts que no tenen alternativa. De fet, hi ha moltes biblioteques en les quals hi ha sales, que són sales de treball o sales polivalents, que s'estan utilitzant com a sales d'estudi. Però això no passa a totes les biblioteques. El que demana el Grup del PPC és que aquests espais, que tenen un bon funcionament per als estudiants, s'estenguin a la resta de biblioteques. Pel que fa als horaris, i tenint en compte que la Proposta de Resolució està pensada per alumnes fins a divuit anys, que són els que no disposen d'espais d'aquestes característiques, es planteja una ampliació fins a les nou o dos quarts de deu de la nit. És a dir, una ampliació d'una hora o d'una hora i mitja respecte a l'horari actual. No es demana durant el matí o el migdia, moments durant els quals els alumnes estan en classe i no faran servir les biblioteques. En tot cas dependria de l'estudi, social i econòmic, que es fes a l'efecte, abans de prendre una decisió final. En quant a la necessitat, la Sra. Peinado confirma que hi és. Hi ha estudiants que no tenen espai, que es donen la volta a l'entrada de la biblioteca i marxen perquè no hi ha espai. Per tots aquests motius, la Sra. Peinado demana més espais d'estudi, treball i investigació per als estudiants, perquè hi ha biblioteques que no en disposen, i sobretot perquè n'hi ha molts que no tenen aquesta possibilitat. L'administració ha de procurar-los aquesta oportunitat.

Intervé seguidament el Sr. Perarnau, qui manifesta el seu desconcert davant les paraules de la Sra. Peinado, i es planteja si després de vint-i-set anys de dedicar-se a la docència la paraula *estudi* li provoca o no algun tipus de rebuig. El Sr. Perarnau reitera la importància de les biblioteques com a pol cultural de primer ordre. Si es detecta la necessitat de més espai i d'ampliació d'horaris, el Grup de CiU està obert a parlar-ne, sempre que la demanda sigui objectiva i fonamentada. És evident que en determinats horaris i èpoques les biblioteques tenen totes les taules plenes. Però el Sr. Perarnau no té clar si això justifica prou haver de fer obres o ampliació d'horaris. En un context de crisi econòmica, qualsevol mesura d'ampliació de serveis té un cost que cal valorar acuradament. En el debat sobre el Pressupost per a l'any 2015, fa pocs dies, no s'hi va fer cap esment a les biblioteques. El Sr. Perarnau considera que es podrien haver debatut altres temes, com per exemple si caldria que s'unifiquessin els horaris de les biblioteques, ja que hi ha una certa disparitat al respecte. Això fóra més aclaridor per a la ciutadania. O si hi ha la necessitat d'oferir un horari més ampli. També es podria suggerir analitzar si a base d'organitzar els torns de treball, amb mesures de caire més organitzatiu, en relació a les dedicacions, sense impacte econòmic, que no pas d'ampliació de les jornades laborals, es podrien allargar els horaris en la mesura de les necessitats. El Sr. Perarnau considera que pot haver-hi un cert recorregut al respecte.

Es poden plantejar qüestions respecte als usos i els espais de les biblioteques. En tot cas, el vot del Grup de CiU serà d'abstenció, per tal de deixar obert el tema, i per afavorir que, si no en aquesta ocasió ho sigui en una altra, aquesta qüestió sigui transaccionada.

El Sr. Aguado assenyala que no vol reiterar el que ja ha exposat sobre la funció de les biblioteques, i es refereix a l'actualització de la web. Una qüestió és el disseny que s'aplica en funció dels serveis i els horaris de cada biblioteca. Unificar criteris suposa també unificar altres coses. Les biblioteques, recorda el Sr. Aguado, funcionen a través d'un sistema de xarxa. La Diputació de Barcelona, institució compartida durant dos anys per CiU i pel PPC, edita anualment uns índex de comparació intermunicipals dels serveis de biblioteques. La qüestió de les aules d'estudi no és un índex important, no ressalta com una necessitat. En destaquen d'altres. En aquests índex de comparació, les biblioteques de Terrassa es troben molt ben puntuades. El Sr. Aguado repeteix la dada dels 90.000 usuaris. Per descomptat que hi ha a qui li agradaria estudiar a les biblioteques, o que li agradaria que estiguessin obertes al migdia o a la nit, o els diumenges. Però és una qüestió de recursos, per part de la Diputació de Barcelona i de l'Ajuntament de Terrassa. Es tracta de voluntats polítiques, que en aquest cas són compartides per dues administracions. El que han de ser les biblioteques públiques, els seus horaris i els seus capteniments respecte a si han d'haver-hi aules d'estudi o no, no són qüestions úniques d'una sola administració o d'un servei de cultura en particular. El Sr. Aguado recorda que el PPC fins fa una setmana governava a Reus. En aquesta ciutat hi ha dues biblioteques, i des de fa tres anys n'hi ha una de tancada. Potser no la volen obrir perquè la van fer altres formacions polítiques. De ben segur que la Sra. Peinado no dirà que els ciutadans de Reus odien la lectura pública, i que els de Terrassa no. El Grup del PPC no va presentar esmenes als Pressupostos municipals en relació a les biblioteques. En canvi, va demanar una rebaixa de la partida de cultura. Per altra banda, allí on governen no s'obren biblioteques que es podrien posar en servei. El Sr. Aguado es pregunta què deu pensar la ciutadania. Però sempre queda bé posar en boca d'un polític les paraules *biblioteca*, *oberta* i *estudiant*. En darrer lloc, el Sr. Aguado planteja una qüestió que també s'ha de tenir en compte. Quan es parla d'horaris nocturns i es volen estandarditzar, sobretot per a la gent jove, cal pensar que també han de poder descansar. Una societat que obliga als adolescents a fer jornades de nit per poder fer front a les seves tasques, pot acabar emmalaltint. Aquesta necessitat de mantenir ofertes en horaris nocturns per adolescents a les biblioteques de forma constant, pot portar a una societat tan competitiva que estressa els seus adolescents, en comptes d'impulsar un ritme continuat d'estudi, estimulant el gaudi pel coneixement i defugint de la nota com a garantia d'èxit.

La Sra. Peinado comença dient que el seu comentari no anava adreçat al Sr. Perarnau, sinó al Grup del PSC, que és qui decideix, conjuntament amb la Diputació, a què es dediquen les biblioteques. Sembla que l'estudi, la investigació i l'atenció als estudiants no estiguin entre les seves prioritats. La Sra. Peinado afegeix que no té res a veure la rebaixa de 60.000 € que el Grup del PPC demanava en el pressupost de cultura, amb el fet d'aprovar la present Proposta de Resolució. Hi ha molt marge d'actuació, i no s'ha de treure de les biblioteques. En quant als índex de comparació de la Diputació, i el comentari del Sr. Aguado de què no destaquen els referits a les aules d'estudi de les biblioteques, la Sra. Peinado manifesta que és indubtable que no ressalten, perquè no existeixen. Si no existeixen aules d'estudi, no poden destacar-hi els índex referits a aquestes aules. La realitat és que una part dels estudiants de Terrassa no disposen d'espai, no poden entrar en la biblioteca o tenen que marxar i buscar espais en altres llocs. Molt d'ells van a la Universitat Autònoma a estudiar, quan Terrassa disposa de biblioteques en les quals se'ls hi podria facilitar un major espai per a l'estudi, el treball i la investigació. La Sra. Peinado valora molt positivament que els adolescents vulguin formar-se, vulguin seguir formant-se, i que l'Ajuntament els hi ajudi en aquesta tasca.

Es procedeix tot seguit a la votació dels acords que conformen la part dispositiva de la present Proposta de Resolució, els quals són desestimats amb el següent resultat:

PSC	(11 vots)	EN CONTRA
CiU	(9 vots)	ABSTENCIÓ
PPC	(4 vots)	A FAVOR
ICV-EUiA	(3 vots)	EN CONTRA

Epígraf 13) Presentada pel Grup municipal de CiU, proposant l'elaboració d'un estudi sobre l'estat de la ciutat en relació a les pintades, així com un pla de xoc per esborrar les prioritàries i actuar sobre la resta.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pel Grup municipal de Convergència i Unió, és el que a continuació es transcriu:

« La imatge d'una ciutat és una qüestió de cabdal importància per tal de fer-la més atractiva i agradable a la ciutadania que l'habita i també als visitants ocasionals que pugui tenir.

» Entenem que una imatge acurada de la ciutat és un dels elements principals de promoció econòmica i comercial, donat que una ciutat lliure de pintades vandàliques (*tags* i altres) és un indicador clar del grau de civisme dels seus ciutadans i del grau d'eficàcia del govern municipal a l'hora de promoure una cultura cívica compromesa amb la cura de l'espai públic.

» Una ciutat amb massa pintades vandàliques i una política laxa en aquest aspecte, poden donar la sensació que la permissivitat és la norma. Una de les queixes i preocupacions que més habitualment ens trasllada la ciutadania estan relacionades amb les pintades fetes incívicament al mobiliari urbà, elements del patrimoni i a les façanes dels edificis públics i privats de la ciutat. I tot això no és banal. Les pintades vandàliques són el primer símptoma de degradació de l'espai urbà, i està constatat que un equipament o una zona plena de pintades vandàliques pateix un procés de degradació molt més ràpid que si estigués en condicions normals.

» No obstant, cal distingir entre pintades vandàliques (*tags* i altres) i l'expressió artística. L'art al carrer és un dels marcs creatius, un dels escenaris on els joves mostren amb més incidència una posició activa en la construcció cultural i on s'afirmen com a membres actius i incisius en el context on viuen. Entenem que cal afavorir aquesta expressió artística entre la gent més jove amb l'habilitació d'espais per a l'expressió dels graffitis artístics.

» D'altra banda, una ciutat democràtica ha de garantir el dret d'expressió i manifestació cíviques, i la possibilitat de fixar missatges polítics i socials de forma retirable, i que fan innecessària la pintada indiscriminada que lesiona greument l'espai públic..

» És evident que per als ciutadans té un cost molt elevat el fet d'esborrar les pintades incíviques, aquests diners es podrien dedicar a altres necessitats socials.

ACORDS

Primer.- Elaborar un estudi sobre l'estat de la ciutat en relació a les pintades vandàliques, on s'assenyalin les zones de major incidència en relació a la importància estratègica i ciutadana de la zona.

Segon.- Elaborar un pla de xoc per esborrar les pintades de les zones que es consideri prioritàries, i planificar les actuacions a les altres zones.

Tercer.- Fer publicitat de les sancions econòmiques aplicades, així com de la Nova Ordenança de Civisme, de les sancions econòmiques i, en el cas que s'escaigui, de les hores de treball substitutòries.

Quart.- Fer pedagogia de les diferències entre les pintades vandàliques i els graffiti, així com de les possibilitats per a l'expressió que es poden oferir de cara al graffiti artístic.

Cinquè.- Captar i adequar espais per al graffiti artístic així com la seva promoció.»

Pren la paraula el Sr. Bigordà, qui comença assenyalant que aquesta proposta pretén que l'equip de govern busqui un model per mantenir Terrassa neta de pintades i que sigui extensible a tot el territori de la ciutat. Es demana que l'Ajuntament de Terrassa ofereixi un servei acurat per eliminar els graffitis i les pintades incíviques, un servei amb la màxima qualitat. L'Ajuntament ha de col·laborar i posar recursos per desenvolupar les tasques d'organització, de control, de neteja i de seguiment del servei, per aconseguir la màxima eficiència. El Grup de CiU demana l'elaboració d'un estudi sobre l'estat de la ciutat en relació a les pintades vandàliques, a fi d'actuar amb contundència, localitzar les zones més perjudicades i començar el servei de neteja en les que es considerin prioritàries. Aquest estudi també ha de permetre una millor planificació per actuar en altres zones afectades per aquests actes de vandalisme. Respecte a la persecució d'aquests fets, cal publicitar les sancions econòmiques que es poden aplicar, aplicar la nova ordenança de civisme i, si s'escau, sancionar amb hores de treball substitutòries. Es demana rapidesa i contundència a l'hora d'aplicar les sancions corresponents, i fer-ne la màxima difusió possible. Si cal, incrementar la vigilància en les zones problemàtiques, en eixos comercials o en recorreguts turístics, per evitar aquest tipus de problema. També és planteja que cal fer molta pedagogia de les diferències entre les pintades vandàliques i els graffiti, així com adequar, millorar i si convé ampliar els espais existents per als graffitis artístics i promocionar-los. El Sr. Bigordà considera que si aquesta proposta no s'aprova, l'equip de govern no estarà assumint la seva responsabilitat. És feina de l'Ajuntament vetllar per la seguretat dels béns dels ciutadans, i fins a dia d'avui el govern no ha dut a terme aquesta tasca, atesa la gran quantitat de queixes que ha rebut el Grup de CiU, que han estat la causa de la presentació d'aquesta Proposta de Resolució.

El Sr. Pereira comença referint-se a l'acord quart, de fer pedagogia sobre les diferències entre les pintades vandàliques i els graffitis així com de les possibilitats per a l'expressió que es poden oferir de cara al graffiti artístic. Tot plegat, assenyala el Sr. Pereira, sona molt bonic. El Sr. Pereira suposa que es contemplarà la ubicació, els espais en els quals es podran realitzar. L'acord cinquè també en fa referència. Però depenent d'aquesta ubicació, consentida o adequada, es converteix aquests dibuixos en gargots i no en art, amb la qual cosa deixen de ser bonics per esdevenir una molèstia, una mala imatge de l'espai públic, una incomoditat i, sobretot, un cost no només per a l'Ajuntament sinó per a tots els ciutadans. I en alguns casos, quan el que s'embruta és la façana d'un habitatge privat, una despesa per als seus propietaris. Com a gest d'irreverència, el gest d'agafar un aerosol i cobrir parets senceres amb textos i il·lustracions és molt democràtic, sens dubte: ho neteja tant l'Ajuntament com els veïns. Malgrat les possibilitats plàstiques que el Grup de CiU veu en aquest mitjà d'expressió, el Sr. Pereira destaca que no tothom qui pinta gargots en la façana d'un edifici és un artista. El que cal fer quan es descobreixen graffitis no desitjats és netejar-los el més aviat possible. Si no es fa, els *graffiters* se sentiran amos de la situació. El Sr. Pereira afegeix que es pot aconseguir fàcilment pintura a prova de graffitis, susceptible de ser rentada amb facilitat fins a cinquanta vegades. Però ja s'està parlant de costos (en definitiva d'acció – reacció),

en comptes de treballar en mesures preventives reals. Una ciutat democràtica ha de garantir el dret de llibertat d'expressió i manifestació, però de manera cívica i respectuosa, en els llocs adequats i amb les normes adients per a cada ús: llibertat, no llibertinatge. El Grup del PPC ja ha plantejat en reiterades ocasions, no només en la present legislatura sinó també en les precedents, que comparteix la necessitat de prendre mesures, que hauran de ser concretes, efectives, pedagògiques i amb la publicitat necessària, no només respecte als espais habilitats per aquestes actuacions sinó també fent ressò explícit de les sancions aplicables, amb les hores de treball substitutòries i els motius pels quals es prenen aquestes decisions.

Pren la paraula tot seguit la Sra. Labòria, qui comença dient que va demanar al Grup de CiU que retirés la present Proposta de Resolució, ja que l'equip de govern n'és conscient del què s'hi exposa. Per això s'han adoptat mesures per treballar en la solució del problema de les pintades. S'ha fet l'estudi que es demana. S'ha elaborat un pla de xoc, que suposa la incorporació de trenta-dues persones d'un pla d'ocupació per netejar les pintades. De tota aquesta informació, relativa als plans d'ocupació, se'n va donar compte a la corresponent Comissió Informativa. També es va fer una roda de premsa per explicar-ho. La Sra. Labòria reitera la seva petició de retirada de la proposta, ja que no voldria que d'aquí uns anys es digués que aquesta mesura es va fer gràcies a la Proposta de Resolució de CiU. Això es va sentir dir el passat dilluns en el debat sobre el Pressupost municipal. L'equip de govern és conscient de la necessitat de front a les pintades i els graffitis, i per això actua. Recorrent la ciutat, igual que moltes d'altres, és inevitable observar la gran varietat i quantitat de graffitis i pintades existents a molts indrets. La Sra. Labòria no es vol referir a les diferències entre els graffitis, l'art i les pintades vandàliques que no tenen cap voluntat artística. El graffitis conformen una cultura que existeix des de fa anys. Primer es podia parlar de moda. Ara ja no és això. La comercialització que avui es produeix a l'entorn d'aquest fenomen, els nombrosos i importants esdeveniments, les publicacions sobre el tema, la seva presència permanent amb aquest esperit urbà, fan dels graffitis una cultura sòlida, tot i conservar el seu esperit il·legal. La Sra. Labòria insisteix en la diferència entre els graffitis i els actes vandàliques. Fins ara ningú ha trobat una solució màgica per als graffits. Gairebé totes les ciutats del món es troben afectades per aquest fenomen. Només la combinació de diferents mesures o accions poden contribuir a endreçar, que no eradicar, els graffitis i les pintures urbanes: l'educació, la informació als ciutadans sobre les conseqüències de qualsevol acte de vandalisme, la coordinació amb el teixit associatiu, la posada a disposició d'espais destinats a la realització de graffitis, la neteja dels espais i el control i la vigilància, tenint en compte la dificultat que això implica, disposant d'eines que permetin imposar sancions quan es trobi l'infractor. Totes aquestes actuacions, d'una manera o d'una altra, ja s'estan desenvolupant a Terrassa en els darrers anys. En la seva vessant creativa, el graffiti també hi té cabuda. Des del Servei de Joventut s'han impulsat iniciatives amb l'objectiu d'acostar posicions entre el ciutadà i els creadors. És un tema controvertit, i val la pena l'esforç de l'acostament. Fa dos anys es va posar en pràctica, per la Festa Major, l'Esprai Jam, on els graffiters podien fer les seves creacions. Així és com es va pintar la paret de l'antiga fàbrica Agut, una iniciativa que va tenir molt d'èxit. Una altra activitat que també es promou des del Servei de Joventut és el Graffiti Invaders, que permet l'atorgament de beques per fer pintades, es localitzen parets en barris, es busca una entitat del territori, es posa en contacte l'artista amb l'entitat per a què es triï la pintada que s'hi vol fer. La Sra. Labòria afegeix que ja es disposa d'un estudi sobre l'estat de la ciutat pel que fa a les pintades, que ha permès dissenyar un pla de treball que es desenvoluparà al llarg dels propers sis mesos, mitjançant un pla d'ocupació del SOC, dotat amb trenta-dues persones: dos encarregats, vint oficials i deu ajudants de pintor. Està previst que netegin, mitjançant el repintat o el decapatge 50.000 metres quadrats de parets, façanes i altres superfícies, d'edificis públics i privats, mobiliari urbà i altres elements de l'espai públic. Aquest pla d'ocupació va començar ahir, i per això la Sra. Labòria va demanar al Grup de CiU la retirada de la present proposta. Aquestes trenta-dues persones ja estan fent la formació necessària, i el dia 17 comencen a treballar. Pel que fa al control i

disposició d'instruments legals que ho permetin, la Sra. Labòria indica que l'Ordenança de Bases per la convivència democràtica, regula la infracció per la realització de pintades o graffitis sense permís, i estableix les mesures substitutòries o sancions corresponents. Amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta ordenança, ja s'incoaven expedients sancionadors per aquest mateix motiu, per incompliment de la normativa vigent aleshores, l'Ordenança de Convivència i Bon Govern, i les sancions econòmiques que s'imposaven variaven entre els 90 i els 250 €, en els casos en què es detectava la persona infractora.

Pren la paraula tot seguit el Sr. Bigordà, qui reconeix que la Sra. Labòria va demanar al Grup de CiU que retirés la proposta, i va parlar de l'equip de trenta-dues que començaven a treballar i fer part de la feina. El Grup de CiU va oferir aleshores retirar l'acord segon, perquè entenia que amb aquestes persones i pel temps que hi treballaran només poden fer el pla de xoc. El problema, però, no és només fer el pla de xoc, sinó mantenir sempre neta la ciutat. El Sr. Bigordà afegeix que si es baixa pel carrer Galileu, des del carrer Pare Llauredor fins a la carretera de Martorell, n'hi ha més de 160 pintades. Per tant, el Sr. Bigordà considera que l'equip de govern tanca els ulls i no és conscient ni vol reconèixer la gravetat del problema que suposa per a una ciutat com Terrassa la gran quantitat de pintades vandàliques que hi ha a les parets dels edificis públics i els habitatges dels veïns. El govern fa una sortida endavant, en comptes d'assumir la seva falta d'acció en aquest tema, és a dir la seva incapacitat i la seva inacció fins ara. Ara sembla que es durà a terme aquest pla. Terrassa necessita un pla de xoc urgent, que és el que es farà, un pla potent per a la neteja de pintades. També necessita un pla contra les persones que malden els béns dels conciudadans i la imatge de la ciutat. Aquest pla d'acció necessita mesures pedagògiques, mesures preventives, mesures de reparació i mesures punitives. El Sr. Bigordà demana al govern que assumeixi la seva responsabilitat.

El Sr. Pereira assenyala que, pel que sembla, les accions dels Grups municipals de l'oposició provoquen la reacció de l'equip de govern, si més no d'una manera molt més activa. El Sr. Bigordà té raó en la seva exposició. En definitiva, qualsevol escriptura, dibuix, ratlla o gargot sobre qualsevol superfície, creats amb l'ús de qualsevol tipus de mitjà, és la definició del graffiti, procedent del Bronx i de la moda *hip hop*. Ha d'estar realitzat en base a l'harmonia cívica, en llocs autoritzats, i sancionat, i publicitada la sanció, quan no es compleixin aquestes condicions. Moltes d'aquestes pintades tenen missatges soterrats, i no precisament missatges tranquil·litzadors per a la societat. Es tracta d'una forma comunicació, en tots els sentits, positiva i negativa. Art o no. Per complir amb aquesta harmonia necessària s'han d'emparar aquestes actuacions amb una ordenança que donin recolzament a les accions corresponents, que deixi clar en quin lloc es troba el límit entre la convivència i l'abús, entre la manca de civisme i la coexistència dins de l'espai públic. Al contrari del que s'ha exposat, i de la voluntat de respondre amb contundència a aquest tipus d'actuacions, com planteja el Grup de CiU, i al marge de poder fer factible espais permesos, el missatge que es transmet és confús, ja que es recolzen en ordenances que no són prou clares i concretes, que són relaxades. Per això, el missatge que llença a la ciutadania fa incomprensible què el que realment es vol, fins on s'ha de permetre, si hi ha permissivitat total. O simplement, què s'entén per model de convivència. Aquest és el problema de la Proposta de Resolució, una proposta desenvolupada en base a les moltes propostes, una d'elles molt similar, que el Grup del PPC ha presentat. Després de donar recolzament a una ordenança laxa, el Grup de CiU presenta una proposta per pal·liar els problemes que existeixen de manera quotidiana a la ciutat. El Sr. Pereira reitera que el Grup del PPC donarà recolzament a la Proposta de Resolució, ja que reuneix molt elements que aquest Grup ha presentat reiteradament al Ple.

Intervé seguidament la Sra. Labòria, qui recorda que el dilluns el Grup de CiU va presentar la Proposta de Resolució, i ahir mateix van començar els plans d'ocupació. El govern, pel

que sembla, és molt ràpid i brillant en la seva actuació. Ans al contrari, l'equip de govern fa mesos que treballa en aquest pla, que és conscient de què Terrassa necessita una actuació, i que està treballant amb el Servei d'Ocupació de Catalunya per tenir un pla d'ocupació destinat a aquesta finalitat. Fa uns moments, la Sra. Peinado feia una exposició sobre quan una proposta és inútil o no serveix per res elevar-la al govern, perquè aquest no farà cas l'Ajuntament de Terrassa. L'equip de govern de Terrassa treballa. L'oposició fa propostes, moltes vegades sense estudis de viabilitat, econòmics i tècnics, que han d'acompanyar-les. Però el que està clar és que la presentació d'una Proposta de Resolució aquesta setmana no ha suposat que el govern reaccionés immediatament. Fa temps que és conegedor de què Terrassa necessita una actuació en el tema dels graffitis, de les pintades. El govern n'és conscient. Camina per la ciutat i veu la situació. Fa mesos que s'està planificant aquest pla d'ocupació, que suposa donar feina a trenta-dues persones, que treballaran sis mesos per netejar 50.000 metres quadrats.

El Sr. Bigordà està d'acord en què segurament fa mesos que el govern està planificant, però sovint tot queda mort en la fase de planificació, i no es fa la feina. Per això arriba un moment en què el Grup de CiU presenta propostes de resolució, en veure que no s'està fent la feina. El Sr. Bigordà no sap si realment el govern ja tenia feta aquesta planificació, si ha estat degut a la presentació de la Proposta de Resolució, o és una de les moltes planificacions que l'equip de govern té adormides. El Grup de CiU entén que l'administració no es pot fer responsable de tots i cadascun dels comportaments dels ciutadans, i que això té un cost que perjudica la resta de ciutadans, que ni pinten ni embruten. La responsabilitat de l'Ajuntament és mantenir lliure de pintades vandàliques el mobiliari urbà i el patrimoni municipal, i si és necessari incrementar el control. Però, sobretot, és molt urgent, i sembla que per fi es farà, netejar les pintades que hi actualment a la ciutat. I a partir de la neteja, començar a actuar per a què Terrassa no torni a tenir la imatge actual de ciutat bruta i deixada, que li donen els graffitis i les pintades vandàliques i incontrolades.

Es procedeix tot seguit a la votació dels acords que conformen la part dispositiva de la present Proposta de Resolució, els quals són desestimats amb el següent resultat:

PSC	(11 vots)	EN CONTRA
CiU	(9 vots)	A FAVOR
PPC	(4 vots)	A FAVOR
ICV-EUiA	(3 vots)	EN CONTRA

Epígraf 14) Presentada pel Grup municipal de CiU, proposant l'adhesió de l'Ajuntament de Terrassa i la seva participació en la campanya He for She.

Pren la paraula la Sra. Salvador, qui assenyala que el Grup de CiU va presentar aquesta Proposta de Resolució amb la intenció d'implicar l'altra meitat de la població, els homes i nens, en la lluita per la igualtat de gènere, i per a què col·laboressin amb totes aquelles entitats i associacions de dones que fan un treball en aquest sentit. El Grup de CiU ha volgut aprofitar per fer-ho aquest mes de novembre, perquè es commemora el Dia Internacional contra la violència masclista. Un dels eixos de la campanya és treballar per eradicar aquesta xacra. Els altres dos eixos són afavorir l'empoderament de les dones i fomentar la seva participació en la política. La Sra. Salvador afegeix que s'ha aconseguit, per mitjà de la Regidoria de Polítiques de Gènere, poder incloure aquests acords dins de la Declaració de la Junta de Portaveus relativa a la violència masclista, que ha estat llegida abans. Per tant, la Sra. Salvador entén que s'ha aprovat allò que el Grup de CiU demanava, agraeix la predisposició de l'equip de govern, es posa a disposició per treballar conjuntament tots aquests temes, i anuncia que es retira la present Proposta de Resolució.

Epígraf 15) Presentada pel Grup municipal de CiU, de felicitació als terrassencs i les terrassenques per la jornada participativa del 9N.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pel Grup municipal de Convergència i Unió, és el que a continuació es transcriu:

« Per primera vegada en la Història, el 9 de novembre de 2014 els catalans i les catalanes vam ser cridats pel Govern de la Generalitat a opinar sobre el futur polític del nostre país. Gràcies als més de 40.000 voluntaris i voluntàries, quan acabi aquest procés participatiu protagonitzat per l'esperança, el civisme i la democràcia, prop de 2 milions i mig de persones hauran acudit a les urnes.

» A Terrassa, com arreu de Catalunya, la jornada del 9 de novembre va ser una jornada històrica, de dignitat democràtica i un exemple de civisme. Centenars de voluntaris es van desplegar pels dotze punts de votació -els dotze instituts de secundària- per fer possible el procés participatiu al que els terrassencs i terrassenques van respondre de manera massiva; malgrat les dificultats, 58.190 persones van participar en la jornada de votació i 30.000 d'elles van signar, també, el document de denúncia ciutadana al Govern espanyol davant les Nacions Unides, el Parlament Europeu, la comissió Europea, el Consell d'Europa i l'OSCE per la vulneració, entre d'altres, del dret d'expressió i abús de poder.

» Hem de lamentar que el govern espanyol hagi respost atemptant contra la llibertat d'expressió fent ús d'armes morals, polítiques i jurídiques: el discurs de la por, les amenaces a funcionaris i voluntaris, els recursos judicials, i fins i tot la presentació per part de la Fiscalia General de l'Estat d'una querrela contra el president de la Generalitat Artur Mas, la vicepresidenta Joana Ortega i la consellera d'Ensenyament Irene Rigau per suposats delictes de desobediència greu, prevaricació, malversació i usurpació de funcions.

Per tots aquests motius, es proposa al Ple de l'Ajuntament l'adopció dels següents

ACORDS

Primer.- Felicitar els terrassencs i terrassenques per la jornada cívica i democràtica del 9 de novembre, agraint i destacant la feina de totes les persones i entitats del Pacte Terrassenc pel Dret a Decidir que ho van fer possible i agrair i mostrar el suport a totes les persones que hi van participar, en una clara esmena ciutadana a les impugnacions i amenaces de l'Estat espanyol.

Segon.- Constatar la voluntat de la majoria del poble de Catalunya de ser reconegut com a subjecte polític sobirà a tots els efectes i amb totes les conseqüències, tal com ho vam ser el dia 9 de novembre.

Tercer.- Demanar la dimissió de la delegada del govern a Catalunya, María de los Llanos de Luna que ha amenaçat ajuntaments, funcionaris i directors d'institut, tot condemnant l'actitud repressiva i retrògrada del govern espanyol en la seva negació persistent del dret a decidir dels catalans i les catalanes.

Quart.- Rebutjar qualsevol intent d'exigència de responsabilitats en relació al procés participatiu del 9 de novembre, que se situa en la línia d'actuació del govern del PP de criminalització de les mobilitzacions ciutadanes i mostrar el suport de l'Ajuntament de Terrassa al President de la Generalitat, a la Vicepresidenta del Govern i a la Consellera d'Ensenyament.

Cinquè.- Comunicar els presents acords al President de la Generalitat, al President del Govern Espanyol, a la Mesa del Parlament de Catalunya, a les entitats adherides al Pacte Terrassenc pel Dret a Decidir i fer-la pública a través dels mitjans públics municipals.»

Pren la paraula la Sra. Vigués, qui comença donant les gràcies al Grup municipal del PSC, i al seu Portaveu Sr. Aguado, per haver fet esmenes a la proposta amb la voluntat de ser negociades i obtenir un text de consens. En concret, la nova redacció incorpora un nou acord quart, amb el redactat transcrit anteriorment. Aquesta és, afegeix la Sra. Vigués, una Proposta de Resolució d'agraïment, que els membres del Grup de CiU, com a càrrecs electes, creuen que es deu als terrassencs i les terrassenques per la jornada cívica i de dignitat democràtica que es va viure el 9 de novembre, a Terrassa com arreu de Catalunya. És també un agraïment als centenars de voluntaris que es van desplegar pels dotze punts de votació, els dotze instituts de secundària de la ciutat, i que van fer possible, amb un model d'organització exemplar i eficaç, el procés participatiu en el qual van votar 58.190 ciutadans, malgrat les adversitats, en condicions difícils de localització de les seves urnes, i amb amenaces prèvies d'accions policiaques i judicials. Unes xifres de participació i mobilització que no ha aconseguit mai cap dels processos participatius que s'han organitzat a Terrassa, i que demostren la força d'un poble que vol ser consultat. Malgrat que aquesta xifra s'hagi menystingut per part d'alguns, darrera de cada número de l'estadística hi ha la fotografia concreta i precisa d'una persona votant, contenta, emocionada, serena, esperançada, que demostra que no serveixen de res les amenaces i les coaccions. Aquesta proposta és també un reconeixement a les entitats, sindicats, partits, moviments socials i persones a títol individual adherides al Pacte Terrassenc pel Dret a Decidir, que des de fa gairebé dos anys, i així ho van explicar en aquesta mateixa sala de Plens, reclamen el dret a decidir dels catalans, des de Terrassa. És una felicitació també a les 30.000 persones que com havien fet uns dies abans alguns Regidors i Regidores de l'Ajuntament de Terrassa, van signar el document de denúncia ciutadana al govern, davant les Nacions Unides, el Parlament Europeu, la Comissió Europea, el Consell d'Europa i l'OSCE, per la vulneració, entre d'altres, del dret d'expressió i per abús de poder. El mèrit més important de la jornada participativa del 9 de novembre va ser l'alt grau de civisme amb el qual es va dur a terme tot el procés. Un exemple és que dins dels instituts no hi havia servei d'ordre, perquè no calia. L'ordre naixia del civisme de tots. Davant de tot plegat, però, hi ha l'actitud immobiliària de l'Estat espanyol, que diu no a tot, que oposa legalitat a legitimitat, en comptes de fer-les compatibles, que fa política des dels tribunals de justícia, que pressiona la fiscalia per posar querelles per inhabilitar, multar o fins i tot privar de llibertat al President de la Generalitat de Catalunya i membres d'un govern, el pecat dels quals ha estat escoltar la gent, seguir el mandat legítim del Parlament de Catalunya, i fer tot el possible per posar les urnes. La Sra Vigués no sap si voler convertir el President Mas, i les Conselleres Ortega i Rigau, en delinqüents, per haver posat les urnes, és la conseqüència de lleis que estan mal fetes, d'un govern de l'Estat de baixa cultura democràtica, o de persones que en l'aparell de l'Estat creuen que viuen en una altra època. Però, mentrestant, cues de gent, que han seguit votant fins al darrer dia del procés participatiu a les delegacions de la Generalitat de Catalunya. El Grup de CiU rebutja la querella presentada per la Fiscalia General de l'Estat contra el President de la Generalitat de Catalunya, Artur Mas, la Vicepresidenta Joana Ortega, i la Consellera d'Ensenyament, Irene Rigau, i assumeix, de forma solemne i col·lectiva, totes les conseqüències que se'n derivin.

El Sr. Pérez comença valorant molt positivament la participació del 9 de novembre. Fent una lectura atenta, va ser la mobilització més gran de la història de Catalunya, desenvolupada amb civisme, amb respecte, amb il·lusió, i molt conscient del què les 58.190 persones que van votar a la ciutat, o els 2,4 milions al conjunt del país, sabien que anaven a fer. El que anaven a fer era una demostració de dignitat davant de les dificultats i amenaces del govern espanyol. Per tant, el que

pertoca, en primer lloc, és el primer acord de la Proposta de Resolució: ser agraït i felicitar als milers de persones que a la ciutat de Terrassa van fer possible que aquesta jornada de participació democràtica es desenvolupés en la més absoluta normalitat. I per tant, agrair i traslladar les felicitacions a entitats i organitzacions, que al voltant del Pacte Terrassenc pel Dret a Decidir van fer possible aquesta gran mobilització. Però va passar el 9 de novembre, i l'única reacció del president del país davant d'una actuació de 2,4 milions de persones, de més de 58.000 a Terrassa, és titllar-la de simulacre inútil. I anunciar l'estudi de mesures penals per als organitzadors i els voluntaris. El Sr. Pérez vol obviar la carta de la Delegada del govern a Catalunya a diferents directors de centres, funcionaris i ajuntaments del país. La resposta ha estat presentar una querrela, que des del punt de vista d'ICV-EUiA és un greu error, que l'únic que fa és incrementar encara més el conflicte. Probablement aquesta és la voluntat i la tàctica política del govern del Partit Popular. És una mostra més de la persecució política al voltant del 9 de novembre, i una mostra més de la incapacitat d'enfrontar políticament un dret, el dret a decidir. Constantment el govern espanyol s'ha amagat, darrera de la seva majoria absoluta, darrera de la pròpia Constitució espanyols, darrera de la legalitat, i ara s'amaga darrera de la fiscalia, d'un conflicte jurídic quan el problema és un conflicte polític. Estan disfressant un conflicte polític amb una clau jurídica. Per tant, fent novament una lectura atenta, la ciutadania ha expressat de diferents maneres, al llarg d'aquests anys, amb la Via Catalunya, amb la "V", amb manifestacions de l'11 de Setembre, i el 9-N en va ser una altra, la més majoritària i massiva, que vol tenir un mandat democràtic per tal de realitzar un referèndum o una consulta, tot i que millor un referèndum. Aquesta és l'única solució. Ni la fiscalia, ni que el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya pugui admetre a tràmit aquesta querrela. Per tant, el Sr. Pérez es mostra totalment a favor dels acords de la Proposta de Resolució i amb rebutjar qualsevol intent d'exigència de responsabilitats en relació a la participació en el 9-N, per tant de criminalitzar una mobilització ciutadana. Al capdavant, amb la presentació d'aquesta querrela per part de la Fiscalia, concretada en les tres persones esmentades, s'està criminalitzant un dret, s'està criminalitzant un país, i s'està criminalitzant una mobilització ciutadana.

El Sr. Turmo planteja en primer lloc una qüestió prèvia, manifestant el respecte del Grup del PPC a totes les persones que de bona fe van participar en el 9-N, una consulta que era un simulacre sense garanties democràtiques. Però ho van fer de bona fe, i d'aquí el respecte manifestat pel Sr. Turmo. Pel que fa al contingut de la Proposta de Resolució, el Sr. Turmo recorda que al passat mes de juliol es va presentar una altra Proposta de Resolució, per part del Grup municipal de l'estelada, proposant l'adhesió de l'Ajuntament de Terrassa al compromís de l'ANC a la convocatòria de celebració de la consulta del 9-N. Al setembre, una altra proposta va demanar el suport del món local a la convocatòria de consulta sobre el futur polític de Catalunya del 9-N. A l'octubre, una altra proposta va demanar el suport actiu de l'Ajuntament de Terrassa al procés participatiu previst per al 9-N. Es podria anar encara més enrere. El Sr. Turmo ja ho va dir al mes al mes de juliol, i ho anirà repetint per tal que consti en acta, que és la manera de deixar en evidència al Grup municipal de l'estelada. Com el títol de la pel·lícula, *Atrapats en el temps*. No hi ha manera. Una vegada més, com si es tractés de la seqüència repetida del *Dia de la marmota*, ens trobem, malauradament amb una Proposta de Resolució, de base independentista i sobre el 9-N. Amb una diferència respecte a les anteriors: ja no es parla del futur 9-N, sinó que es fa referència a un fracassat 9-N. I ja no demana que s'incompleixi la llei, perquè no és possible atès que ja s'ha vulnerat la legalitat vigent, sinó que es queixa, i això és molt lamentable, del funcionament de l'Estat de dret. Les reflexions són òbvies. Tothom sap quins són els enemics de l'Estat de dret: els que, com a mínim, no creuen en la democràcia. I no creuen en la democràcia els qui no respecten la legalitat democràtica. Malauradament tot indica que fins que finalitzi el mandat municipal se seguiran presentant, i resulta profundament kafkià, propostes relatives, en aquest cas, a l'estrepitós fracàs del 9-N. El dia que tot i muntant una farsa, un simulacre de consulta, sense garanties democràtiques, l'independentisme i el separatisme van fracassar de manera profunda i estrepitosa.

El dia que es va demostrar, per alegria de tots els qui creuen en la democràcia i en el respecte a la legalitat, que l'immensa majoria dels catalans, més de quatre milions, no volen trencar amb Espanya. Com ja és habitual en aquests casos, tractant-se d'una proposta d'àmbit extramunicipal, i mantenint la coherència de la seva posició, el Grup del PPC exposarà el seu sentit del vot, que evidentment com a demòcrates només pot ser en contra, i el motiu. No té intenció, per tant, de seguir intervenint en debats en aquest Ple que responen, única i exclusivament, a interessos partidistes. En aquest cas, els interessos personalistes ja no hi són perquè falta un Regidor, que ja no hi és al Ple. El Grup del PPC votarà en contra de la Proposta de Resolució secessionista presentada pel Grup de l'estelada, CiU, perquè "ens sentim orgullosos de ser catalans, i per tant espanyols; perquè estem en contra de la independència de Catalunya, com la majoria de catalans, com va quedar demostrat el dia 9-N, un dia d'alegria per nosaltres, tot i ser un simulacre sense garanties democràtiques; perquè estem en contra d'aixecar murs i fronteres entre espanyols; perquè no volem una Catalunya dividida i fracturada socialment, com sembla que sí vol el Grup de l'estelada; perquè defensem el model territorial de l'Estat de les autonomies; perquè defensem la Constitució espanyola i per tant la indissoluble unitat de la nostra nació, la nostra única nació, la nació espanyola, la nostra nació; perquè defensem la Catalunya plural, que no vol trencar amb Espanya; perquè no volem una Catalunya empobrida i fora de la Unió Europea; i perquè defensem una Catalunya a Espanya i una Espanya amb Catalunya. I perquè aquest Nadal brindarem no per cent anys més junts, sinó per estar sempre junts.". Respecte a la part d'acords relatius a posar en dubte l'Estat de dret, i per tant la democràcia, en definitiva, òbviament, com a demòcrates, el Grup del PPC votarà en contra, perquè el compliment de la llei és garantia de la democràcia. Perquè no pot haver democràcia sense llei. En les democràcies occidentals, que el Sr. Turmo no sap si el Grup municipal de l'estelada les tenen gaire presents, tenir una majoria de vots no legitima per incomplir les lleis vigents i les resolucions judicials. Ningú està per damunt de les lleis, per astut que sigui. Ningú, per alta que sigui la seva responsabilitat. Perquè tots som iguals davant de la llei. Els governants que són responsables d'exigir als ciutadans el compliment de les lleis, tenen de donar exemple en fer-ho. No li correspon mai a les cambres de representació política, siguin municipals, autonòmiques o de qualsevol altre àmbit nacional, fer pronunciaments públics que tenen per objecte pressionar als òrgans de la justícia per tal que actuïn d'una determinada manera. Els fiscals, que sembla que això també ho desconeix el Sr. Pérez, són experts en dret penal i processal, són juristes i estan molt qualificats, més qualificats que cap dels presents. Ningú ha de dir el que han de fer o no han de fer, per valorar jurídicament uns fets. El que ha passat amb el 9-N és el que hauria passat en qualsevol Estat de dret, i això és el que no entén el Grup de l'estelada, que és presentar una querella contra qui se salta les lleis democràtiques i desobeeix el Tribunal Constitucional. És tan obvi que un estudiant de primer de dret ho sap. La justícia és igual per a tots, i ningú té dret a saltar-se-la. El Sr. Turmo vol acabar amb un reconeixement per a una dona, una lluitadora, una persona valenta i compromesa, una persona que s'estima Catalunya, la Delegada del govern. La Delegada del govern, Maria de los Llanos de Luna, avui i front aquesta proposta, mereix aquest reconeixement, per vetllar pel compliment de la llei. Aquest Ajuntament li ha de rendir aquest homenatge.

El Sr. Aguado comença la seva intervenció agraint la predisposició del Grup de CiU, i la seva Portaveu, Sra. Vigués, per acceptar i transaccionar el conjunt de la Proposta de Resolució, que no pot ser votada d'una altra manera que a favor, en consonància amb allò que el Ple, amb caràcter previ al 9-N, va votar de forma majoritària. Respecte al primer acord, el Sr. Aguado ratifica que va ser una jornada cívica i exemplar. S'hi pot estar d'acord o no amb allò que es vota, o amb el fet d'anar-hi o no a votar. També s'hi pot fer la fotografia d'aquells que van anar-hi o no. Però la ciutat en general, i els participants en l'acte, van dur a terme una participació cívica i exemplar de com s'ha de manifestar un poble. S'hi pot estar d'acord o no amb una Via Catalana o amb una cadena humana. Però s'ha de posar en valor la manera de manifestar-se d'un poble, esperant que quan arribi el moment de la veritat, en què es pugui exercir el vot de veritat, es continuï amb

aquesta sintonia de demostrar la catalanitat a través de les bones pràctiques democràtiques. El segon acord també rebrà el suport del Grup del PSC. No es pot fer altra cosa que aixecar acta d'allò que va passar el 9-N. El tercer acord demana la dimissió de la Delegada del govern a Catalunya, María de los Llanos de Luna. El Sr. Aguado considera que una delegada d'un govern en un territori, el mínim que pot fer és escoltar el territori i, per delegació, explicar allò que passa, i no simplement amenaçar, amenaçar i amenaçar. Això no correspon a una Delegada del govern, que el que hauria de fer és escoltar, escoltar i escoltar. Pel que fa al quart acord, que és una aportació del Grup del PSC, que no pot permetre que la política passi pels jutjats. S'ha de fer política, i el PSC demana que es faci en majúscules. Ara és el moment de la política en majúscules, no de les amenaces ni de les querelles. El Sr. Aguado continua posant de manifest que al llarg dels darrers temps, durant dos anys, s'ha debatut en aquest Ple sobre allò que pensa cadascú davant del futur de Catalunya. Cadascú ha exposat allò que desitja pel país. Però avui s'està parlant d'un fet en concret, d'una mobilització ciutadana, que cal ser respectada i posada en el valor que li correspon. Tot i que el Grup del PPC parla sovint de les propostes supramunicipals, de totes les intervencions que hi ha hagut avui, la que més ha mostrat de la *síndrome del Diputat*, ha estat la del Sr. Turmo. Per alguna cosa serà. El Sr. Aguado assenyalava que el Grup del PSC també ha proposat un acord afegit a la Proposta, en el sentit de què cal insistir en què és la voluntat de diàleg i de pacte la via que el PSC continuarà defensant, per tal que algun dia el poble de Catalunya pugui votar. Tot adreçant-se als membres del Grup el PPC, el Sr. Aguado manifesta que aquesta situació només s'arranja votant.

La Sra. Vigués comença negant que avui sigui el *Dia de la marmota*. El 9 de novembre es va demostrar, si algú encara ho dubtava, que la societat catalana no farà marxa enrere. El procés cap al dret a decidir va superar una prova més, fent un pas decisiu. Això és irreversible. Quan aquí es voti com a Escòcia o al Quebec, és perquè abans hi ha hagut un 9-N, i abans del 9-N d'altres mobilitzacions. El procés participatiu del 9-N no va ser un acte col·lectiu de desobediència, sinó un acte conscient d'obediència democràtica, al govern de Catalunya, de participació i de compromís popular. La democràcia, l'exercici del vot, mai no divideix, com diuen alguns. La ceguesa que fins ara ha demostrat el president espanyol, amb algunes complicitats del líder del PSOE, contrasta amb una Catalunya que madura a marxes forçades. Amb un altre ritme, al seu ritme, amb el convenciment que cal girar full, emparar-se en el veredict real de les urnes. La independència, ara, és sinònim de paciència, perquè té com a condició suficient la determinació del poble. El 9 de novembre es va fer un gran pas, amb una mobilització en massa sense precedents. Avui aquest objectiu col·lectiu ja té un pla. L'ha explicat el President Mas, que ha sabut recollir el clam del carrer i transformar-lo en un pla realitzable. En relació a les paraules del Sr. Aguado, la Sra. Vigués pregunta si algú pot pensar que hi pot haver un mínim de diàleg si un dels dos només té en compte la via judicial. És difícil. La Sra. Vigués acaba amb una cita d'en Josep Pallach, polític que la pròpia Sra. Vigués admirava: "Catalunya necessita enfrontar-se a una missió per a ésser a ella mateixa, perquè el nostre poble ha de viure el present amb el risc i el perill de morir sense pena ni glòria".

Pren la paraula el Sr. Pérez, qui recorda al Sr. Turmo que se n'ha oblidat, quan feia un repàs de les propostes presentades sobre aquest tema, una i molt important. El Sr. Turmo s'ha oblidat de la participació en aquesta sala de Plens, emparant-se en un dret reconegut pel Reglament Orgànic Municipal, del Pacte Terrassenc pel Dret a Decidir, que agrupa al propi Ajuntament de Terrassa, a formacions polítiques i a moltes entitats culturals, esportives, etc. Aquesta intervenció tenia molta més força que algunes de les propostes que el Sr. Turmo ha criticat. El Sr. Turmo ha dit que tothom és igual davant de la llei. El Sr. Pérez pregunta si això és així, si el Sr. Turmo n'està convençut. Fa poca estona el Ple estava debatent una Proposta de Resolució sobre els desnonaments. El Sr. Pérez pregunta si els bancs o les empreses privades són iguals que les famílies a l'hora de perdre l'habitatge. El Sr. Pérez considera que, malauradament, no tothom és igual davant

la llei. El Sr. Turmo ha parlat d'una situació kafkiana. Allò kafkià és el que ha expressat el Sr. Turmo. El Sr. Turmo s'ha burlat d'un procés que el Partit Popular ha prohibit per tots els mitjans, i que ara que es fa el ridiculitza. Això no és seriós, això sí que es kafkià. El Sr. Pérez espera que el Sr. Turmo brindi aquest Nadal amb cava català, perquè fa alguns anys el Partit Popular feia boicot al cava. El Sr. Pérez ja ha demanat, en més d'una ocasió, la dimissió de la Delegada del govern a Catalunya, per aquest fet i per altres. Ser valent per amenaçar els ajuntaments, per amenaçar funcionaris i directors, i per tant tenir una actitud repressiva, mereix que es demani la dimissió, perquè no és coherent amb el paper que ha de tenir una responsable política delegada del govern del Madrid. El Sr. Pérez afegeix que va votar el 9 de novembre, com moltes persones presents en la sala de Plens, i com 58.190 persones arreu de la ciutat. Per tant, el Sr. Pérez va participar en un procés en el qual feia ús d'un dret fonamental, no només reconegut per la pròpia Constitució espanyola, la que el Partit Popular ha fet servir per negar l'opció del referèndum, sinó com a un dels drets humans. Es tracta del dret a la llibertat d'expressió, com a dret fonamental per votar i per expressar-se en un procés de participació. Per tant, el Sr. Pérez interpreta, de les paraules del Sr. Turmo, que un Estat no hauria de obstaculitzar, criminalitzar, un exercici per facilitar un dret democràtic. No ho hauria de fer. Per tant, si el Grup del PPC avala que la fiscalia i que el TSJC actuï contra un Parlament, que s'ha declarat autor intel·lectual del 9-N, i un Parlament que reflecteix la voluntat d'un poble. Si el Partit Popular avala que es criminalitzi gairebé dos milions i mig de persones, el Sr. Pérez no ho comparteix. O potser, pregunta el Sr. Pérez, el Partit Popular pensa que judicialitzant el tema, criminalitzant-lo, s'acabarà el problema. Si és així, es tracta d'un exercici de miopia política. La solució és votar. El 9-N ha estat un pas endavant, un nou moment d'acumulació de forces amb l'objectiu de realitzar una consulta amb plenes garanties democràtiques. Ha estat un moment de mobilització massiva, però no un moment de decisió democràtica. Pel que cal treballar tots i totes és per a què es pugui produir el referèndum, per a què es pugui establir quina relació vol el poble de Catalunya amb el conjunt de l'Estat espanyol. I això no hauria de donar pena. El Sr. Turmo ha fet esment a un Regidor que ja no hi és. El Sr. Pérez recorda que aquest Regidor que ja no hi és ha parlat més d'una vegada d'una qüestió: la radicalitat democràtica. El Sr. Pérez pregunta si al Partit Popular li fa por aquesta radicalitat democràtica.

Es procedeix tot seguit a la votació dels acords que conformen la part dispositiva de la present Proposta de Resolució, els quals són aprovats amb el següent resultat:

PSC	(11 vots)	A FAVOR
CiU	(9 vots)	A FAVOR
PPC	(4 vots)	EN CONTRA
ICV-EUiA	(3 vots)	A FAVOR

Epígraf 16) PROPOSTES URGENTS

Per part de la Presidència s'informa de què no hi ha Propostes Urgents.

SEGUIMENT I CONTROL DE LA GESTIÓ D'ALTRES ÒRGANS DE GOVERN MUNICIPAL

Epígraf 17) Donar compte del llistat extractat dels Decrets i Resolucions números 8.036 a 9.051/2014, així com els tramitats electrònicament (1.021 a 1.124/2014), dictats per l'Alcalde-President i Regidors i Regidores delegats.

Per part de la Presidència es posa de manifest que ha estat posat a disposició dels membres del Consistori el llistat amb el contingut extractat dels Decrets i Resolucions dictats per l'Alcalde-President i pels Regidors i Regidores delegats, i que duen els números del 8.036/2014, de

24 de setembre, al 9.051/2014, de 22 d'octubre d'enguany, així com els tramitats electrònicament (del número 1.021 al 1.124). Els membres del Consistori han pogut, igualment, sol·licitar a la Secretaria General la consulta de cadascun d'aquests Decrets i Resolucions.

Epígraf 18) Donar compte del llistat d'acords adoptats per la Junta de Govern Local.

Per part de la Presidència es posa de manifest que ha estat posat a disposició dels membres del Consistori informació sobre els acords adoptats per la Junta de Govern Local en les reunions dels dies 7 i 21 de novembre d'enguany (sessions números 19 i 20/2014, respectivament).

Epígraf 19) PRECS I PREGUNTES

Pren la paraula en primer lloc el Sr. Rodríguez, qui es refereix a la concessió de la gestió de la Masia Els Bellots. El Sr. Rodríguez ha tingut coneixement de què es va interposar una demanda pel impagament de les quotes corresponents per part del concessionari. Però també ha tingut coneixement de què aquest impagament es va produir fa molt de temps. El Sr. Rodríguez pregunta perquè s'ha trigat tant en interposar la demanda, i com ha quedat finalment aquest assumpte.

El Sr. Turmo comença fent esment de què la d'avui és la primera sessió ordinària del Ple que es realitza amb la imatge del rei Felip VI, rei de tots els catalans. Definitivament, afegeix el Sr. Turmo, ja no haurà de fer cap més pregunta al respecte del compliment de la normativa. Afortunadament, la imatge ja presideix el Ple en el lloc que li correspon. En segon lloc, el Sr. Turmo demana que es doni trasllat als membres del Grup d'ICV-EUiA el reconeixement de la importància de les mesures que va dur a terme el govern del Partit Popular per garantir la viabilitat de la Llei de la dependència, que va deixar en risc el govern del PSOE. El Sr. Turmo informa que s'han reduït les llistes d'espera, en un 43,46%, i que s'ha incrementat en més de 268.000 el nombre de beneficiaris. Ja abans el Grup del PPC s'ha referit a la presentació de propostes de resolució que no es basen en la realitat. En tercer lloc, el Sr. Turmo pregunta si de cara al proper període de vacances de Nadal, i aquesta és una qüestió reiterada en el temps, ja que les qüestions de seguretat són una prioritat per al Grup del PPC, si està previst reforçar l'àmbit de la seguretat, especialment en aquelles zones més freqüentades i eixos comercials. El Sr. Turmo continua assenyalant que s'està arribant al final del present mandat municipal. L'any proper hi ha eleccions municipals. Durant aquest període de temps, el Sr. Turmo considera, i és la seva opinió, que no és del tot convenient ni responsable, acabar d'impulsar, de manera molt ràpida, grans actuacions, des de revisions d'ordenances o reglaments, plans d'actuació, etc. El Sr. Turmo pensa que hi haurà una representativitat molt diversa en el proper Consistori, que hi haurà un altre equip de govern, que hi haurà un altre mandat municipal, i no és bo deixar massa encotillades actuacions de darrera hora, perquè treballar amb preses no és bo. Ja va passar durant el passat mandat. El Sr. Turmo recorda el Pla Estratègic de Participació, que inicialment comptava amb un consens i que finalment va quedar matisat. El Sr. Turmo pot entendre que si s'està al final d'un procés d'alguna actuació, s'acabi. Però els deures ja haurien d'estar fets. Per tant, la presa que el Grup del PPC està detectant en relació a ordenances, reglaments i plans, no és positiva. Potser el govern s'ha de justificar de cara al seu pla de Mandat i els seus electors, però és molt més responsable deixar per a un proper mandat el desenvolupament d'aquestes actuacions. No tindria sentit impulsar actuacions que seguidament es tirin enrere. El Sr. Turmo formula tot seguit un prec. El Sr. Alcalde ha cridat l'atenció sobre el compliment dels terminis de les intervencions just quan s'iniciava el debat de la primera proposta de resolució sobre matèries de competència municipal. El Sr. Turmo considera que aquest fet ha estat irònic. El Sr. Turmo demana que l'Alcalde apliqui de manera estricta allò que preveu el Reglament Orgànic. El Grup del PPC s'avindrà. Quan alguna intervenció excedeixi el temps,

l'Alcalde hauria d'avisar i treure la paraula. Així serà molt fàcil. Però ha estat irònic que quan s'iniciava el debat de la primera proposta de competència municipal, l'Alcalde hagi demanat als intervinents que siguin curosos en el compliment dels temps. En darrer lloc, el Sr. Turmo vol fer un plantejament hipotètic, que no fa referència a cap equipament en concret. Per molt que es repeteixin determinats missatges no es converteixen en veritat. El Sr. Turmo pregunta si per a l'equip de govern no té cap importància, en l'àmbit de la cultura, per exemple i de forma hipotètica, el cost d'un equipament. És a dir, si per al govern és el mateix, en l'àmbit de la cultura, que un hipotètic teatre costi 12 o 13 milions d'euros, o menys de 8 milions, amb l'estalvi que es podria destinar, hipotèticament, a polítiques socials. El Sr. Turmo insisteix en què es tracta d'una pregunta hipotètica, però important.

Pren la paraula a continuació la Sra. Peinado, qui comença plantejant que en alguns mitjans locals de comunicació digital, durant aquesta setmana, s'ha publicat una notícia relativa a la gestió dels serveis socials. A través d'aquesta notícia s'ha pogut saber que el mes de juny de 2014, poc abans de l'estiu, l'entitat Observatori Ciutadà Municipal, va fer una petició d'informació a l'equip de govern sobre la liquidació de la partida pressupostària relativa als ajuts a famílies necessitades corresponent a l'exercici 2012. En la seva petició, l'Observatori demanava que aclarís a què es devia la diferència d'aproximadament 265.000 € entre el pressupost inicial i la liquidació final de l'esmentada partida. En la resposta escrita de l'Ajuntament de Terrassa, del finals de setembre de 2014, i que està publicada en la web de l'entitat, i per tant d'accés públic, l'equip de govern reconeix que hi ha hagut un romanent en aquesta partida, que es distribueix en saldo de romanent de l'any 2011 no disposat, per 106.350 €, saldo lliure de la partida, per uns 150.00 €, i saldo d'autoritzacions de despesa, per uns 7.500 €. Aquesta és l'explicació que el govern dona a l'Observatori. A més, per altra banda, el govern diu en el seu escrit que a finals de l'exercici de 2012 s'han pogut donar les respostes pertinents a totes les demandes i requeriments d'ajuts d'emergència tramitats des dels serveis socials municipals, d'acord amb el Reglament d'ajuts d'urgència social. La Sra. Peinado posa de manifest que sembla que el govern estigui dient que malgrat aquests romanents s'ha pogut donar servei i cobrir totes les necessitats requerits durant l'any. No obstant, i per altra banda, al novembre i desembre de 2013, en la Comissió Informativa de Serveis a les Persones, la pròpia Sra. Peinado va preguntar sobre aquesta mateixa qüestió: la important diferència entre el pressupost inicial i la liquidació final de l'exercici 2012 en referència als serveis socials. La resposta del govern, que consta en les actes dels mesos de novembre i de desembre de la Comissió Informativa, era que aquesta diferència es devia a una baixada d'ingressos rebuts per la via de subvenció, sobretot en les partides o conceptes referits a famílies necessitades i al SAD. En resum, l'any 2013 es diu a la Sra. Peinado que la diferència és deguda a menors ingressos, i l'any 2014 es diu a l'Observatori que la diferència és perquè no s'ha gastat tot, ha quedat un romanent, però que s'han atès totes les necessitats. Aquesta aparent contradicció, perquè o bé hi ha romanent o no, o hi ha diners o no, ha de ser aclarida, no tant a què s'han destinat les partides de serveis socials, que el govern descriu en la seva resposta a l'Observatori. Però sí que cal aclarir aquesta contradicció, per donar tranquil·litat en relació a la gestió dels recursos, i per un acte de transparència. La Sra. Peinado demana que, degut a què ha tingut certa transcendència pública a través dels mitjans de comunicació, si no es dona una resposta avui mateix, es convoqui el Consell de Benestar Social, de forma urgent, i es doni les degudes explicacions a totes les entitats i Grups polítics que en formen part, sobre la gestió que s'ha fet als serveis socials, sobre aquesta aparent contradicció, que és probable que tingui una explicació, i que ara mateix és possible que no es pugui donar. La Sra. Peinado no exigeix que es doni l'explicació avui mateix, tot i que segur que hi és, i que es convoqui el Consell per donar totes les explicacions, aportin tots els documents i les estadístiques sobre la gestió.

El Sr. Perarnau recorda que fa uns mesos es va aprovar en aquest Ple una Proposta de Resolució del Grup d'ICV-EUiA, relativa a la banca ètica. El Grup de CiU va fer-ne alguna aportació. El Sr. Perarnau pregunta si s'ha avançat en alguns dels acords que conformaven la proposta. En segon lloc, el Sr. Perarnau es refereix al Passeig Comte d'Egara, al final del carrer Font Vella, abans d'arribar a la Mútua, a la zona enjardinada del mig. En un cantó i en l'altre, l'asfaltat presenta uns bonys excessius i perillosos sobretot per les bicicletes i les motos. El Sr. Perarnau si aquests bonys han estat detectats i si hi ha una planificació per arranjar-los.

El Sr. Bigordà comença dient que ha rebut queixes, i té constància de què també li han arribat a l'equip de govern, sobre el perill que es deixen deslligats al parc del Nord. Hi ha persones que donen una volta per no haver de passar per dins del parc, a l'hora en què es deixen anar els gossos, per por als mateixos. El Sr. Bigordà té constància de què una persona va rebre mal d'un d'aquestes gossos. El Sr. Bigordà pregunta si el govern té coneixement d'aquests fets, si s'han rebut les queixes i si s'han contestat, així com si hi ha prevista alguna mesura per evitar aquest problema.

La Sra. Salvador assenyala que el dia 18 de desembre és el Dia Internacional de la Immigració. Aquell mateix dia està previst el Ple ordinari de desembre. Per això es vol aprofitar aquesta data per demanar si es pot convocar la Xarxa per la Integració i la Convivència i demanar a aquelles entitats que ho desitgin que es pugui commemorar aquesta data, de la mateixa manera que es fa quan se celebra el 8 de març, Dia Internacional de la Dona. La Sra. Salvador considera que fóra important per poder donar visibilitat a tots aquests col·lectius, que representen un volum significatiu de població. Si per part de tots plegats es poguessin elaborar actuacions d'aquests tipus, fóra una iniciativa interessant. Si l'equip de govern ho té en consideració, la Sra. Salvador manifesta que pot comptar amb la col·laboració del Grup de CiU.

La Sra. Valverde es refereix al procediment que se segueix quan una persona que ja és usuària dels serveis socials, i per tant aquests disposen de totes les dades de la mateixa, així com de la família, quan aquesta persona sol·licita una altra prestació, en un cas concret unes medecines, se li tornen a demanar tota la documentació: NIE, Llibre de família, etc., i sense això no pot optar a la recepta. La Sra. Valverde pregunta com funciona aquest protocol, tenint en compte que es tracta d'una persona ja donada d'alta en el servei.

La Sra. Playà es refereix a un malestar per part d'uns veïns del carrer Sant Joan i del carrer Societat. Hi ha un local que obre a les nits, en el qual sovint la música està massa alta o els usuaris presenten nivells etílics elevats i criden, canten o es barallen, amb arma blanca o amb ampolles. Molt sovint, els caps de setmana, ha d'acudir la Policia Municipal o els Mossos d'Esquadra. Es va presentar una instància a l'Ajuntament, acompanyada de la signatura de la majoria de veïns del carrer Sant Joan. Però hores d'ara encara no tenen cap resposta. La Sra. Playà pregunta què ha passat amb la instància i quines accions s'han dut a terme. En un altre ordre de coses, la Sra. Playà es refereix als arbres del carrer Major. La pròpia Sra. Playà ha preguntat sovint al respecte en aquest Ple. El govern va respondre les preguntes que el Grup de CiU va presentar per escrit. Però la Sra. Playà vol preguntar sobre els motius pels quals s'ha enviat als comerciants de Terrassa Centre un correu electrònic donant-los tota classe d'explicacions i d'informació. Fins i tot s'acompanya documentació i calendari de treball. En canvi, i pel que fa a l'Associació de Veïns, només ha rebut un correu electrònic del Regidor del Districte en el qual els diu que en breu es procedirà a la tala de les alzines del carrer Major i que se substituiran per unes altres de més baixes. La Sra. Playà pregunta si el govern considera que l'Associació de Veïns del Centre no es mereix una explicació més acurada, o si només té en consideració l'associació de comerciants. Al carrer Major també hi viuen particulars. La Sra. Playà es refereix novament a una qüestió que ja va plantejar a l'anterior sessió ordinària del Ple, i sobre la qual no s'ha fet res. La Sra. Playà dona

trasllat d'un seguit de fotografies sobre la situació de la Rambleta. Sense repetir el que ja va exposar aleshores, la Sra. Playà pregunta si el govern municipal pensa fer alguna actuació en aquest indret, per tal que tingui la dignitat i salubritat que es mereix, i perquè els pocs veïns que resideixen deixin de patir per la seva seguretat. La Sra. Playà demana que el govern no digui que no troba als propietaris, perquè pot actuar d'ofici. Aquest indret és el primer que copsen els visitants quan entren a la ciutat pel sud.

El Sr. Soler es refereix a la petició que ha fet el Sr. Turmo d'homenatge a la Delegada del governa Catalunya per la seva valentia. El Sr. Soler demana un altre homenatge, al "Petit Nicolás", perquè seria l'única persona de la FAES o del Partit Popular que s'ha assabentat que hi ha un problema català, i que només es pot resoldre votant.

Pren la paraula el Sr. Aguado per tal de donar resposta, en primer lloc al Sr. Rodríguez i al tema de Els Bellots, adscrit al Servei de Cultura. En aquest sentit, hi havia un contracte, que va ser denunciat per incompliment. Això va seguir un procediment. S'ha presentat un recurs, que ha estat desestimat. Un cop arribats a aquest punt, es tornarà a posar a concurs. Respecte a la intervenció del Sr. Turmo sobre els temps per aprovar plans o modificar ordenances o reglaments, el Sr. Aguado manifesta que a un govern no se li pot demanar mai que deixi de complir els seus compromisos. Hi ha un Pla de Mandat que s'ha de complir fins al darrer minut. El Partit Popular és especialista en què quan arriba a un govern, enlloc de reformes converteixen la societat en un reformatori, canviant-ho tot. Però no tothom és com el Partit Popular. La majoria dels compromisos que resten per complir a Terrassa, són compromisos que tenen una mirada molt més enllà de quatre anys, són compromisos de ciutat que, a més, es fan des del consens. Per tant, difícilment rebutjables en el futur. Per altra banda, vivim en democràcia, i en el futur es poden reconsiderar projectes, feines, programes i pactes. Això és la democràcia. El govern no pot renunciar als seus compromisos. Per la mateixa raó, el Sr. Aguado podria demanar al Partit Popular que, pel que li queda, aparqués el tema de Catalunya i acceptés la reforma constitucional. El Sr. Aguado, tot seguit, pregunta al Grup del PPC qui és per dir si una proposta és supramunicipal o no. Es tracta de propostes municipals, que es fan des del municipi i pensades per a les persones que viuen al municipi. Sembla que és el Grup del PPC qui tria quines propostes són les municipals i quines no. El Sr. Turmo recorda, a la mínima oportunitat, el cost del Teatre Principal. El Sr. Aguado sempre li ha dit que el Teatre Principal va costar el que valia un teatre en aquell moment, i molt més barat que altres teatres que el Partit Popular han impulsat o han proposat la seva construcció. El Sr. Aguado no vol parlar dels equipaments de Badalona. El Grup del PPC demana que l'Ajuntament creï ocupació. El Sr. Aguado recorda que el Teatre Principal comporta llocs de treball. La cultura són llocs de treball. El propi Grup del PPC va demanar que es traguessin recursos de cultura i es possessin a serveis socials. És evident, si es treuen recursos de cultura hi haurà més gent als serveis socials, perquè es portarà més gent a l'atur. Potser, tenint en compte que van passar l'IVA de la cultura del 8 al 21%, aquests 13 punts de diferència, fa pensar al Partit Popular que la cultura no és un dret que s'ha d'exercir, per tal que la gent tingui accés al pensament i a la construcció personal. Això és el que fa una societat futura més rica en tots els sentits. Pel que fa a la intervenció de la Sra. Playà, el Sr. Aguado informa que hi havia una petició expressa al Servei de Comerç, perquè la zona on hi ha les alzines és de màxima intensitat comercial i tapen els aparadors. Així doncs, havent-hi una petició expressa, s'ha informat a qui ho havia demanat. No havia constància de què l'Associació de Veïns hagués fet aquesta mateixa petició. El govern ha contestat i documentat a qui va fer la petició.

La Sra. Labòria es refereix a la pregunta del Sr. Turmo sobre el reforç de la campanya de Nadal, tot responent afirmativament. Com cada any, i aquest no serà diferent, hi ha un dispositiu especial per Nadal. Dilluns es fa la presentació, per part dels Mossos d'Esquadra, d'aquesta

campanya, que ells anomenen Grèvol, en la qual hi col·labora la Policia Municipal. Pel que fa a la intervenció de la Sra. Playà, la Sra. Labòria és conscient de les molèsties als veïns dels carrers Sant Joan i Societat. Hi ha una recollida de signatures. La Policia Municipal ha intervingut en diferents ocasions, arran de queixes dels veïns. Hi ha una reunió programada per la setmana propera amb les persones que han fet les queixes. Es tracta d'una reunió per tractar temes de seguretat. En quant a la Rambleta, la Sra. Labòria respon a la Sra. Playà que n'és conscient. Es va contestar per escrit a les preguntes del Grup de CiU. Hi ha solars i finques que estan en mal estat. S'ha requerit als veïns. En el cas del solar, es va arranjar en el seu moment, però torna a estar en unes condicions deplorables. S'ha tornar a fer un nou requeriment, i si no té efectes l'Ajuntament actuarà de forma subsidiària.

El Sr. Salvadó es refereix a la pregunta de la Sra. Valverde, tot dient que no li consta que per accedir a ajuts de tipus farmacèutic s'hagi de renovar la documentació. En tot cas, el Sr. Salvadó farà la consulta pertinent i en cas que la resposta en fos una altra se li faria saber a la Sra. Valverde. Respecte a la pregunta de la Sra. Peinado, el Sr. Salvadó manifesta que és cert, com se li va informar en el seu moment a la Comissió Informativa, que l'any 2012 va haver-hi un romanent important de la partida del SAD, deguda bàsicament a la no incorporació del Grau I en el sistema de dependència. Quan es va fer el Pressupost, a finals de 2011, es comptava amb la incorporació del Grau I, que havia d'entrar en el sistema durant l'any 2012, i que finalment no va entrar. Per tant, en la partida del SAD de 2012 va haver-hi un estalvi important. Sobre la pregunta de l'Observatori, està relacionada amb una altra partida, la d'ajuts. En aquest cas, s'està analitzant el tema i mirant exactament la situació. És possible que hi hagi hagut un error en quant a la incorporació de romanents de l'any anterior, que comptablement s'hagi imputat en conjunt a aquesta partida quan en realitat els usos que se'ls hi va donar van ser diversos. El Sr. Salvadó anuncia que en quant es disposi de la informació se'n donarà trasllat. El Sr. Salvadó afegeix, però, que en relació a aquest tema el que cal transmetre és un missatge molt clar: que l'Ajuntament de Terrassa ha anat incrementant els ajuts d'emergència social de forma ininterrompuda durant tota la legislatura, any rere any. L'any 2012 no va ser una excepció. Totes les persones que han sol·licitat un ajut d'emergència social, i que complien les condicions establertes en el Reglament d'ajuts d'urgència social, han pogut accedir-hi, i ningú ha quedat fora per limitacions pressupostàries. En tot cas, el Sr. Salvadó no té cap inconvenient en compartir aquesta informació en el Consell Municipal de Benestar Social.

El Sr. Vega es refereix a la qüestió plantejada pel Sr. Perarnau. En aquella Proposta de Resolució s'hi incloïen diversos acords. Alguns s'han implementat, i d'altres s'estan implementant en aquests moments. El Sr. Vega s'ofereix a posar-se en contacte amb el Sr. Perarnau per concretar en quin estat es troba cada mesura.

El Sr. Domínguez informa al Sr. Perarnau que es van posar alguns pegats al carrer. L'obra és complicada, ja que cal arrencar la vorera i alguns arbres que es troben al Passeig. En aquests moments s'està pendent d'acabar el projecte i del concurs. Es farà el més aviat que es pugui.

La Sra. Melgares es refereix al prec formulat per la Sra. Salvador, en el sentit de contactar amb la Xarxa per la Integració i la Convivència, de cara a celebrar el dia 18 de desembre. La Sra. Melgares es mostra d'acord i anuncia que es posarà en contacte amb la Sra. Salvador i es convocarà la Xarxa.

El Sr. Gallardo comença dient, en relació a la intervenció de la Sra. Playà, que entén que de vegades és complicat per als Grups de l'oposició trobar algun tema, algun aspecte, sobre el qual fer una pregunta i intervenir en aquest apartat de l'ordre del dia. En aquest sentit, però, la

intervenció de la Sra. Playà no té sentit. A l'associació de comerciants, un cop assabentada del què passava al carrer Major, i tenint en compte que és un tema especialment preocupat per a ells, se'ls va donar més informació de la donada inicialment. Des del Districte es va informar igualment a l'Associació de Veïns. Els veïns no han dir res més. Per tant, el comentari que ha fet la Sra. Playà no té sentit. El dilluns passat, a l'atri de l'Ajuntament, el propi Sr. Gallardo va estar parlant amb la presidenta de l'Associació de Veïns del Centre i amb la seva secretària. Van parlar de molts temes, i no van dir res en relació al tema esmentat per la Sra. Playà. Per tant, aquest neguit, aquesta preocupació, o aquesta mena de greuge comparatiu, no existeixen. Si l'Associació de Veïns demana més informació, evidentment, i com es fa sempre, el govern municipal li hagués donat. Per tant, la intervenció de la Sra. Playà no tenia sentit.

I no havent-hi cap més assumpte que tractar, quan falten quatre minuts per a un quart de dotze de la nit del dia de la data, per part de la Presidència s'aixeca la sessió, de la qual s'estén la present Acta, que com a Secretari **CERTIFICO**.